

ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

ప్రఖర ప్రజ్ఞ

యోగేశ్వరీ గాయత్రీ

సజల శ్రద్ధ

ఓం వందే భగవతీం దేవీం శ్రీరామంచ జగద్గురుం
పాదపద్మే తయోః శ్రీత్వా ప్రణమామి ముహూర్ముహూః

సంకల్పం - సంరక్షణ
వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ, పండిత
శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య
శక్తి స్వరూపిణి
మాతా భగవతీ దేవి శర్మ

జాతీయత - కర్తవ్యం

ఏ జాతికైనా ప్రతి ప్రాణి యొక్క అస్తిత్వమే జాతీయత. ఈ రోజున మనం ఉన్నాం. 'రేపు' అనేది రాబోయే తరానిది. 'మనం' అన్న పదంలో 'మనది' అన్న భావం నిక్షిప్తమై ఉంటుంది. 'మనది' అన్న భావం చాలా విశాలమయింది. దానికి హద్దులు లేవు. ఉండకూడదు. దేశానికి సంబంధించిన భూమి, భూమిపై ఉన్న నదులు, పర్వతాలు, సెలయేర్లు, విశాలమైన సముద్రం, చిన్న చిన్న సరోవరాలు, దట్టమైన అడవులు, సుందరమైన ఉద్యానవనాలు, వీటిల్లో నివసించే చిన్న, పెద్ద ప్రాణులు, అడవుల్లో ఉన్న సకల వృక్ష సంపద, వనస్పతులు, జంతువులు, పైన ఉన్న ఆకాశం, ఆకాశంలో ఎగిరే పక్షులు, నదులలో ఉండే నీరు, జలచరాలు మొదలైనవన్నీ జాతీయ సంపదలే. అంతేకాదు. దేశంలో ఉన్న రాష్ట్రాలు, పట్టణాలు, గ్రామాలు, భాషలు, మాట్లాడే తీరుతెన్నులు, సంప్రదాయపు రీతిరివాజులు, ధర్మము, మత ఆచారపరంపరలు మొదలైనవన్నీ దేశం నుండి విడదీయరాని అంశాలే. ఇవన్నీ మనవే అని ఆలోచించడమే జాతీయభావన.

సృష్టిన సంపాదకులు
డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్యా
సంపాదక మండలి
డాక్టర్ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ
ముక్కామల రత్నాకర్
డి.వి.ఆర్.మూర్తి
సాధన నరసింహాచార్య
శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాల్

సంపుటి 18 - సంచిక 03
ఆగస్టు 2013

పత్రిక అందనివారు మరియు
పత్రికకు సూచనలు, సలహాలు
ఇవ్వదలచినవారు ఈ క్రింది
ఫోన్ సంఖ్యల్లో సంప్రదించగలరు
040-23700722
99491 11175
94407 69798

ప్రపంచంలో ఏ దేశంలో అయినా జాతీయతను మించిన అంశం మరొక్కటి ఉండదు. "వందేమాతరం" అన్న నినాదంలోనే భారతీయుల గుర్తింపు ఇమిడి ఉన్నది. ఏ జాతికైనా జన్మభూమి జననితో సమానం. మనందరిని ఒక్కటిగా కట్టిపడేసేది జాతీయజెండా. మనకు ప్రియాతి ప్రియమైన మూడు రంగుల జెండా. ఆ జెండా గౌరవమే మన గౌరవం. జాతీయ జెండా యొక్క పేరు ప్రతిష్ఠలే మన పేరు ప్రతిష్ఠలు. జాతీయ భావాలను పెంపొందించే గౌరవ చిహ్నాలు, ఆచారాలు, శ్రద్ధా కేంద్రాలు మొదలైన వాటిని అన్నింటినీ కలిసికట్టుగా రక్షించుకోవడంలోనే జాతీయత ప్రతిబింబిస్తుంది. అదే సమాజ ఉన్నతికి పరమపద సోపాన పటము. అప్పుడే దేశం ఐక్యమత్యంగా, ఐశ్వర్యవంతంగా అఖండతను సాధించుకోగలుగుతుంది.

జాతీయతను కాపాడుకోవడం జాతిలో జన్మించిన ప్రతి ఒక్కరి యొక్క ప్రధాన కర్తవ్యం. ఇది కేవలం హిందువులకే కాదు భారతదేశవాసులైన ముస్లిములు, సిక్కులు, క్రైస్తవులు మొదలైన అందరు సమాన బాధ్యత వహించవలసి ఉంటుంది. జాతీయతలో కులాలకు, మతాలకు, ప్రాంతాలకు, భాషలకు స్థానం ఉండదు. కాశ్మీరు నుండి కన్యాకుమారి వరకు ఒకటే క్షేత్రం, ఒకే శరీరం. ఈ శరీరంలో ఎక్కడ ముల్లు గుచ్చినా దేశ ప్రజలందరు బాధను అనుభవించవలసి వస్తుంది. మన శరీరంపై చూపించే శ్రద్ధనే దేశం మీద చూపించవలసి ఉంటుంది.

15-8-1947 న మనకు స్వాతంత్ర్యం వచ్చింది. మూడు వన్నెల ముచ్చటైన జెండా మురిపెంగా ఎగిరింది. మనందరం మన జెండాను ప్రాణప్రదంగా చూసుకుంటామని ప్రతిన బూనడం, రక్షించుకోవడం మనందరి కర్తవ్యం.

దేశమును ప్రేమించాలి - మంచిని పెంచాలి

విషయ సూచిక

1. సంపాదకీయం : జాతీయత - కర్తవ్యం	1
2. విషయసూచిక-సద్గురు వాణి : డబ్బు సంపాదనే ధ్యేయమా?	2
3. వేదమంత్రం : ప్రాపంచిక ఉన్నతి	3
4. గాయత్రీ విద్య - 35 : స్వర యోగం-5	4
5. గాయత్రీ చిత్రావళి - 14 : బుద్ధి-సిద్ధుల ప్రలోభము	6
6. బాలల భవితకు బంగారుబాట - 35 : అందానికి కొలబద్ద	7
7. పరమపూజ్య గురుదేవుల సుదీర్ఘయాత్ర - 14 : సద్గురువు సాక్షాత్కరించిన సుముహూర్తం-2	8
8. కఠోపనిషత్తు-7 : ప్రథమ అధ్యాయం-ప్రథమ వల్లీ	12
9. శ్రీకృష్ణ జన్మాష్టమి ప్రత్యేకం: కృష్ణం వందే జగద్గురుం	17
10. స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ ప్రత్యేకం : మహర్షి వాణిని గుర్తు చేసుకుందాం	19
11. యుగనిర్మాణ యోజన : మహాకాలుని గీత-సత్సంకల్పాలు - 7	21
12. మెస్మరిజం-3: మెస్మరిజానికి సంబంధించిన పరిశోధనలు	23
13. ఆదిశక్తి యొక్క లీలా కథలు - 38 : బంధనముల నుండి విముక్తి	25
14. మరణోత్తర సమయం - విశ్రాంతి సమయం	28
15. సాధనా విజ్ఞానం : సిద్ధి దర్శనం - దాని రహస్యం	30
16. ఆధునిక విజ్ఞానం : యంత్రమానవుల నౌకర్లు కావటానికి తయారవ్వండి	31
17. ముందు మీరు సంతోషంగా ఉండండి!	33
18. సమయాదానం-వానప్రస్థం -1 : మన మహాపరంపరలను చేజూర్చుకుని మనము దీనులము, హీనులము అయినాము	34
19. పూజ్య గురుదేవుల అమృతవాణి : గాయత్రీయే కామధేనువు-2	38
20. నా వారితో నా మాట : మంచి ఆలోచనలను, మంచి సంస్కారాలను అందించే ప్రజ్ఞా ప్రశిక్షణ పాఠశాలలు ప్రారంభం కావాలి	41
21. ఆరోగ్యమే మహాభాగ్యం - 30: హోమియో వైద్య సేవ	43
22. ధారావాహిక ప్రజ్ఞోపనిషద్ - ఆరవ అధ్యాయం (మొదటి ప్రకరణం) : సత్సాహస - సంఘర్షణ ప్రకరణం	45
23. నరసింహ శతకం-నవనీత సూక్తం - 1	46
24. వార్తలు : రాష్ట్రంలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు	48

సద్గురు వాణి

డబ్బు సంపాదనే ధ్యేయమా?

డబ్బు సంపాదించుకోవడానికి ప్రయత్నించడం తప్పేమి కాదు. ఇది ఒక రకంగా పడుతున్న శ్రమకు ఫలితం. కాని డబ్బు సంపాదనే ధ్యేయంగా పెట్టుకుంటే అది మన స్వాభావిక ప్రకృతికి విరుద్ధం. భౌతిక సంపదలను కూడబెట్టడం మాత్రమే లక్ష్యంగా పెట్టుకున్నప్పుడు అది వ్యక్తిగతంగా, సామాజికపరంగా పతనం వైపు దారితీస్తుంది. ప్రసిద్ధ విద్వాంసుడు శ్రీ ఇ.ఎఫ్ పూమేకర్ భౌతిక అభివృద్ధి కొరకు మాత్రమే ప్రయత్నిస్తుంటే రెండు రకాల ఇబ్బందులు ఎదురవుతాయని అంటాడు. 1) ప్రగతి కొరకు శాంతిని త్యాగం చేయవలసి ఉంటుంది. 2) ఈనాడు సాధించిన విజ్ఞానం, భౌతిక సంపదల వికాసం వలన అసమానత, కొల్లగొట్టడం అనే విధి విధానం బలపడుతుంది.

- వండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య

యుగేశక్తి గాయత్రి

చందా రుసుమును ఆన్లైన్ ద్వారా పంపించండి.
 బ్యాంకు పేరు: ఎస్.బి.ఐ., ఎర్రగడ్డ శాఖ
 ఖాతాపేరు : శ్రీ వేదమాత గాయత్రీ ట్రస్టు
 ఖాతానెం. : 32506416087
 IFSC Code : SBIN-0013272

అట్లే మని ఆర్డరు ద్వారా కాని, బ్యాంకు డ్రాఫ్టు ద్వారా కాని చందా రుసుమును పంపవచ్చు. ఆన్లైన్ ద్వారా పంపునప్పుడు బ్యాంక్ కమీషన్ క్రింద రూ. 20/- చందాకు అదనంగా పంప ప్రార్థన. ఆన్లైన్లో పంపినప్పుడు బ్యాంకు చలాన జిరాక్సు కాపీని మీ చిరునామాను (పిన్కోడ్తో సహా) తెలుపుతూ మాకు తప్పక పంపించండి.

“శ్రీ వేదమాత గాయత్రీ ట్రస్టు”
గాయత్రీ చేతనా కేంద్రము, హెచ్.పి. రోడ్, మూసాపేట
 అశ్వినీ హౌస్ దగ్గర, హైదరాబాదు - 500 018.
 ఫోన్: 040-23700722, సెల్: 9949111175

విడి ప్రతి రూ॥ 12/- 3 సం॥ చందా రూ॥ 350/-
 సం॥ చందా రూ॥ 120/- 10 సం॥ చందా రూ॥ 1116/-

దేశమంటే మట్టికాదు, దేశమంటే మనుష్యులు

ప్రాపంచిక ఉన్నతి

నీచైః పద్యన్తామధరే భవస్తు యేః సః సరి మఘవాని పృతన్యాన్ ।
క్షీణామి బ్రహ్మాణామిత్రాను స్నయమి స్వాన్ హమ్ ।

(అధర్వవేద 3/19/3)

భావార్థం : నేను బ్రాహ్మణుడను స్వయంగా జ్ఞాన సంపన్నుడనై, మనోనిగ్రహపూర్వకంగా నా యజమానులను ఉన్నతులు చేయుటకు ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటాను. వారు దుష్కర్మలవైపు మరలకుండా, ఇతరులకు అహితము చేయకుండా నేను సక్రియంగా ఉంటాను.

సందేశం : ప్రపంచాన్ని ఉన్నతివైపు పయనించేటట్లు చేయుట, తేజస్వి-వర్చస్విగా చేయుట, దానిని అనుసరించి సుఖ-సమృద్ధి వాతావరణాన్ని నిర్మించుట బ్రాహ్మణుల బాధ్యత. ఎవరు దీనిని తెలుసుకున్నారో, అర్థం చేసుకున్నారో వారే నిజమైన విద్వాంసులు, సమాజ నిష్ఠులని చెప్పవచ్చు. అటువంటివారు స్వాధ్యాయం, సత్సంగంలో నిర్లక్ష్యం చేయరు. తాము ఆర్జించిన జ్ఞానాన్ని నిరంతరం దానం చేస్తూ సమాజ ఉన్నతి కొరకు తపస్సు, సాధనలలో లీనమై ఉంటారు. సరియైన దానిని తెలుసుకొనుట, తెలుసుకొన్న దానిని ప్రాప్తించుకొనుటకు మార్గం వెదుకుట, మార్గం వెదికిన తర్వాత ఆ మార్గములో తపస్సు, సాధనా భావముతో చరించుట - ఇవే మనుష్యుడగుటకు ఉచితమైన ఉపాయాలు.

ఈ మార్గాన్ని అనుసరించుట బ్రాహ్మణుల కర్తవ్యం. ఇందుకు మనోనిగ్రహం, ఇంద్రియ సంయమాన్ని అనుసరించాలి. మానసిక సంతులనం చాలా ముఖ్యం. జనుల ప్రవృత్తి దుష్కర్మల వైపు పోతుంది. ఒకసారి దానిలో చిక్కుకుంటే తేలికగా వదలి పెట్టలేరు. వారికి నచ్చచెప్పి సరియైన మార్గంలో ప్రేరేపించుట కష్టసాధ్యమైన, శ్రమసాధ్యమైన పని. అజ్ఞానుల విరోధం ఎదుర్కోవాలి, బాధలు పడాలి. ఆ స్థితిలో ధైర్యపూర్వకంగా రాగద్వేష రహితంగా, తొందరపాటు లేకుండా విద్వాంసులు సత్రువుత్తుల ప్రచారం, ప్రసారం కొరకు నిరంతం పాటుపడాలి.

సత్సంగం, స్వాధ్యాయం ద్వారా తన జ్ఞానం యొక్క శ్రేష్ఠత పెంచుకొనేందుకు నిరంతరం కృషి చేయాలి. గుణవంతుని సంపర్కంలోకి వచ్చిన వారిలో కూడా సద్గుణాలు, సత్జ్ఞానము, సత్రువుత్తులు వృద్ధి కావాలి. విద్వాంసులు నిరంతర జ్ఞాన సాధనలో ఉంటారు. మానవ సమాజం యొక్క విషమ సమస్యల, జీవన

నిర్మాణ సిద్ధాంతాల, ఆత్మవిద్య, బ్రహ్మవిద్య గురించి తగిన సమాచారం సేకరించుకుంటారు. వారు విద్య-అవిద్య బేధాన్ని స్పష్టంగా తెలుసుకొంటారు. స్వయంగా జ్ఞానార్జన చేసి దాని లాభాన్ని సమాజానికి ఇచ్చుట నిజమైన జీవనోద్దేశ్యమని చెప్పవచ్చు. విద్వాంసులు స్వాధ్యాయం, ప్రవచనం రెండింటికి తగిన శ్రద్ధ చూపాలి. దీనివలన స్వయంగా జ్ఞాన పరిమార్జన చేసుకొని సంపర్కంలోకి వచ్చిన వారందరికి సత్యమార్గంలో పయనించేందుకు తగిన ప్రేరణ ఇవ్వగలిగిన సమర్థత కలుగుతుంది. నేడు ఎక్కువమంది వ్యక్తులు బ్రాహ్మణత్వపు ముసుగు ధరించి, ఇతరుల ధార్మిక భావనలను ధ్వంసము చేయుట కనిపిస్తున్నది. దీనిలో ఎవరికీ లాభం లేకపోగా అనైతిక వాతావరణం వ్యాపిస్తున్నది.

ప్రజలకు నిజమైన ఆధ్యాత్మిక శిక్షణ ఇవ్వగలగాలని బ్రాహ్మణులు కోరుకోవాలి. మనము మనలోపలికి చూడాలి. మనలను మనం అర్థం చేసుకోవాలి, తెలుసుకోవాలి, మన లోపాలను గమనిస్తూ ఉండాలి. పని చేసే పద్ధతులను సరిచేసు కొనేందుకు ప్రయత్నించాలి - ఇదే నిజమైన ఆధ్యాత్మికత. నిజమైన ఆధ్యాత్మికవాది లక్షణము.

సమాజంలో ఇలా చేయకపోవుట వలననే వికృతులు ఉత్పన్నమవుతున్నాయి. బ్రాహ్మణులు (మనమందరం) తమ ఈ పవిత్ర కర్తవ్యాన్ని మరచిపోరాదు.

★★★

పండుగలు

ఆగస్టు 2013

15-08-2013 స్వాతంత్ర్య దినోత్సవం

16-08-2013 వరలక్ష్మీ వ్రతం

21-08-2013 రాఖీ పౌర్ణమి

28-08-2013 శ్రీకృష్ణాష్టమి

సెప్టెంబర్ 2013

09-09-2013 వినాయక చవితి

23-09-2013 మాతా భగవతిదేవిశర్మ జయంతి

వట్టిమాటలు కట్టిపెట్టాలి, గట్టి మేలు తలపెట్టాలి

(గత సంచిక తరువాయి...)

స్వరయోగంతో రోగనివారణ

ఎలుకలు మరణిస్తే అంటువ్యాధులు (ఫ్లేగు) వ్యాపిస్తాయేమోనని ఎలా భయపడతామో అలాగే శరీరంలో వళ్ళు విరుపులు, కీళ్ళ నొప్పులు వస్తే అవి జ్వరం వచ్చే సూచనగా భావిస్తాము. తుమ్ములు రావడం జలుబుకు సూచన. ఇలాంటి లక్షణాలు కనిపిస్తే ఏవైనా రోగాలు వస్తాయేమోనన్న అనుమానం వస్తుంది. శరీరంలో ఏదైనా లోపం లేక దుర్బలత ఉంటే రోగాలకు తలుపులు తెరిచినట్లే. ఇవి రావడానికి ముందే వాటిని పసిగట్టి శరీరంలోనికి ప్రవేశించక ముందే నిరోధించడాన్ని అభ్యసించి రోగముక్తుడు కావచ్చును. రోగములు లోపల ఆక్రమణ చేసినట్లు కనుపించితే వాటిని శరీరం లోపలికి రాకుండా ఆపలేకపోయామని గ్రహించాలి. రోగములను శరీరంలోనికి రాకుండా ఆపగలగడం ఉత్తమమైన పని. ఈ పని స్వరయోగం ద్వారా సరళంగా, విజయవంతంగా చేయవచ్చు. సమస్త రోగములు శరీరంలోని సూక్ష్మ చేతనత్వం మరియు సూక్ష్మ శరీరం యొక్క జ్ఞానతంత్రుల ద్వారా ప్రవేశిస్తాయి. ఎవరికి సూక్ష్మశరీర జ్ఞానం ఉన్నదో అతడు శరీరం లోనికి రోగములు ప్రవేశించకముందే నిరోధించడాన్ని అభ్యసించి రోగముక్తుడు కావచ్చును. నిద్రాస్థితిలో, అచేతన స్థితిలో రోగములు ఆక్రమణ చేయవచ్చు. కాని అంతరిక సాధన ద్వారా వాటిని నివారించవచ్చు. శ్వాసగతిలో ఏదైనా వికృతి వస్తే శత్రువు దాడి చేస్తున్నాడని తెలుసుకోవాలి. అందువలన ముందు జాగ్రత్తతో, ఏమరుపాటుగా ఉండకుండా రోగముల నుండి కాపాడుకొనవచ్చు.

స్వరంలో (శ్వాసలో) వికారం ఉత్పన్నమయితే, నియమిత సమయంలో లేదా గతిలో (rhythm of breath) తేడా వస్తే సావధానంగా ఉండాలి. స్వరమును సరియైన పద్ధతిలోకి తీసుకువచ్చే ప్రయత్నం చేయాలి. స్వరమును మార్చుకునే పద్ధతులు ముందే చెప్పబడ్డాయి. వాటి సహాయంతో స్వరమును సరిచేసుకోవాలి, రోగములను నిరోధించాలి, ఆహార విహారముల గురించిన ప్రత్యేక శ్రద్ధ, రోగ నివారణలో ఎంతో సహాయకారి.

రోగం ఏదైనా వస్తే దాని ఆరంభం ఏ స్వరంలో జరిగిందో గమనించాలి. ఏ స్వరంలో ప్రారంభమయితే దానిని మార్చి

గాయత్రీ విద్య-35

స్వరయోగం-5

వేయాలి. జబ్బు తీవ్రత తగ్గే వరకు స్వరాన్ని మార్చే ఉంచండి. అలా చేయుట వలన 10-20 రోజులలో తగ్గే జబ్బు సగం లేదా నాలుగవ వంతు సమయంలో తగ్గుతుంది.

బాధ మరింత ఎక్కువగా ఉంటే, రోగి వేదనలో కొట్టుకుంటుంటే అతని అప్పుడు నడుస్తున్న స్వరాన్ని మార్పించండి. వెంటనే శాంతి లభిస్తుంది, ఎక్కువయిన బాధ ఉపశమిస్తుంది.

ఉదర శుద్ధికి కొన్ని ఉపాయాలు

నిద్ర నుండి లేచే ముందు ప్రక్క మీద చేతులు చాచి శరీరాన్ని వదులుగా చేసుకుని (రిలాక్స్) వెల్లకిలా పడుకోవాలి. రెండు చేతులతో స్లీహం, కాలేయము వత్తిపెట్టి కాళ్ళు ముడుచుకోవాలి. తరువాత కాళ్ళు చాపాలి. ఇలా 3-4 సార్లు చేయాలి. తరువాత 5-6 సార్లు అటు ఇటు పొర్లుతూ బద్ధకం పోగొట్టుకోవాలి. తరువాత 1-2 నిమిషలు పొట్టమీద బోర్లాపడుకొని స్వరనియమం ప్రకారం మంచంపై నుండి లేవాలి. ఇలా చేయడం వలన మలం వదులవుతుంది. స్లీహం, కాలేయం బలపడతాయి. ఎవరికైనా స్లీహం, కాలేయం సమస్యలుంటే ఈ ప్రయోగం చేయకుండా మందుల లాభం పొందలేరు. ఈ రోగములు లేనివారు కూడా లాభం పొందగలరు. వారంలో రెండు మూడు సార్లు ఇలా చేసినా కూడా మంచిదే. ప్రక్కమీద నుంచి లేచేముందు పొట్టమీద (బోర్లా) పడుకోవడం తప్పక చేయాలి. నిద్ర నుండి లేవగానే, భోజనం చేసిన తర్వాత కుడివైపు నుండి మస్తిష్కాన్ని 2-3 నిమిషాలు పట్టుకోవాలి. దీనివల్ల కఫ దోషాలు సరిస్తాయి. నిద్ర నుండి లేవగానే సూర్యోదయంలో తర్జని (చూపుడు వేలు) చెవిలో పెట్టి దురద ఉన్నవానివలె త్రిప్పాలి. శాస్త్రములో దీని కర్ణభాతి అని అంటారు. ఇలా చేయడం వలన చెవికి సంబంధించిన రోగాలు తగ్గుతాయి.

వెల్లకిలా పడుకోవడం వలన లివర్ (కాలేయం) మీద ఒత్తిడి పడి జీర్ణశక్తి మందగిస్తుంది. అన్నం అరగడానికి దక్షిణ స్వరం నడచుట అవసరం. అందువలన అన్నం తిన్న తరువాత ఎడమవైపు తిరిగి పడుకోవడం ఉత్తమం. అందుకే రాత్రి సమయం మందు పింగళ (సూర్య) స్వరం ఎంత ఎక్కువగా నడిస్తే అంత మంచిది.

ఎడమ వైపు తిరిగి పడుకుంటే గుండె మీద ఒత్తిడి పడి దాని పని మందగిస్తుంది అని ఎవరైనా సందేహించవచ్చు. కాని అది

దేశభక్తి అందరికీ ఉండాలి

భ్రమ మాత్రమే. జీర్ణక్రియ సవ్యముగా జరిగితే హృదయం పనిచేసే తీరు ఎన్నటికీ పాడవదు.

పొట్టకు సంబంధించిన రోగములలో శ్వాసను వదిలేటప్పుడు నాభిని మేరుదండానికి (వెన్నెముక) అతుక్కునేటట్లు చేయాలి. శ్వాస తీసుకునేటప్పుడు పొట్ట ముందుకు వచ్చేటట్లు, శ్వాస వదిలేటప్పుడు పొట్టలోపలికి పోయేటట్లు తరచూ చేయడం వలన పొట్టకు సంబంధించిన సమస్యలన్నీ దూరం అవుతాయి. జీర్ణక్రియ సవ్యంగా జరుగుతుంది.

ఎక్కువ శ్రమ చేసిన తర్వాత బాగా అలసిపోతే కుడివైపు తిరిగి వడుకుంటే చంద్రస్వరం నడిచి అలసట త్వరగా తగ్గిపోతుంది.

స్వర విజ్ఞానాన్ని అనుసరించి విభిన్న రోగాల చికిత్స గురించి తెలుసుకొన అవసరం లేదు. ఏ స్వరం నడుస్తున్నప్పుడు ఎక్కువ బాధ ఉన్నదో తెలుసుకొని దానిని మార్చుకోవాలి. దానివలన రోగానికి అనుకూలంగా ఉన్న శారీరక స్థితి మారిపోతుంది, బాధ తగ్గుతుంది.

ఒకవేళ మీరు ఇతరులకు చికిత్స చేయవలసి వస్తే రోగికి చంద్రస్వరంలో బాధ ఎక్కువగా ఉన్నదా? లేదా సూర్య స్వరంలో బాధ ఎక్కువగా ఉన్నదా అనే విషయం గమనించాలి. రోగికి చలి ఎక్కువగా ఉంటే చంద్ర స్వరంలో, వేడి ఎక్కువగా ఉంటే సూర్య స్వరంలో దోషం ఉన్నదని తెలుసుకోవాలి. రోగి లక్షణాలు చూచి రోగి వ్యాధి చలికి సంబంధించినదా లేదా వేడికి సంబంధించినదా అని తేలికగా తెలుసుకోవచ్చు. ఇలా కూడా చేయవచ్చు - కొంచెం సేపు రెండు స్వరముల స్థితిలో ఉంచి పరీక్షించవచ్చు. ఏ స్వరంలో ఎక్కువ అశాంతిగా ఉంటుందో ఆ స్వరం మార్చుకోవలసి ఉంటుంది. ఒక్కొక్కసారి రోగి పరిస్థితిని సరిగ్గా వివరించలేక పోవచ్చు, చికిత్సకుడే సరియైన నిర్ణయం చేయవలసి ఉంటుంది.

ఫలనా స్వరంలో లోపం ఉందని తెలిసినప్పుడు దానికి తగిన నివారణ చెయ్యాలి. ప్రాణాయామం, శ్వాసోచ్ఛ్వాస క్రియ రోగ నివారణలో ఎంతో ఉపయోగకరం. స్వరయోగం యొక్క ఈ అద్భుత ప్రక్రియను భారతీయులు మరచిపోయారు. కాని విదేశాలలో ఇది ఇప్పుడు కూడా వాడుకలో ఉన్నది. డా॥ మెస్మర్ తను ఆవిష్కరించిన మెస్మరిజం విద్యలో దానిని ప్రయోగించేవాడు. ఈనాటి వైజ్ఞానికులు కూడా దానిని గురించిన పరిశోధనలు చేసి ఇది విజ్ఞాన సమృతమని చెప్పారు.

రోగికి ఏ స్వరంలో కష్టం ఉన్నదో, చికిత్సకుడు తన స్వరాన్ని అలా నడిపించుకోవాలి. ఆ స్వరం చక్కగా నడుస్తున్నప్పుడు ఒక గాజు గ్లాసు లేక మట్టితో చేసిన గ్లాసులో మంచి నీటిని తీసుకుని

ముక్కుకు 6 అంగుళముల దూరంలో ఉంచి 7 సార్లు స్వరాన్ని సమన్వయం చేయాలి. గ్లాసుని ముక్కుకు తిన్నగా ఉంచాలి. అలా చేస్తే శ్వాస అక్కడి దాకా వెళ్ళగలదు, గ్లాసులోని జలం మీద తన ప్రభావం చూగలదు. 6 అంగుళముల దూరంలో ఎందుకు ఉంచాలంటే శరీరంలో నుంచి శ్వాసతో పాటు వెలువడే మాలిన్యములు అంతవరకు వెళ్ళలేవు. శ్వాసతో వెలువడే విష పదార్థములు బరువుగా ఉండటం వలన అవి ముందుగానే చల్లాచెదరవుతాయి. ఆరు అంగుళముల వరకు అవి వెళ్ళలేవు. ఇంతకు చెప్పదలచుకున్నదేమిటంటే శ్వాస యొక్క చివరి దశలో నీటిని ఉంచాలి. ఎవరి శ్వాస అయినా ఇంతకన్నా తక్కువ ఉంటే అతను కూడా ఆ సమయంలో పొడుగాటి శ్వాసను వదలడానికి ప్రయత్నించాలి. శ్వాస యొక్క ప్రభావం పడనిచోట నీటి గ్లాసును ఉంచకూడదు. శ్వాసతో సమన్వయం చేసిన ఈ నీటిని రెండు రెండు గంటలకు కొంచెం కొంచెంగా త్రాగించాలి. 12 గంటల వరకు నీటిలో ఈ ప్రభావం ఉంటుంది. ఈ విధంగా రోగికి స్వరం యొక్క సహాయంతో రోగ నివారణ చేయవచ్చు.

చికిత్సకుడు రోగి దగ్గరగా లేకపోతే స్వరశక్తిని ఏదో ఒక వస్తువులో అభిమంత్రించవచ్చు. అది అనేక రోజుల వరకు పనిచేస్తుంది. మెత్తటి ఉన్ని వంటి బట్టను 21 సార్లు స్వరశక్తితో మంత్రించి రోగి యొక్క బాధిస్తున్న అంగంపై ఉంచాలి. ఇది రెండు వారాల వరకు పనిచేస్తుంది. దూరం పంపించవలసి ఉంటే బ్లాటింగ్ పేపరును మంత్రించి ఇవ్వవచ్చు. పిల్లలకు తాయత్తులు, రక్షా సూత్రములను మంత్రించవచ్చు. వైద్యులు తమ మందులను ఈ విధంగా మంత్రించితే ఆ మందులు లాభప్రదములు కాగలవు.

(సశేషం)

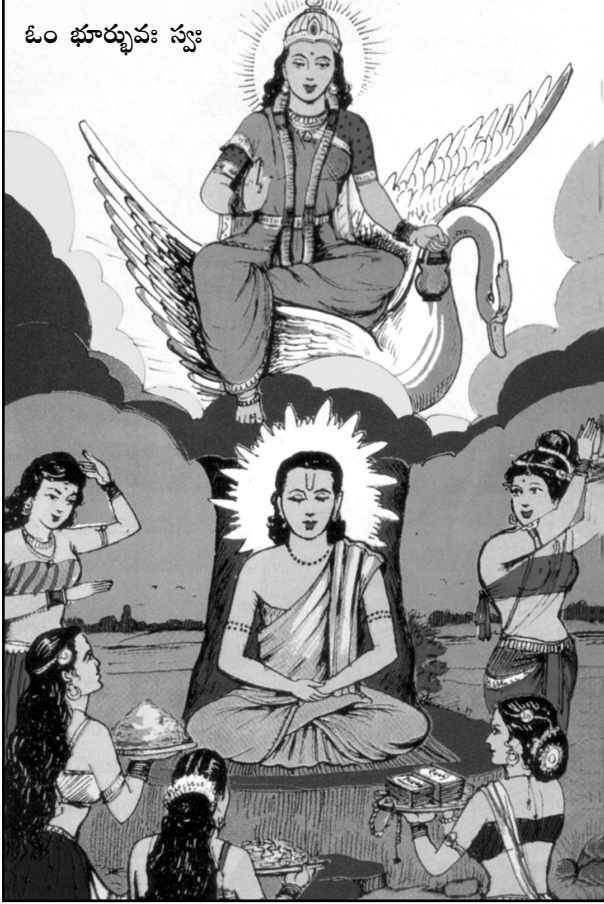
కుటుంబ బాధ్యతలు

రైదాసు యొక్క గురువు స్వామి రామానంద్ సాధువేష ధారులను కలసినప్పుడు, కుటుంబ బాధ్యతలను పూర్తి చేశావా, లేదా? అని ప్రశ్నిస్తుండేవారు. కుటుంబ బాధ్యతలను నెరవేర్చకుండా మధ్యలో వదలివేసి భావావేశంలోనో, తేలికగా సన్మాన సత్కారాలు పొందవచ్చుననే కోరికతోనో కాషాయ వస్త్రాలను ధరించి తిరుగుతున్న వారికి, నచ్చచెప్పి తిరిగి గృహస్థాశ్రమాన్ని స్వీకరించమని, పరమార్థ పరాయణులుగా జీవించమని చెప్పేవారు. అంతేగాని ప్రతివారిని సన్యసించమని, కాషాయం కట్టుకోమని ఆయన ఎంత మాత్రం ప్రోత్సహించే వారు కాదు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీ సావిత్రి

జననంద్రియాన్ని అదుపులో ఉంచుకుంటే మనోబలం, బలం, బలం

బుద్ధి-సిద్ధుల ప్రలోభము

ఓం భూర్భువః స్వః

ఆత్మ పరమాత్మ యొక్క అంశము. మనుష్యుడు ఈశ్వరుని పుత్రుడు. పరమేశ్వరునిలో ఏదీ శక్తులు, సామర్థ్యములు ఉన్నాయో అవన్నీ అతనిలో కూడా ఉన్నాయి. సాధకుడు గాయత్రీ ఉపాసన ద్వారా తన లోపల ఉన్న మాలిన్యాలను శుద్ధి చేసుకుంటే అతని అంతరంగంలో దైవీశక్తులు స్వయంగా ఉద్భవించి, అనేక అలౌకిక సామర్థ్యాలు ప్రకటితమవుతాయి. ఇవి సాధారణ మనుష్యులలో కనిపించవు.

ఈ అలౌకిక సామర్థ్యాలను పొందిన కొంతమంది దూరదృష్టి లేని సాధకులు ప్రాపంచిక ప్రయోజనాల కొరకు వాటిని ఉపయోగిస్తారు. కీర్తి, ప్రతిష్ఠ, గౌరవము, మహిమ ప్రదర్శనకు ఆ దివ్య శక్తులను ప్రదర్శిస్తారు. దానితో వారిని చమత్కార సిద్ధపురుషులనుకొని ప్రాపంచిక కోరికలతో జనులు

గుంపులుగా వారి చుట్టూ ప్రోగవుతారు. సన్మానము, ప్రతిష్ఠ పొంది ఆ సిద్ధ పురుషులు తమ తపోబలంతో ఇతరుల ప్రారబ్ధాన్ని మారుస్తారు. కొన్ని తాంత్రిక వామమార్గసాధనల ద్వారా అభిచారము, ఘాతము, సమ్మోహనము, పిశాచము, సిద్ధ, యక్షిణీ సాధనలు చేస్తారు. తమ చమత్కారాలు చూపిస్తారు.

ఇలా చేయడం ఆత్మిక శక్తుల దురుపయోగమే. ఆసురీ శక్తులు, ఆరంభములోనే ఈ సిద్ధుల ప్రలోభముతో సాధకుని క్రిందికి పడవేస్తాయి. ఎందుకంటే అసురత్వాన్ని వదలి దేవత్వ పక్షములో చేరకుండా నానాప్రకారములైన ప్రలోభములు చూపించి, అవి సాధకునికి ఆశకలిగిస్తాయి, అతనిని భోగము, ఐశ్వర్యము, కీర్తి మున్నగు ప్రాపంచిక విషయాలలో తన శక్తులు ఖర్చు చేసేటట్లు ఆకర్షిస్తాయి. ఒకవేళ సాధకుడు ఈ ప్రలోభములో చిక్కుకుంటే అతడు అత్యంత శ్రమతో సంపాదించిన ఆధ్యాత్మిక సంపద కొద్ది రోజులలోనే తరిగిపోతుంది, అతడు దివాలా తీస్తాడు.

ఈ ప్రమాదం నుండి సాధకుని గాయత్రీ మాత కాపాడుతుంది. ఆమె అతడి బుద్ధిలో దృఢత్వాన్ని ఇచ్చుట వలన ఈ బుద్ధి-సిద్ధుల ప్రలోభం, ఆకర్షణ, సౌందర్యములను సాధకుడు ఉపేక్షాదృష్టితో చూస్తాడు. వాటివైపు చూడకుండా తన లక్ష్యం గురించిన తన్మయత్వంలో ఉంటాడు. అప్పుడు ఆ ఆత్మిక శక్తులు అతని లక్ష్యప్రాప్తి మార్గానికి సహాయకులై అతి తొందరలో పూర్ణత్వం వరకు అతనిని చేరుస్తాయి.

- అనువాదం : డా॥ తుమ్మూరి

యోగేశక్తి గాయత్రి
మాస పత్రిక చదవండి !
చదివించండి !!

మనం ఉండే వీధిని, పరిసరాలను శుభ్రం చేసుకున్నా అది కూడా దేశభక్తే

బాలల భవితకు బంగారు బాట-35

అందానికి కొలబద్ధ

సుశీల అందాలబరిణి. చదువులో చూస్తే అంతంత మాత్రమే. కాని కలవారి బిడ్డ. ఒక్కగానొక్క కూతుర్ని తల్లిదండ్రులు అల్లారుముద్దుగా పెంచుకుంటున్నారు. సుశీలకు తాను అందగత్తై అన్న అహంకారం నిండుగా ఉంది. అహంకారం వల్ల సంస్కారం మరుగున పడిపోసాగింది. వయస్సుతోపాటే అహంకారం కూడా పెరిగిపోయింది.

సుశీల ఇప్పుడు 8వ తరగతి చదువుతోంది. అన్ని సబ్జెక్టులలోను అత్యెసరి మార్కులు మాత్రమే వస్తున్నాయి. అయినా తనకు చాలా డబ్బున్నదని, తాను చాలా అందంగా ఉంటానని, తరగతి మొత్తంలో తాను మాత్రమే సైకిలు మీద బడికి వస్తానని, అందువల్ల తోటి పిల్లలంతా తన చుట్టూనే తిరుగుతూ ఉండాలని కోరుకునేది. ఆమె కోరుకున్న విధంగానే తరగతిలోని పిల్లలందరు సుశీల చుట్టూ తిరిగేవాళ్ళు. సుశీల కూడా వారి స్థితిగతులను బట్టి ఒక్కొక్కరిని ఒక్కొక్క విధంగా చూస్తూ ఉండేది. తన స్నేహాన్ని అవసరానికి వాడుకునే ప్రయత్నం చేసేది. అదే తరగతిలో సీత అనే పేద పిల్లకూడా చదువుతోంది. సీత చాలా తెలివిగలది. చదువుల సరస్వతి. అన్నింటిలోను అందరికన్నా ముందుండేది. అందువల్ల ఆమెను ఉపాధ్యాయులందరు చాలా ఆదరంగా చూసేవాళ్ళు. ప్రధానోపాధ్యాయులైతే తరచుగా “అమ్మా! సరస్వతి” అనే పిలిచేది. ఆ విధంగా సీత స్కూల్లో చదువుల సరస్వతిగా పేరుగాంచింది. బంగారానికి తావి అట్టిన విధంగా తన మంచి తనంతోను, వినయ విధేయతలతోను ఉపాధ్యాయ వర్గానికి తలలోని నాలుకే అయింది. ఈ విషయం సుశీలకు అంతగా నచ్చడం లేదు. లోలోపల ఆమెపై అసూయను పెంచుకుంటోంది.

అయితే అన్నీ ఉన్న సీతకు అందం అసలే లేదు. నల్లని శరీర ఛాయతో, ఎత్తు పళ్ళతో చూడడానికి కొంచెం వికారంగా కనిపిస్తుంది. అహంకరించే సుశీల సీతను చాలా చులకనగా చూసేది. ఆటపాటల్లోను, కలసి చదువుకోవడంలోను దేనిలో కూడా తన జట్టులో కలవనిచ్చేది కాదు. సీత కూడా తనను కలుపుకున్న వారితోనే సంతోషంగా కాలక్షేపం చేసేది.

సీతకు అప్పుడప్పుడు తన రూపాన్ని గూర్చిన ఆలోచన వస్తూ ఉండేది. “అధునిక వైద్య పద్ధతుల్లో ఎత్తుపళ్ళను తగ్గించుకో గలిగితే!” అనిపించేది. వెంటనే తమ పేదరికం గుర్తు వచ్చేది. “అందానికిచ్చే ప్రాధాన్యతను చదువుకిస్తే మంచిది కదా!” అని సమాధానపరచుకునేది. చదువుపై పట్టుదలను పెంచుకునేది. రెట్టించిన ఉత్సాహంతో చదివి పాఠశాలలోనే ప్రథమంగా వచ్చింది. దానితో సుశీల మనస్సులో అసూయ ఇంకా పెరిగిపోసాగింది.

ఒక రోజున సుశీల సైకిలు మీద రీవిగా బడికి బయలు దేరింది. అది పల్లెటూరుగావడాన రోడ్లు కూడా సరిగ్గా లేవు. అది వర్షాకాలం. పల్లపు ప్రదేశాల్లో నీళ్ళు నిలిచి బురదగుంటలు ఏర్పడ్డాయి. అనుకోకుండా సుశీలకు ఎదురుగా వస్తున్న సైకిలు ఢీ కొట్టింది. చూస్తూ ఉండగానే సుశీల ఒక బురదగుంటలోకి ఎగిరిపడింది. బట్టలన్నీ బురదమయం. సైకిలు ముందు చక్రం వంకరపోయింది. అటుగానే స్కూలుకు నడిచివెళ్తున్న స్నేహితు రాండ్రు ఆమెను లేవదీయడానికి ఎవరూ రాలేదు. మనస్సులో ‘పాపం’ అనిపించినా బురదకు భయపడ్డారు. ఒక్క క్షణం ఆగి చూసి తమ దోవన తాము వెళ్ళిపోయారు. వెనక నుండి వస్తున్న సీత మాత్రం పరుగు పరుగున వచ్చి సుశీలను లేవదీసింది. సైకిలును తీసుకువెళ్ళి రోడ్డు ప్రక్కనే ఉన్న దుకాణంలో పెట్టి వచ్చింది. పుస్తకాలను ఏరి సంచితో పెట్టి భుజానికి తగిలించు కుంది. మెల్లగా ఆమెను నడిపించుకుంటూ వాళ్ళ ఇంటిదాకా తీసుకుని వెళ్ళింది. ఆమెను వాళ్ళ అమ్మా నాన్నలకు అప్పగించి ఇంటికి వెళ్ళింది. ఆమెను నడిపించినప్పుడు అంటిన బురద దుస్తులను మార్చుకుని గబగబా స్కూలుకు వెళ్ళింది. అలస్యం అయినందుకు ఉపాధ్యాయుడు గద్దించాడు. కానీ జరిగిన సంగతంతా విని శాంత పడ్డాడు, ఆమెను చాలా చాలా మెచ్చుకున్నాడు. పిల్లలంతా ఆనందంగా కరతాళ ధ్వనులు చేశారు.

తను పడిపోవడం చూసి కూడా ఆగకుండా వెళ్ళిపోయిన స్నేహితురాండ్రును గుర్తుచేసుకుంది సుశీల. సీత చేసిన సహాయాన్ని గుర్తు చేసుకుంది. తాను ఇంతకాలం సీతతో ప్రవర్తించిన తీరును కూడా గుర్తు చేసుకుంది. ఇప్పుడు సీతవంక చూస్తూ ఉంటే ఎంతో అందంగా కనిపించసాగింది. నిజమైన అందం శరీరానికి కాదు, మనస్సుకే అని అర్థం చేసుకుంది. ఆమెలో పెరిగిన అహంకారం పూర్తిగా కరిగిపోయింది. మరునాటి నుండి ఆమె ప్రవర్తనలో మార్పు రాసాగింది. సుశీల, ఆమెతోపాటు ఆమె మిత్రురాండ్రు అందరు సీతతో స్నేహం చేయసాగారు.

బాలలూ! విన్నారు కదా! అందాన్ని చూసి ఆనందించవచ్చు. తప్పు లేదు. కాని అందంగా లేనివారిని అవమానించడం చాలా తప్పు. అందం అనేది మనస్సుకు సంబంధించినదిగానే భావించాలి.

**కం|| అందంబునెరుక పరచెడి
చందం బిదియే యనుచును చక చక నీవున్
దెందంబున నిలుపవలదు
అందంబది మనమునందె యమరును బాలా!**

- మధుర కవయిత్రి,
పొన్నూరు హైమవతీ శాస్త్రి

అనాలోచిత నిర్ణయాలు అనర్థ హేతువులు

సద్గురువు సాక్షాత్కరించిన సుముహూర్తం-2

(గత సంచిక తరువాయి...)

కబీరు బట్టలు నేసి బ్రతుకుతెరువు సాగించేవాడు. పని చేస్తూనే ఆయన సాధకులకు, జిజ్ఞాసువులకు ధర్మోపదేశం చేసేవాడు. చాలామంది ఆయన చుట్టూ ఉన్నట్లు కనిపిస్తుంది. చర్చించే విషయం ఆధ్యాత్మికానికే పరిమితం కాలేదు. ఇల్లు, కుటుంబం, సమాజం, సమకాలీన సంఘటనలు అన్నింటిపై సంభాషణ సాగుతుండేది. బ్రతుకు తెరువుకు సరిపడే బట్ట తయారుకాగానే కబీరు దాన్ని అమ్మడానికి బయలుదేరేవాడు. ఇంత ధర అనేది లేదు. ఎవరు ఎంత ధర కట్టితే, ఎంత ఇవ్వదలచితే దాన్నే తీసుకునేవాడు. ఆ తర్వాత ఇంటికి వచ్చేవాడు ఇలాంటి బేరంలో ఎన్నడూ నష్టం రాలేదు.

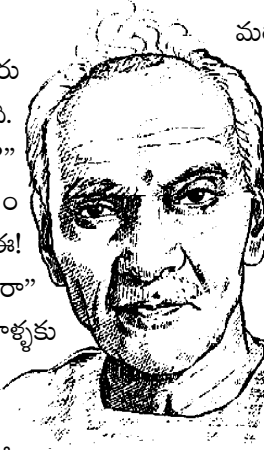
ఒక సత్సంగంలో ఎవరో అడిగారు “కబీరు సాహబ్, మీ కుటుంబం ఎంతో సంతోషంగా ఉంది. సుఖమయమైన దాంపత్యంలోని రహస్యం ఏమిటి?” ఆ ప్రశ్న విని కబీరు కొద్ది క్షణాలు మౌనం వహించారు. ఆ తర్వాత భార్యను పిలిచారు “లోఈ! బాగా చీకటిగా ఉంది. దీపం వెలిగించి తీసుకురా” (లోఈ ఆయన భార్యపేరు). ఆ మాట విన్నవాళ్ళకు ఎంతో ఆశ్చర్యం కలిగింది. మిట్టమధ్యాహ్నం సమయం అది. ఆకాశంలో నూర్యుడు ప్రకాశిస్తున్నాడు. కబీరు సత్సంగంలో కూర్చున్న చోట బాగా వెలుతురుగానే ఉంది. లోఈ దీపం వెలిగించి తెచ్చింది. కబీరు ప్రక్కన ఉన్న ఒక బల్లమీద పెట్టి వెళ్ళిపోయింది. సత్సంగంలో పాల్గొంటున్న వ్యక్తుల ఆశ్చర్యానికి అవధులు లేవు. కబీరు ఇలా అన్నాడు “భార్యా భర్తల మధ్య ఇలాంటి విశ్వాసం ఉంటే, దాంపత్యం ఎంతో హాయిగా సాగిపోతుంది. మిట్ట మధ్యాహ్నమని, దీపం అవసరంలేదని లోఈకి తెలుసు. అయినా నేను చెపితే ఆమె సందేహించలేదు. చెప్పిన ప్రకారం ఆమె మౌనంగా తన పని చేసుకుని వెళ్ళిపోయింది.”

కుటుంబానికి వచ్చే ఆదాయం పరిమితం. వచ్చిపోయే వారు వరుసలు కట్టి ఉంటున్నారు. వచ్చేవారికి స్వాగత సత్కారాలు కూడా జరుగుతున్నాయి. ఇంటిలో ఎప్పుడూ ఇబ్బందే. కొడుకు కమాల్ పెద్దవాడు అయ్యాడు. కుటుంబంలో ఉన్న ఇబ్బందులను పూర్తిగా

తెలుసుకున్నాడు. అతడు వ్యాపారం మీద తన దృష్టిని లగ్నం చేశాడు. అందులో కూడా పవిత్రంగా, న్యాయంగా సంపాదించాలని కబీరు గట్టిగా చెప్పేవాడు. కుమారునికి ఆచరణాత్మక ఆధ్యాత్మికతలో దీక్ష ఇచ్చాడు. అలాంటి సంస్కారాలనే అందజేశాడు.

కజరు మృతదేహంపై వివాదం

మరొక దృశ్యం. కబీరు హిందువులను, ముస్లింలను కూడా విమర్శిస్తున్నాడు. అన్ని మతాల ఏకత్వానికి కాక, ఆయా మతాల అనుయాయుల మధ్య సామరస్యానికి ఆయన ప్రాధాన్యత ఇచ్చారు. బాహ్య రూపాలు, కర్మకాండ, ప్రతీకలు, ఆచారాలు మున్నగు వానిలో భూమికి, ఆకాశానికి ఉన్నంతతేడా ఉన్నప్పటికీ, అన్ని మతాలు ఒకే సత్యాన్ని ఉద్ఘాటిస్తున్నాయి. లోపల కూర్చున్న పరమాత్మ; బయట ఆ పరమాత్మ ప్రకటికరణ ఇదే ఆ సత్యం.

కబీరు నిర్యాణం మగహర్లో జరిగిందా, కాశీలో జరిగిందా అనే విషయంలో చరిత్రకారుల మధ్య అభిప్రాయ భేదాలు ఉన్నాయి. ఆయన మరణించిన తర్వాత హిందువులు ముస్లింలు తమతమ ఆచారాల ప్రకారం ఆయన అంతిమ సంస్కారం జరగాలని కోరినట్లు చెప్తారు. ఈ విషయమై వివాదం ఏర్పడింది. శవాన్ని దహనం చేయాలని హిందువులు వాదించారు. శవాన్ని ఖననం చేయాలని ముస్లింలు వాదించారు. ఇరుపక్షాల వారు శవంపై కప్పిన వస్త్రాన్ని తొలగించగా అక్కడ మృతదేహానికి బదులు పూలకుప్ప ఉన్నది. సగం పువ్వులు హిందువులు, సగం పువ్వులు ముస్లింలు తీసుకున్నారు. ఇరు మతాల వారు తమ తమ సంప్రదాయాల ప్రకారం వాటిని దహనం, ఖననం చేశారు. పంచతత్వాలతో ఏర్పడిన శరీరం వేర్వేరు ప్రక్రియల ద్వారా తన మూల రూపంలోకి చేరింది. ఇది కథే కావచ్చు. ఈ కథ పై సత్యాన్ని ప్రకటిస్తున్నది.

తనకు చివరి ఘడియలు వస్తున్నాయని తెలుసుకున్న కబీరు కాశీ వదలి మగహర్ వెళ్ళారని కొందరు చెబుతారు. కాశీ మోక్ష నగరం అనే మూఢ నమ్మకాన్ని ఖండించడం ఈ ప్రయాణం వెనుక ఉన్న ఉద్దేశ్యమని వారు వివరిస్తారు. కాశీలో మరణించిన

చిరునవ్వే మనిషికి చిరాయువు ఇవ్వగలదు

వారికి మోక్షం లభిస్తుందనే నమ్మకం ప్రజలలో ఉన్నది. ఈ గ్రుడ్డి నమ్మకం వల్ల కొందరు కాశీలో ఆత్మహత్యలు సైతం చేసుకుంటారు. అయితే మగహార్లో చనిపోవడం వల్ల కబీరు కర్మ బంధనాలలో చిక్కుకుని ఉండిపోయారని ఎవరు చెబుతారు?

కబీరు జీవితంలో చరిత్రాత్మకమైన వర్ణనల కన్నా వదంతులే ఎక్కువగా కనిపిస్తాయి. ఆయన ఒక ముస్లిం. సాలెవాడు ఆయనను పెంచి పోషించాడు. ఆయన ఒక బ్రాహ్మణ కన్యకు జన్మించారని చెబుతారు. ఆయన జన్మలో, పోషణలో హిందు, ముస్లిం మతాల ముద్ర పడింది. హిందు, ముస్లిం మతాలను పట్టి పీడిస్తున్న అంధ విశ్వాసాలను ఆయన తీవ్రంగా ఖండించారు. ఈ ఖండనలకు తీవ్రమైన ప్రతిక్రియ వచ్చింది కూడా. కొందరు సంప్రదాయ వాదులు ఆయనను చంపడానికి ప్రయత్నించారు. మరి కొందరు ఆయనను కాశీ నుండి బహిష్కరింపజేశారు.

కబీరు జీవితానికి సంబంధించిన అనేక సంఘటనలు శ్రీరామ్ మనో ఫలకంపైకి వచ్చాయి. ఆ సంఘటనలు వస్తూ పోతూ ఉన్నాయి. కబీరు శరీరం నశించే దృశ్యంతో అవి సమాప్తమైపోయాయి. విద్య, వివేకముల మూల బిందువు మన ఆంతరికచేతన అనే ఆంతరిక దృష్టి శ్రీరామ్లో మేలుకొన్నది. ఎన్ని శాస్త్రాలు చదివినా, తనలోపల ప్రజ్ఞ మేలుకొనకపోతే అదంతా వ్యర్థమే. మరో ప్రక్క ఆంతరికచేతన మేలుకొంటే, చదువుకున్నా చదువుకొనకపోయినా, అంతర్దృష్టి తనకు తానుగా అన్నింటినీ తెలుసుకునేందుకు సమర్థ వంతమవుతుంది, తెలుసుకుంటుంది. కబీరుకు సంబంధించిన స్మృతులు ఆగిపోయాయి. ఆయన జీవితంలోని సంఘటనలు సినిమా రీళ్ళలా తిరిగి ఆగిపోయాయి.

'సావధాన్' చేసిన హెచ్చరిక

కొంత కాలవ్యవధి తర్వాత, చరిత్ర దృష్టిలో వంద సంవత్సరాల తర్వాత వచ్చిన యుగం. ప్రాంతం మహారాష్ట్రం. కాలం ఔరంగజేబు పాశవిక పాలన. ఆ పాలనలో ఏ వ్యక్తి, ఏ వర్గానికి తన విశ్వాసానికి అనుగుణంగా జీవించే అవకాశం లేదు. వ్యక్తులు తమ విశ్వాసాల కోసం మూల్యం చెల్లించవలసి వచ్చేది. ఆ మూల్యం ధనం రూపంలో ఉండేది, దండన రూపంలో ఉండేది. వివిధ మత సంప్రదాయాలు, ముఖ్యంగా సాధన, ఆధ్యాత్మికవిద్యల భారతీయ విధానాలు బాగా క్షీణించిపోయాయి, బాగా బలహీనం అయిపోయాయి. జనం తమలో తాము కొట్లాడుకుంటున్నారు. తమను తాము సర్వనాశనం చేసుకుంటున్నారు.

అంధకారంతో, నిరాశ నిస్పృహలతో నిండిన ఈ యుగంలో

మహారాష్ట్రలో ఒక సన్యాసి ఉదయించారు. పూజ గదిలో శ్రీరామ్ సమక్షంలో ఆ సాధువు జీవనంలోని వివిధ దృశ్యాలు వెలికి వచ్చాయి.

వివాహ మండపంలో యువకుడు రామదాసు కూర్చోని ఉన్నాడు. ప్రక్కనే పెళ్ళికూతురు. సప్తపది ప్రారంభమయ్యే ముందు పురోహితుడు కర్మకాండ కోసం సిద్ధంగా ఉండాలని సూచిస్తూ, "వర వధూ సావధాన్" అని అన్నాడు. అనగా తర్వాతి క్రియలను మెలకువతో, వాటి అర్థం గ్రహించి నిర్వహించాలి. 'సావధాన్' అనే ఆ ఉద్ఘాటన రామదాసు చేతనను మరో విధంగా హెచ్చరించింది. ఆయన అంతరాత్మ ఆయనను ఇలా ప్రబోధించింది "దేశం, ధర్మం ఇంతటి దారుణస్థితిలో పడి ఉన్నాయి. నీవేమో సంసారంలో చిక్కుకుంటున్నావు." రామదాసు వివాహ మండపం వదిలి పారిపోయాడు. సావధానుడు అయినాడు, మేలుకొన్నాడు. సన్యాస జీవితాన్ని స్వీకరించాడు. పరశురాముని వలె శాస్త్రం, శస్త్రం (ఆయుధం) రెంటిలో శిక్షణ ఇవ్వడం ప్రారంభించాడు.

సమర్థ గురు రామదాసు (క్రీ.శ 1608-1692) గా ప్రఖ్యాతి పొందిన ఈ మహనీయుడు పంచవటి, నాసిక్లో 12 సంవత్సరాలు గాయత్రీ సాధన చేశారు. ఆ తర్వాత తీర్థయాత్రలకు బయలు దేరారు. దేశం, సమాజం ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలను, అనాటి పరిస్థితులను అవగాహన చేసుకున్నారు. మహారాష్ట్రానికి తిరిగి వచ్చారు.

మహారాష్ట్రలో ఆయన శరీరబలం, మనోబలం, ఆత్మబలం కలిగిన యువకులను సంఘటితం చేసే పథకాన్ని రూపొందించారు. దానిని అమలు జరిపారు. తాను వెళ్ళిన ప్రతిచోటా హనుమంతుని ఆలయాలను స్థాపించారు. ఆలయంతో పాటు వ్యాయామశాలను ప్రారంభించారు. ఆ వ్యాయామశాలలలో యువకులకు వ్యాయామం, కుస్తీ, మలయుద్ధం, ఆయుధాల ప్రయోగాలలో శిక్షణ ఇచ్చే ఏర్పాటు ఉండేది. ఆ వ్యాయామశాలల సంప్రదాయం నేటికీ కొనసాగుతుంది. ప్రజలు వాటిని రామదాసీ అఖాడాలు అని పిలుస్తున్నారు.

మరో దృశ్యం. సన్యాసి అయిన సమర్థ రామదాసు తన తల్లిని కలుసుకోవడానికి వెళ్ళారు. ఆయన వివాహమండపం నుండి లేచి పారిపోయిన నాటి నుండి ఆమె ఏడ్చి ఏడ్చి నీరసించి పోయింది. కంటిచూపు పోయింది. ఆమె పదే పదే తన కుమారుడిని తలచుకుని క్రుంగిపోయేది. సాధన, తీర్థయాత్రలను ముగించుకుని తిరిగి వచ్చిన వెంటనే, సమర్థ రామదాసు తన

కోపమన్నది మండుతున్న కొలిమి

తల్లిని వెదికారు. ఆమె పాదాలకు నమస్కరించారు. ఆ అడుగుల చప్పుడుతోనే ఆమె గుర్తుపట్టింది తన కుమారుడు వచ్చాడని. ప్రేమతో కుమారుడి తల నిమిరింది. ఆమెకు కంటిచూపు తిరిగి వచ్చింది. తన కుమారుడు కనిపించాడు. పులకించిపోతూ ఆ తల్లి ఇలా అన్నది.

“నాయనా! నీవు ఏదో శక్తిని తెచ్చినట్లు అనిపిస్తోంది. ఆ శక్తి నాకు కంటిచూపు తిరిగి తెచ్చింది. మరి ఆ శక్తి ఏదో నాకు చెప్పవు.”

సమర్థులు నిర్మించిన సంఘటన

తల్లి ఆశీస్సులు పొంది, సమర్థ రామదాసు బయలుదేరారు. సాధు-సన్యాసులను, గృహస్థులను సంఘటితం చేయడంలో నిమగ్నులు అయ్యారు. ఆయన మార్గదర్శనంలో ఎందరో మహావీరులు స్వాతంత్ర్యం కోసం, జాతి గౌరవాన్ని తిరిగి తేవడం కోసం సంఘర్షణ జరిపారు. వారిలో అగ్రగణ్యుడు ఛత్రపతి శివాజీ. శివాజీకి దీక్ష ఇవ్వడం, జాతి ఉద్ధరణకు ఆయనను అంకితం చేయడం, అధర్మాన్ని నాశనం చేయడానికి అన్ని మార్గాలను అవలంబించడంలో ఆయనకు ప్రేరణ ఇవ్వడం - ఈ దృశ్యాలన్నీ శ్రీరామ్ మనోఫలకంపైకి వెలికి వచ్చాయి.

ఒక దృశ్యం. సమర్థ రామదాసు శివాజీ వద్దకు వెళ్ళి భిక్ష అడిగారు. అప్పటికే ఛత్రపతి సామ్రాజ్యాన్ని స్థాపించి ఉన్నారు. గురువుగారి “జయ జయ రఘువీర సమర్థ” నాదం విన్న శివాజీ పరుగు పరుగున వచ్చాడు. గురువుగారి జోలెలో ఏమి సమర్పించాలని క్షణకాలం ఆలోచించారు. క్షణంలోనే నిర్ణయించుకున్నారు. కాగితం, కలం తీసుకుని సంకల్ప పత్రం వ్రాశారు. “రాజ్యమంతా మీదే. మీరే పాలించండి” - అంటూ సంకల్పం తీసుకున్నాడు.

అందుకు గురువుగారు ఇలా అన్నారు.

“అవును. నేటి నుండి ఈ రాజ్యం నాదే. నా వారసత్వంగా పరిగణించి, నా తరపున నీవు పరిపాలన సాగించు. ఈ రాజ్యాన్ని పెంచు. ప్రజల సుఖ సమృద్ధులను పెంపొందించు. జాతి జాగరణకై నీ ఆహూతి ఇవ్వు.”

ఆ తర్వాత - ధర్మం ప్రకారం రాజ్యాన్ని ఎలా పాలించాలో, అందులోని ప్రతి విషయాన్ని స్పష్టం చేస్తూ ఒక ప్రవచనం. ఆ ప్రవచనం ప్రజారంజనం, జన కళ్యాణముల బాధ్యతను నిర్వహించే పాలకులందరికీ ధర్మ విధానం.

ఆ తర్వాత సమర్థ గురువు శిష్యునికి ఒక ప్రార్థన నేర్పసాగారు.

ఆ ప్రార్థనలో దేవతలందరికీ నమస్కరించారు. ఆ ప్రార్థనలో ఇమిడి ఉన్న అద్వైత తత్వాన్ని స్మరించారు. ఈ ప్రార్థన సమర్థ రామదాసు రచించిన ‘దాస బోధ’ లో కూడా ఉంది. ఆ ప్రార్థన ఆ దృశ్యంలో నినదిస్తోంది - శ్రీరామ్ స్వయంగా గానం చేస్తున్నట్లు.

విలక్షణమైన ప్రార్థన

“ఓ గజవదనా! నీకు ప్రణామం. నీ మహిమకు అవధి లేదు. నీవు అందరికీ విద్యను, బుద్ధిని ఇస్తావు.

భగవతి సరస్వతికి ప్రణామం. నీ వల్లనే వాణికి స్ఫురణ వస్తుంది. బహు కొద్దిమంది మాత్రమే నీ స్వరూపాన్ని పాక్షికంగా గుర్తించగలుగుతారు.

చతురాననా! నీవు ధన్యుడవు. నీవు అందరిని పాలిస్తావు.

శివునికి ప్రణామం. నీవు నిరంతరం రామనామాన్ని జపిస్తూ ఉంటావు. నీ వరాలకు అంతం లేదు.

ఓ ఇంద్రదేవా! నీవు ధన్యుడవు. ధర్మం, అధర్మం-అన్నీ నీకు తెలుసు. వాటిని అర్థం చేసుకునే శక్తి ఇవ్వు.

మహాబలవంతుడైన ఓ హనుమాన్! నీవు ధన్యుడవు. మమ్ములను కూడా బలానికి ఉపాసకులను చెయ్యి.

ఓ క్షేత్రపాలుడా! నీవు ఎందరికో ముక్తిమార్గంలో పయనించే ప్రేరణ ఇచ్చావు.

ఓ పాండురంగా! నీ ఆలయంలో సదా భగవత్ కథాగానం నినదిస్తూ ఉంటుంది.

రామ-కృష్ణ మున్నగు అవతారాల మహిమ అపారం. వారి వల్లనే ఎందరెందరో ఉపాసనలో నిమగ్నులు అయినారు.

అయితే ఈ దేవతలందరికీ మూలం ఆ పరమాత్మ. భూమండలంలోని ప్రజలంతా అంతరాత్మగా ఆ పరమాత్మనే పొందుతున్నారు. ఆ పరమాత్మయే అనేక శక్తులుగా వ్యక్తమయింది. అన్ని వైభవాలను అనుభవించేది ఆ పరమాత్మయే.”

ప్రార్థన సుదీర్ఘమైనది. మన లోపల, బయట ప్రపంచంలో వ్యాపించిన వివిధ శక్తిరూపాల ఆధ్యాత్మిక పక్షాన్ని అందులో సంబోధించారు.

ప్రార్థన పూర్తయిన తర్వాత సమర్థ రామదాసు తమ ఇహలోక లీలను ఉపసంహరించుకున్నారు.

దివ్యజీవనంలోని ఆంతరిక సత్యాన్ని స్పష్టంగా వ్యక్తం చేయడం, తమ కర్తవ్యాల పాలన, ధర్మసేవనం, లోక కళ్యాణముల

కోపం దరిచేరినప్పుడు చిరునవ్వుతో అడ్డు వేయాలి

లోని వివిధ కార్యకలాపాల దృశ్యాలు చూపబడ్డాయి. ఆయన లీలా విస్తరణలోని సందేశం జగత్తులో ధర్మ ప్రతిష్ఠ బలీయమైన ధర్మాన్ని బలీయంగా ప్రతిష్ఠించడం.

మూడవ జన్మ

జ్ఞాపకాలు పొరలు విడిపడుతున్నాయి.

మరో దృశ్యం. కలకత్తా దగ్గర ఉన్న స్థలం. సమయం 19వ శతాబ్దం మొదటి సగం. శ్రీరామ్ కు ఈ అనుభూతుల సమయంలో ఎంత వయస్సు ఉన్నదో అప్పుడు కూడా అంతే వయస్సు ఉండవచ్చు. దక్షిణేశ్వర ఆలయంలోకి తన అన్నగారితో పాటు వచ్చి నివసించాడు ఒక యువకుడు. పేరు రామకృష్ణ. అది కాళీమాత ఆలయం. రాణి రాసమణి దాన్ని నిర్మించింది. ఆమె జాలరి కులం మహిళ. ఆ కులాన్ని తక్కువ కులంగా పరిగణించే వారు. శ్రద్ధా భక్తులతో పొంగిపొరలే హృదయం ఉన్నప్పటికీ ఆమె ఆనాటి ఉన్నత వర్గాల దుర్మార్గాలను సహించవలసి వచ్చేది.

జనం ఆమె ఆలయాన్ని వ్యతిరేకించారు. ఆ ఆలయంలో కాళి విగ్రహ ప్రతిష్ఠ పూజ జరగకూడదని వారన్నారు. విద్వాంసులు, పండితుల వ్యతిరేకత వల్ల ఎవ్వరు ఆ ఆలయంలో పూజ జరిపే బాధ్యతను స్వీకరించలేదు. రాణి రాసమణి పెక్కు ఆశ్రమాల, గురుకులాల, విద్యాపీఠాల తలుపులు తట్టింది. పండితులను ప్రార్థించింది. కానీ, ఏ ఒక్కరి హృదయం కరగలేదు. కలకత్తా సమీపంలోని కామారపుకుర్ గ్రామానికి చెందిన యువకుడైన ఒక బ్రాహ్మణ పండితుడు రామకుమార్ పూజ చేయడానికి అంగీకరించాడు. ఆయన బంధువర్గమంతా అందుకు ఆయనను తీవ్రంగా వ్యతిరేకించింది.

కాళీమాతతో సజీవ సంపర్కం

రామకృష్ణ కూడా తన అన్న రామకుమార్ వద్దకు వచ్చి నివసించసాగారు. కూర్చుని కాళీమాత విగ్రహాన్ని అలా చూస్తూ తన్మయులై ఉండిపోయేవారు. ఈయన భక్తి శ్రద్ధలకు పరవశుడైన అన్నగారు తాను సంస్కృత పాఠశాల బాధ్యతను చేపట్టి, పూజ బాధ్యతను రామకృష్ణకు అప్పగించాడు. కొత్త పూజారి పూజా విధానం విచిత్రంగా ఉండేది. ఆయన ఆ విగ్రహాన్ని కాళీమాతగానే భావించి వ్యవహరించేవారు. ఏదో దైవ విగ్రహానికి కాక సజీవమైన మాతకి సేవ చేస్తున్నట్లు పూజ చేసేవారు. ఆ మాత జవాబు చెప్తున్నట్లు ఆమెతో మాట్లాడేవారు.

కాళీమాత పూజ, సాధన చేస్తూ రామకృష్ణ ఇహలోకాన్ని దాదాపుగా విస్మరించేవారు. ఆయన సాధన గురించి, సమాధి

గురించి వార్తలు దూర దూరాలకు వ్యాపించాయి. ఆలయంలో భక్తుల సమూహం పెరుగుతూపోయింది. భక్తునిగా, సిద్ధి పొందిన సంతోగా ప్రఖ్యాతి పెరుగుతున్న రోజులలో రామకృష్ణకు వివాహం జరిగింది. వయస్సులో ఆయన భార్య ఆయన కన్నా 16 సంవత్సరాలు చిన్నది. అయితే ఈ వయోభేదానికి వివాహంతో సంబంధం లేదు. ఆ వివాహం మామూలు గృహస్థ జీవితం గడపడానికి జరిగింది కాదు. అనంతర కాలంలో రామకృష్ణుని చుట్టూ శిష్యులతో, సాధకులతో కూడిన ఒక పెద్ద బృందం ఏర్పడింది. వారి యోగ క్షేమాలు చూడడానికి, వారికి మాతృ వాత్సల్యాన్ని పంచి ఇవ్వడానికి జరిగింది ఆ వివాహం.

సాధకుల చిన్న చిన్న అవసరాలను గురించి ఆలోచించే స్థితిలో రామకృష్ణ ఉండేవారు కాదు. మొదటి రోజులలోనే ఆయన తరచు భావ సమాధిలో ఉండిపోయేవారు. భావ సమాధి స్థితిలో ఆయన శరీరం పూర్తిగా స్పృహ కోల్పోయి ఉండేది. శరీరంలో ఎలాంటి కదలిక ఉండేది కాదు. ఆయన భావ సమాధి విషయం తెలియకపోతే, చూచేవాళ్ళు ఆ శరీరం మృతదేహమే అనుకోవచ్చు. ఆ స్థితిలో శారదామాతయే రామకృష్ణును కనిపెట్టుకుని ఉండేవారు.

ఒక చేతిలో రూపాయి, మరో చేతిలో మట్టిముద్ద తీసుకుని రెంటినీ గంగలో విసరివేసే విచిత్రలీల ఆ రోజుల్లోనే జరిగింది. ఆయనను గురువుగా స్వీకరించాలని రాణి రాసమణి అనుకున్నది. అలా ఎంపిక చేయడానికి ముందు ఆమె ఒక పరీక్ష జరిపింది. ఆయనకు కామిని, కాంచనముల ప్రలోభం చూపింది. ఆయనను పరీక్షించడానికి పంపిన సుందరాంగులే రామకృష్ణును తండ్రిగా పరిగణించారు. 'మమ్మల్ని క్షమించండి గురువుగారు' అంటూ వారు రాణి రాసమణి వద్దకు తిరిగి వచ్చారు.

రాణి రాసమణి ఒక రోజున ఆయన వెళ్ళే దారిలో బంగారు నాణెములు వెదజల్లి ఉంచింది. ఆయనతో పాటు ఆ దారిలో నడవసాగింది. ఆమె ఆ నాణెముల వైపు సైగ చేసి చూపింది. కానీ, 'అవి కూడా మాత ప్రసాదమే, మట్టిలా అవి నేల మీద పడి ఉన్నాయి' - అంటూ ఆయన ముందుకు సాగారు. మరోసారి వస్త్రాలలో దాచి ఆమె ఆయనకు బంగారు నాణెములు ఇచ్చింది. ఆ వస్త్రాన్ని తాకగానే రామకృష్ణ కంపించిపోయారు. కాలుతున్న ఇనుపముక్కలను తాకినట్లు, ఆ తర్వాత ఆయనకు మరే పరీక్ష జరగలేదు. రాణి రాసమణి ఆయనను తన గురువుగా స్వీకరించింది.

(సశేషం)

- అనువాదం: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

కోపం ఆలోచనా శక్తిని నశింపచేస్తుంది

ప్రథమ అధ్యాయం-ప్రథమ వల్లీ

(గత సంచిక తరువాయి...)

రెండవ వరము - స్వర్గాన్ని పొందే అగ్నివిద్య (యజ్ఞవిద్య)

మంత్రము 12 :

స్వర్గలోకే న భయం కిచ్చనాస్తి న తత్ర త్వం న జరయా బిభేతి ।
ఉభేతీర్వాశనాయా పిపాసే శోకాతిగో మోదతే స్వర్గలోకే ॥

భావము: నచికేతుడు ఇట్లు పలికెను - ఓ మత్స్యదేవా! స్వర్గ లోకమున రోగాదులవలన భయము స్వల్పముగానైనా ఉండదు. అచ్చట మృత్యువు వలన, ముదిమివలనను భయము లేదు. మానవుడు స్వర్గలోకమున ఆకలి, దప్పికలు లేనివాడై దుఃఖము అనునది లేక సుఖించును.

మీరు ఎప్పుడైతే జీవితములో ఉన్న సంబంధాలను, ఋణాను బంధములను సవ్యంగా ఉంచుకోగలుగుతారో అప్పుడు మీరు ఎక్కడికి వెళతారు? స్వర్గమునకు. అయితే స్వర్గమునకు వెళ్ళడానికి అగ్నివిద్య రావాలి. కనుక నచికేతుడు యముడిని నాకు అగ్నివిద్య నేర్పు అని అడుగుతాడు. 12 ఇటుకలతో, 5 అగరుబత్తీలతో, 5 ప్రమిదలను గాయత్రీమంత్రమును ఉచ్చరిస్తూ వెలిగించే కర్మకాండ స్వర్గలోకమునకు తీసికెళ్ళే విధానము. గీతలో ఏమి చెబుతాడంటే-

సహయజ్ఞాః ప్రజాః సృష్ట్యా పురోవాచ ప్రజాపతిః ।

అనేన ప్రసవిష్వధ్యమేష వో-స్త్విష్టకామధుక్ ॥ (గీత 3/10)

తాత్పర్యము : ఈ కల్పారంభములో ప్రజాపతి బ్రహ్మ ప్రజలను యజ్ఞసహితముగా సృష్టించి వారితో 'మీరు యజ్ఞం ద్వారా పురోభివృద్ధిని పొందండి. ఇది మీరు కోరిన కోరికలు ప్రదానము చేయును' అని పలికెను.

కోరికలు తీరాలంటే యజ్ఞము చేయాలి. కర్మకాండ కాకుండా జ్ఞానము ద్వారా సాధించవచ్చుగదా అని అంటారు కొంతమంది. వైద్యుడు శస్త్రచికిత్స చెయ్యాలంటే దానికి తగిన ప్రదేశము, కావలసిన పరికరాలు ఉండాలి. అలాగే జ్ఞానం ఉన్నా దానికి తగిన కర్మకాండ ఉంటేనే అది ఉపయోగపడుతుంది. లక్ష్య రహితమైన ఆధ్యాత్మికవిద్య నేడు వెణ్ణితలలు వేస్తోంది. లక్ష్య ముంటేనే అందులో పురోగమిస్తారుతప్ప లక్ష్యహీనమైన సాధన

చేయడమెందుకు? అందుకే శ్రీరామశర్మఆచార్య వైజ్ఞానిక ఆధ్యాత్మికత రావాలి అన్నారు. యజ్ఞము లేకుండా ఎవరు ఎదగలేరు. యజ్ఞముతోతప్ప మీరు సత్సంబంధాలను పెంచుకో లేరు. ఎందుకంటే యజ్ఞములో సంగతీకరణము ఉంటుంది గనుక అనేకమందితో సాన్నిహిత్యం ఏర్పడుతుంది.

వాల్మీకి రామాయణములో రామరాజ్యమును గురించి చెబుతూ ఏమి చెబుతాడంటే సూర్యోదయ సమయములో యజ్ఞ ధూమము రానటువంటి ఇల్లు లేనే లేదు అని.

రామరాజ్య స్థాపనకు ఉండవలసిన లక్షణమేమిటంటే - సూర్యోదయ సమయములో ప్రతి ఇంటిలోంచి యజ్ఞ ధూమం వెలువడాలి.

ఆ యజ్ఞవిధానమును ఎలా చెయ్యాలి? ఎలా ఉపయోగించు కోవాలి? అనేది రెండవ వరముగా అడుగుతాడు నచికేతుడు యముడిని.

యమదేవా! స్వర్గలోకమున్నది అని చెబుతారు పెద్దలు, అక్కడ యముడు ఉండడు అని అంటారు. పైగా సర్వసుఖములు పొందుతారని పెద్దలు చెప్పగా విన్నాను. స్వర్గములో ఆకలి, పిపాస ఉండవంటారు. దానిగురించి చెప్పమంటాడు నచికేతుడు.

సాధారణంగా ఇంట్లో 9 గంటలు కాగానే ఆకలి వేస్తుంది. ఏదైనా అల్పాహారము తింటాము. ఒకవేళ ఏదైనా కారణము వలన తినడము ఆలస్యమయితే ఇంట్లోవారిమీద చిందులు త్రొక్కుతాము. అదే పెళ్ళిళ్ళల్లో అయితే ఆకలిదప్పులు ఉండవు. గంటల తరబడి పనిచేస్తాము. 9 గంటలయ్యిందా? అమ్మో! ఇంక నేను అల్పా హారము తినాలి అని అనుకోము. పనిచేస్తూ ఉంటాము. ఎప్పుడో వీలున్నప్పుడు అంత తిని లేస్తాము. స్వర్గములో అందరు ఏ పనినైనా రుచికలిగి చేస్తారు కనుక అక్కడున్న వారికి ఆకలి దప్పులు ఉండవు అని అంటారు.

అదే కనుక ఏదైనా పనిని ఇష్టము లేకుండా చేస్తుంటే మీ మనస్సు, ఇంద్రియములు దానిమీద ఉండవు. ఎప్పుడు ఆ పని ఆపేద్దామా, ఎప్పుడు 9 గంటలు అవుతుందా? ఎప్పుడు అల్పాహారము తిందామా అని ఉంటుంది. అంటే ఇంద్రియములు, మనస్సు అనే తలములో ఉంటే దుఃఖము, ఆకలిదప్పులు, ద్వేషము

శాంతంగా ఆలోచించేవాడికి సర్వసుఖాలు కలుగుతాయి

మొదలైనవి ఉంటాయి. వాటితో సంయోగములేని స్థితిలో అనగా స్వర్గములో ఇవి ఉండవు.

అంటే మీరు ఏదైనా మంచి పనిచేస్తుంటే ఆ పనిని, దాని రుచి తెలిసి చేస్తే దానిలో నిమగ్నమౌతారు.

ఇక్కడ ఉపనిషత్వారుడు “శ్రద్ధాధానస్య” అనే మాటను ప్రయోగించాడు. ఏ పనిని చేసినా రుచి కలిగి ఉండటమేకాదు, శ్రద్ధకూడా ఉండాలి. కనుకనే నచికేతుడు యముడితో నేను శ్రద్ధ వహించి ఆత్మవిద్యను నేర్చుకునేందుకు వచ్చానుతప్ప, ఊరికే ఆషామాషీగా రాలేదు అంటాడు. నాకు బ్రహ్మవిద్య కావాలి అని నిన్ను ఫోన్లోనో, లేక ఇ-మెయిల్ ద్వారానో అడుగలేదు. స్వయముగా నేను వచ్చి నాకు బ్రహ్మవిద్య కావాలని అడుగుతున్నా నంటాడు నచికేతుడు.

బ్రహ్మవిద్య నేర్చుకునేందుకు అర్హత ఏమిటంటే - పరిస్థితులు అనేవాటితో సంబంధము లేకుండా, దానికోసమే జీవించగలగడం.

‘హృదయాగ్ని’ని బోధించిన యముడు

మంత్రము 14 :

ప్రతే బ్రవీమి తదుమే నిబోధ స్వర్గముగ్నిం నచికేతః ప్రజానన్ ।
అనన్తలోకాప్తి మథో ప్రతిష్ఠాం విద్ధి త్వ మేతం నిహితం
గుహాయామ్ ॥

భావము: యముడు ఇట్లు పలికెను. ఓ నచికేతుడా! ఆ స్వర్గ సాధకమైన అగ్ని విజ్ఞానమును బాగుగా తెలిసిన నేను నీకు చెప్పెదను. సావధానుడవై వినుము. స్వర్గలోకప్రాప్తి సాధనము, జగత్తునకు ఆధారభూతము అయిన అగ్ని విజ్ఞానమును విద్వాంసుల యొక్క బుద్ధియందు ఉన్నదానినిగా గ్రహింపుము.

మనము ఒక భవంతి కట్టుకోవాలంటే ముందు ఒక నమూనా తయారుచేసుకుంటాము. అందులో మనము ఖచ్చితమైన కొలతలు అవీ వేస్తాము. ఏది ఎక్కడుండాలో నిర్ణయించు కుంటాము. దాని ప్రకారము ఇల్లు కడతాము. ఇక్కడా అంతే.

ప్రబ్రవీమి - ఈ స్వర్గాగ్ని గురించి నేను నీకు చక్కగా పలుకుతాను అంటాడు యముడు. పలుకుట - అనగా ఉచ్చారణ చేయుట. ఆ ఉచ్చరించిన కంఠస్వరమును వినుట అనబడు ప్రణవోపాసన ఒకటి వున్నది. ఓం అనే అక్షరాన్ని కంఠమెత్తి గానము చెయ్యండి. ఆ చేసిన శబ్దాన్ని వినండి. విన్నప్పుడు మీ మనస్సు, ప్రాణాలు కలిసి మీలోకి మాయమౌతాయి. అప్పుడు ఆనందశబ్దవాచ్యమైన జీవితము మీకు నడుస్తూ ఉంటుంది.

దానితో సుఖము ప్రాప్తిస్తుంది. ఎప్పుడూకూడా సుఖమును కొనుక్కోదలచిన వాడు దుఃఖములోకి వెళ్ళిపోతాడు. ఏమి చేసి సుఖపడదామనుకున్న వాడైనా దుఃఖములోకే వెళ్ళిపోతాడు. ఆనందము అనుభవములోకి రాకుండానే ఘోరమైన మరణము అతనికి ఎదురౌతుంది. కనుకనే ఆనంద, సుఖస్వరూపుడైన భగవంతునికి సమర్పణ చేసుకో అని అంటాడు యముడు నచికేతునితో. అలా తెలుసుకున్న మహానుభావులు ‘నాయనా! నువ్వు ఇలా జీవించాలి’ అని హెచ్చరిక చేస్తూ ఇస్తున్న శోకం అది. ఎవరైతే ఓం అని ఉచ్చరిస్తూ, దాన్ని వింటూ ఉంటాడో ఆ వ్యక్తే పరమాత్మ స్వరూపుడుగా అవుతాడు. ఈ స్థితి రావాలి సాధకునికి. ఆనందము అప్పుడు రావలసిందేగాని, ఇంకోలాగా రావడానికి వీలేదు. ఆత్మ విద్యను తెలిసున్నవాడు, ఇంకొకరికి దాన్ని గురించి చెబితే వస్తుంది తప్ప లేకపోతే రాదు. ఎలా అయితే ఒక క్రొవ్వాత్తి వెలిగించాలంటే అంతకుముందే వెలిగించబడి ఉన్న ఇంకొక క్రొవ్వాత్తి ఉండాలి. దానితో దీన్ని వెలిగించాలి. అంతే తప్ప మరో లాగా వెలగదు. దీన్ని మించిన విద్య ప్రపంచములో ఇంకొకటి లేదు.

భారతీయులు ఉద్యోగాలు అడుక్కోవడానికి ఇతర దేశాలకి వెడుతున్నారు. బ్రహ్మవిద్య నేర్చుకున్నట్లయితే మన ప్రాచీన భారతీయ వైభవము దానికి మరలా తిరిగి వచ్చి; మళ్ళీ అది ఇదివరకులాగే ప్రపంచములోని అన్ని దేశాలకు ఉద్యోగ మివ్వడమేమిఖర్చు; మార్గదర్శనము చేసే రోజు వస్తుంది. గత కొన్ని సంవత్సరాలుగా ఈ విద్యను వదిలేశాము కాబట్టే భారతదేశము ఇలా ఉన్నది. తిరిగి బ్రహ్మవిద్యను నేర్చుకుంటే మన భూమి తిరిగి జగద్గురుపీఠము అధిరోహించి తీరుతుంది.

దీనికోసమే శిరిడిసాయి, సత్యసాయి, లాహిరీమహాశయ, శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస, యోగానంద, శ్రీరామశర్మఆచార్య, అరవిందో మొదలగు గురువులు ప్రయత్నించినది. కనుక మనము వారు అందించిన మార్గములో ప్రయాణిస్తే తిరిగి మన ప్రాచీన వేదోక్త మార్గమును పొందగలము.

అనన్తలోకాప్తి మథో ప్రతిష్ఠాం - అన్ని లోకాలను వెలిగించే ఆ అగ్నిని నేను నీకిస్తాను.

ప్రతిష్ఠాం - స్థిరత్వము చెందినటువంటి. ఆ స్థిరమైన అగ్ని మనిషిలోని అన్ని లోకాలను వెలిగించేది.

విద్ధి త్వ మేతం నిహితం గుహాయామ్ - ఈ అగ్ని ఎలాంటిది అంటే గుహలో ఉన్న అగ్నిగా తెలుసుకో! అన్నాడు యముడు.

కోపాన్ని వదిలి ప్రశాంతంగా జీవించాలి

గుహాయామ్ - అంటే హృదయము అని అర్థము.

జ్వాలమాలాకులంభాతి తస్యస్యాయతనమ్ మహత్ - మంత్ర పుష్పములో చెప్పినట్లు శరీరములో ఒక జ్వాలలాగా ఉంటాడు భగవంతుడు. ఈ శరీరములో ఆ వెలుగు ఎలా వెలుగలో నాకు చాలా బాగా తెలుసు. నేను దానిని నీకు చెబుతాను. నువ్వు నేర్చుకో అంటాడు. నచికేతా! స్వర్గానికి తీసుకుపోయే ఆ అగ్నివిద్య లేక యజ్ఞవిద్య నాకు బాగా తెలుసు. ఆ విద్య శాశ్వత స్వర్గమును పొందటానికి సాధనమని, సకల జగత్తుకు ఆధారమని, విద్వాంసుల మనస్సులలో నివసిస్తుందని తెలుసుకో! ఇదే విశ్వాగ్ని.

అయితే ఈ అగ్ని మనలో ఏమి చేస్తే వస్తుంది? ఇంద్రియార్థములలోంచి, ఇంద్రియములలోకి, వాటిలోంచి మనస్సులోకి, దానినుండి బుద్ధిలోకి, బుద్ధినుండి 'నేను' అనే వెలుగులోకి వెళితే అప్పుడు అక్కడ ఈ అగ్ని దొరుకుతుంది. ఆ అగ్ని ఏమి చేస్తుంది? నీశ్వాస నీచేత పీల్చిస్తూ, నువ్వు జీవిస్తూ ఉండేటట్లు చేస్తుంది. ఆ అగ్ని ఉన్నచోటనే గుహ అన్నాడు ఉపనిషత్కారుడు. ఇదీ యజ్ఞమంటే.

అగ్నిని మధించుట అనగా, అగ్నిహోత్రాన్ని స్థాపించుట అనగా, యజ్ఞవేదిక నిర్మాణము చేయుట అనగా ఇవన్నీకూడా శరీరములో ఉన్న ఆ అగ్నిని పట్టుకునేందుకు చేయవలసిన యజ్ఞమునకు సంకేతములుగా చెప్పారు ఋషులు.

అగ్ని అన్నా, వాక్కు అన్నా ఒకటే. మనము మాట్లాడితే ఎదుటివ్యక్తి వింటున్నాడు. అంటే అక్కడ ఏమి జరుగుతోంది? మనలో ఏ అభిప్రాయమున్నదో మన మాటలద్వారా ఆ అభిప్రాయమే ఆ ఎదుటివ్యక్తిలోను కలుగుతున్నది. కనుక ఇతరులలో గ్రహించుకొనుట, అర్థము చేసికొనుట, మనము చెప్పినటువంటి స్థితి ఆ వ్యక్తికి వచ్చుట అనే బ్రహ్మోపదేశం చెయ్యడానికి ఈ అగ్నిని ఎలా వెలిగించాలి? అనేది యముడు అక్కడ నచికేతునకు చెప్పిన విద్య.

అగ్నే - 'వాక్కు' అని బోధించాడు

మంత్రము 15 :

లోకాదిమగ్నిస్తమువాచ తస్మై యా ఇష్టకా యావతీర్వా యథా వా ।
స చాపి తత్రత్యవద ద్యభోక్తం అథాస్య మృత్యుః పునరేవా హ తుష్టః॥

భావము: యముడు లోకమునకు ఆదికారణభూతమైన అగ్నిని గురించి నచికేతునకు చెప్పెను. యజ్ఞవేదిక నిర్మాణమున ఎన్ని ఇటుకలు ఏ విధముగా ఉండవలెనో, ఏవిధముగా యాగము చేయవలెనో, ఆ విషయమును సంపూర్ణముగా చెప్పెను. అంతట

నచికేతుడు యముడు చెప్పిన దానిని ఆ తీరుననే మరల చెప్పెను. ఆ శిష్యుని యోగ్యతకు యముడు సంతసించి ఇట్లు పలికెను.

నచికేతునకు యముడు జగత్తుకు మూలమైన అగ్నిని వివరించాడు. అగ్నికి మూడు రకాల లక్షణాలున్నాయి. మానవ శరీరములో అగ్ని పావక, పవమాన, శుచి అనే మూడు రూపాలలో ఉంటుంది.

పావకాగ్ని శరీరములో అరుగుదలకు ఉపయోగపడుతుంది. వంటకు కూడా ఉపయోగపడుతుంది.

పవమానాగ్ని జ్ఞానాగ్ని. జ్ఞానాగ్ని దగ్ధ కర్మాణం- అంటాడు గీతలో శ్రీకృష్ణపరమాత్మ. అనగా పవమాన అగ్ని నీ కర్మ సంబంధాలను దగ్ధము చేస్తుంది. హనుమంతుడు 'జ్ఞానీనాం అగ్రగణ్యమ్' కనుక అయన్ని పవమాన పుత్రుడు అంటాము. జ్ఞానాగ్ని యొక్క లక్షణము యజ్ఞవిధానములో ఉంటుంది. చాలా అద్భుతమైన విషయాలను యజ్ఞము ద్వారా సాధించవచ్చు. పూర్వ కాలములో అన్ని కోరికలను యజ్ఞము ద్వారా సాధించేవారు. పిల్లలు కావాలంటే పుత్రకామేష్ఠి యజ్ఞము, నీరు కావాలంటే వరుణ యజ్ఞము మొదలగునవి చేసేవారు. రావణాసురుడు యజ్ఞము చేస్తుంటే రాముడే ఖంగారుపడతాడు. ఎందుకంటే రావణుడే కనుక దాన్ని పూర్తి చేస్తే, ఇంక అతన్ని నేను గెలవలేను అని. అందుకని రావణుడి యజ్ఞం జరుగకుండా ఉండేట్లు చూడమని చెబుతాడు. అంటే రాముడు కూడా యజ్ఞము జరుగకుండా ఉండేట్లు ప్రయత్నించాడు. రావణుడు చేసే ఆ యజ్ఞము అనేక అద్భుతాలను చేస్తుంది కనుక రాముడు దాన్ని ఆపటానికి ప్రయత్నించాడు. అలాగే మీరు కూడా పవమాన అగ్ని ద్వారా యజ్ఞమును పూర్తి చేస్తే చాలా చమత్కారాలు జరుగుతాయి. అలనాడు ఋషులు పొందిన ఫలితములనే మీరుకూడా పొందగలరు. ఇందులో సందేహం లేదు.

తర్వాత శుచి అనే అగ్నితో అనేక మహిమలను చేయవచ్చు. యోగులు ఈ శుచి అనే అగ్నిని వరిస్తారు.

తర్వాత ఇక్కడ 'ఉవాచ' అని ఋషి ఒక మాటని ప్రయోగించాడు. ఉవాచ - అనగా పలికెను అని అర్థము. అగ్నిని పలికాడు యముడు. ఎందుకు అగ్నిని ఇచ్చాడు అని అనకుండా పలికాడు అని అనే మాటని ప్రయోగించాడు ఋషి? ఎందుకంటే అగ్నే వాక్కు కనుక. లోకాది మగ్నిస్త మువాచ తస్మై - లోకాలకు ఆది అయినటువంటి అగ్నిని పలికాడు యముడు నచికేతునితో. యజ్ఞకా - దానికి ఇటుక ఏమిటి? ఏ మట్టితో ఈ ఇటుకలు చెయ్యాలి? ఒక్కొక్క ఇటుక ఘనాకృతి ఎంత ఉండాలి? యావతీర్వా

పని ఇష్టం అయితే కష్టం లేదు

- ఎన్ని ఇటుకలు పేర్చాలి? యథావా - ఏ విధముగా పేర్చాలి? సచాపి తత్రత్యవద ద్యథోక్తం - యముడు ఈ విషయములను నచికేతుడుకి చెప్పి; తిరిగి అతనిచేత వాటిని పలికించాడు.

ఓంకారము గురుస్వరూపము. అలాగే యజ్ఞసమయములో ఉపయోగించే 12 ఇటుకలు కూడా గురుస్వరూపమే. 12 ఇటుకలు పెట్టుకుంటే గురువుయొక్క పరిపూర్ణస్వరూపమును మీరు మీ ఇంట్లో పెట్టుకున్నట్లే. ఇటుకల సంఖ్య యజ్ఞములో చాలా ప్రముఖపాత్ర వహిస్తుంది. సంఖ్యనిబట్టి ఫలితము వస్తుంది. మీకు కావలసిన ఫలితమునుబట్టి ఇటుకలు పెట్టుకోవాలి. ఎటువంటి హోమవిధి (హోమము అనగా అగ్నిలో వేసే పదార్థము) చేయాలి? అనేది తెలియాలి. ఏ పదార్థము వేస్తే ఎటువంటి ఫలితం వస్తుంది? అనేది తెలియాలి.

పౌష్టికాహారలోపము వలన వచ్చే రోగములను తొలగించడానికి మీరు కష్టపడనక్కర్లేదు. ప్రతిరోజు ఆవుపిడకతో చేసిన యజ్ఞాగ్నిమీద ఎండిన ఫలములను (dry fruits) ఉదయము రెండు, సాయంత్రము రెండు ఆహుతిగా వేయాలి. 60 రోజులు చేస్తే చాలు. ఫలితము వస్తుంది.

ఇక్కడ ఇంకో విషయము కూడా ఉన్నది. ప్రతి అవదత్-అనే మాటకు ఇక్కడ వివరణ ఇచ్చుకోవాలి. వాక్కు రావాలంటే మనిషిలో శ్వాస ఉండాలి. శ్వాస ఉన్న తల్లిదండ్రులే పిల్లలకు జన్మనిస్తారు. దానితో పిల్లవానిలో కూడా శ్వాస ఉంటుంది. అనగా తండ్రియొక్క ఉచ్ఛ్వాసనిశ్వాసలు కొడుకుకు ఉచ్ఛ్వాసనిశ్వాసలుగా వచ్చాయి.

అందుకేనే ఉపనయనములో తండ్రి, కొడుకుకు బ్రహ్మోపదేశము చేస్తాడు. తండ్రి గురువుగా ఉంటాడు. పూర్వకాలం నుండి భారతీయ సాంప్రదాయములో ఇదే ఉన్నది.

అయితే మధ్యకాలములో యోగవిద్య నష్టమై పోవడము వలన తండ్రికి ఆ శక్తి లేక ఆ శక్తి ఉన్న గురువుచేత ఉపనయనములో గాయత్రీ మంత్రమును బ్రహ్మోపదేశము చేయిస్తున్నాడు. తండ్రికి ఆ శక్తిలేదు కనుక గురువు తండ్రికి అది చెపితే, తండ్రి కుమారునికి చెబుతాడు. ఇది సిగ్గుపడవలసిన విషయము. అందుకేనేమో ఉపనయన సమయములో తలమీద గుడ్డ కప్పుతారు!! ద్విజత్వప్రాప్తికి తండ్రి గురువుగా వ్యవహరించేవాడు వేదకాలములో. ఉపనయనము తర్వాత గురువుగారు శిష్యునిచేత మంత్రములను వల్లెవేయించేవారు. గురువు ఒకసారి చెబుతాడు. శిష్యుడు రెండుమారులు పలుకుతాడు. తిరిగి గురుశిష్యులిద్దరు ఆ మంత్రమును కలిసి వల్లెవేస్తారు. ఇది వేదములను నేర్చుకునే

సాంప్రదాయము. ఎందుకీలా చేస్తారంటే వేదము శ్రుతివిద్య కనుక. సచాపి తత్రత్యవదత్ - శబ్ద బ్రహ్మ స్వరూపుడైనటువంటి పుత్రుడు పుట్టడము అనే మాటకు అర్థము- వేదము విని నేర్చుకునేదికనుక గురువు చెబితే శిష్యుడు వింటాడు. దాన్ని ఇద్దరు తిరిగితిరిగి వల్లిస్తారు. అంటే వాక్కులోంచి వాక్కు పుట్టింది.

అథాస్య మృత్యుః పునరేవా హ తుష్టః-అప్పుడు నచికేతునకు బ్రహ్మవిద్యను బోధించిన యముడు చాలా సంతోషించాడు. పునరేవాహ - యముడు మళ్ళీ ఇలా అన్నాడు.

తర్వాతి శ్లోకమునకు వెళ్ళేముందు ఉపనిషత్తు మనకు చెప్పిన విషయములను ఒక్కసారి పునరాలోకనము చేస్తే -

1. సాధనలో ఆహారమును ఎలా ఉపయోగించుకోవాలి? అన్నది తెలుసుకోవాలి.
2. జీవితములో మనకు సంబంధమున్న వ్యక్తులు ఎవరు? వారు మనకు ఏమివ్వాలి? తెలుసుకోండి. వారి దగ్గర నుండి అది తీసుకోండి. అలాగే దీనితోపాటు మీరు వారికి ఇవ్వవలసినది తెలుసుకోండి, అది ఇవ్వండి. ఇవి రెండు మనకు ఆచరణీయాలుగా చెప్పబడ్డాయి.

త్రేతాగ్నులు

పావక, పవమాన, శుచి అనే మూడు అగ్నులున్నాయి.

పావక - భౌతిక అగ్ని (Fire by Friction)

పవమాన - జ్ఞానాగ్ని (Solar Fire)

శుచి - కారణాగ్ని (Electric Fire)

డబ్బు లేక వనరులు కావాలి అనుకుంటే శుచి అనే అగ్నితో వస్తాయి.

5 జ్ఞానేంద్రియాలు + 5 కర్మేంద్రియాలు + మనస్సు + బుద్ధి = 12. అవే 12 ఉపనిషత్తులు. అవి నేర్చుకోండి. అవే 12 ఇటుకలు. వాటిని ఉపయోగించుకోవాలి. వాటిని మన గురువు ఎలా ఉపయోగించుకున్నాడో మనము అలానే ఉపయోగించు కుంటాము. అందుకనే 12 ఇటుకలు పెట్టి, 5 ఆవునేతి దీపాలను 5 అగ్రరబత్తలతో గాయత్రీ మంత్రమును ఉచ్చరిస్తూ వెలిగిస్తేనే కరోపనిషత్తులో చెప్పబడిన ప్రయోగాలు చెయ్యగలము.

'నచికేతాగ్ని-రత్నమాల'లను అనుగ్రహించిన యముడు

మంత్రము 16 :

తమబ్రవీత్ప్రియమాణో మహాత్మా వరం తవే హోద్య దదామి భూయః ।
తవైవ నామ్నా భవితాయ మగ్నిః సృజ్మాం చేమా మనేక
రూపాం గృహాణ ॥

పెద్దల ఆశీర్వాచనంతో ఒక్కటయ్యే ప్రేమ జంటలు కలకాలం ఆనందంగా జీవిస్తాయి

భావము: మహాత్ముడగు యముడు సంతుష్టుడై నచికేతునితో ఇట్లు పలికెను. నేను ఇప్పుడు నీకు మరియొక వరమును ఇచ్చెదను. ఈ అగ్ని నీపేరిటనే ఈ లోకమున ప్రసిద్ధమగును. చిత్రవర్ణము గల ఈ రత్నమాలను (అనేక రూపములు గల జ్ఞానమును మాల అనియు చెప్పవచ్చును) గ్రహింపుము.

భారతీయ ఆధ్యాత్మికత ఎలా జీవించాలి? అని చెప్పే అద్భుతమైన విద్య.

జన్మ, పునర్జన్మగురించి, కర్మసిద్ధాంతముగురించి చెప్పే మన మీద; వాటిగురించి అవగాహన లేని బ్రిటీష్వారి సామ్రాజ్యం ఏర్పడింది. దానివలన మనము అనేక జన్మలబట్టి నేర్చుకోవలసిన సాధనా విధానమును పూర్తిగా మర్చిపోయాము. ఉపనిషత్తులు జన్మ పరంపరలు తెలుసుకునేందుకు చదవాలి తప్ప ముక్తికోసం కాదు. మనము అనుకునే ముక్తి, ఋషులు ఉపనిషత్తులలో చెప్పిన ముక్తి ఒకటి కాదు. జీవితమును ఎదుర్కొనలేక పిరికివారిలాగా ఉండి, ఆధ్యాత్మికతలోకి వచ్చి ముక్తి కావాలి అంటేమాత్రం ఆధ్యాత్మిక జగత్తులోకి రావడము వృధా. ఎందుకంటే ముక్తి అనేది మీరు ఇప్పటికే పొంది ఉన్నారు అని ఉపనిషత్తులు చెప్పాయి.

ఒక సిద్ధాంతమును ఆధారముగా చేసికొని అనేక ప్రయోగాలు మరల మరల చేసి భౌతికజగత్తులో శాస్త్రవేత్తలు అనేక విషయములను, వస్తువులను కనిపెట్టారు. ఋషులు మాత్రము - మేము సిద్ధాంతములను చెప్పడము లేదు; సత్యములను చెప్తున్నాము అంటారు. అంటే ఋషుల ప్రజ్ఞ ఏ స్థాయిలో ఉన్నదో గమనించండి. ఈనాడు శాస్త్రవేత్తలు భౌతిక ప్రపంచంలో అనేక ప్రయోగములు చేసి చివరకు సత్యము వైపుకు వెళుతున్నారు. అయితే వారికి ఈ విషయము తెలియదు.

ఆధ్యాత్మికత ఏమి చెబుతోంది? సత్యము గురించి. ఋషులేమి చెబుతున్నారు? మాకు సత్యము తెలుసు అని. ఋషులు 'ఎలా జీవించాలో మాకు తెలుసు. ఎలా జీవించాలో మేము మీకు చెప్తున్నాము. మీరు దాన్ని అవగాహన చేసుకోండి' అని అంటున్నారు. ఈనాడు మనకు వేదాలలో, ఉపనిషత్తులలో వాటిలో చెప్పబడిన విషయముల గురించి ఏమి తెలియకపోయినా, వాటిలో చెప్పబడిన విషయములు విన్నవైనా మన నరనరాలలో జీర్ణించుకునిపోయి ఉన్నాయి. ఎందుకంటే వేదవిద్య శ్రుతివిద్య కనుక. వినడము వల్ల అవి మనస్సులో కలకాలం నిలుస్తాయి. గురువుల యొక్క ఆశ్రమాలలో ఈ వేదవిద్య శిష్యులకు బోధింప బడేది. ఆనాడు గురుశిష్యుల సంబంధము అతి ఉన్నతమైన

సంబంధము. గురువే సర్వస్వము. శ్రీకృష్ణుడు, రాముడు మొదలగు అవతార పురుషులైన వారు భౌతిక జగత్తులో మనకు ఆదర్శముగా నిలువడానికి గురువులను ఆశ్రయించారు. రాముడు, కృష్ణుడు ఇద్దరు చిన్నతనములోనే విశ్వరూపమును చూపారు. అయినా కూడా వారు గురువులని ఆశ్రయించి విద్య నేర్చుకున్నారు. గురువు యొక్క గొప్పతనము అది. రాసురాసు గురువు-శిష్యుల మధ్య ఉన్న సున్నితమైన సంబంధము దెబ్బతింటూ వస్తున్నది. ముఖ్యముగా ఈనాడు గురు-శిష్య సంబంధము దాదాపు పూర్తిగా దెబ్బతిన్నది. కరోపనిషత్తులోని శ్లోకములలో ముందు ఈ గురు-శిష్యుల సంబంధమే వస్తుంది.

గురువు శిష్యునకు జ్ఞానమును ఇస్తాడు. కనుక ఏ స్థాయిలో నువ్వు జ్ఞానమును పొందావో ఆ స్థాయినిబట్టి నువ్వు గురుదక్షిణ ఇవ్వాలి.

ఈ రెండింటిని ఈనాడు మనము మరచిపోయాము. ఆధ్యాత్మికత అనేసరికల్లా తక్కువ ఖర్చుతో ఎక్కువ ఫలితమును పొందాలి అని అనుకుంటాము. ముఖ్యముగా గురుదక్షిణ విషయములో. శిరిడిసాయి చరిత్రలో దక్షిణ యొక్క ప్రాముఖ్యత బాగా తెలుస్తుంది. అయితే గురువుకు దక్షిణ అక్కర్లేదు. ఆయన దక్షిణ అడిగేది కేవలము మీ జీవితాలలో మార్పు తీసుకురావడం కొరకే గురువు ఆ దక్షిణ అందుకు అడుగుతాడు తప్ప దానివలన అతనికేమి ఉపయోగము లేదు. అది ఎందుకు ఉపయోగపడదో యముడు నచికేతుని పొగడే సందర్భములో మీకు అర్థమవుతుంది.

ముక్తి గురించి చెబుతూ - నాయమాత్మా బలహీనేన న లభ్యతే - బలహీనులకు ఆధ్యాత్మికవిద్య లభించదు అంటాడు జగద్గురువు. ఎన్ని తెలివితేటలు ఉన్నా; ఆధ్యాత్మిక ప్రవచనములు ఎన్ని విన్నానన్నాకూడా మీకు ఆధ్యాత్మికతవిద్య లభించదు.

ఆధ్యాత్మికతలోకి ప్రవేశించడానికి మీరు కరోపనిషత్తులో చెప్పబడిన ఒక సాధన చేసుకోవాలి. ఆ సాధన చేసుకునే శ్రీరమణులు రమణమహర్షిగా మారాడు. అదే మరణము తర్వాత ఏమిటి? లేదా నేను ఎవరు? అనే సాధన. ఒక వ్యక్తి చనిపోయిన తర్వాత ఎలా ఉంటాడు? అది తెలియాలంటే ముందు మీకు అమృతాసనము (శవాసనము) వెయ్యడము రావాలి.

(సశేషం)

- డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణగారి ఉపన్యాసముల నుండి సేకరణ: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాల

దంపతులు పుట్టింటిని, ఆత్మింటిని కలుపుకుపోతే బంధం బలపడుతుంది

శ్రీకృష్ణ జన్మాష్టమి ప్రత్యేకం

కృష్ణం వందే జగద్గురుం

శ్రావణమాస కృష్ణపక్ష అష్టమినాడు వచ్చే శ్రీకృష్ణాష్టమి ఉత్సవమును ఉల్లాసము, ఉత్సాహములతో మనందరము జరుపుకోవాలి. ఈ పర్వము అనేక రూపాలలో కేవలము విశిష్టమైనదే కాదు, అత్యంత విలువైనది. దీనిని 'మహారాత్రి' అన్న పేరుతో పిలుస్తారు. తంత్రము మరియు ఆధ్యాత్మిక ప్రయోగముల కొరకు ఈ రాత్రి అతి విశిష్టమైనది అని భావిస్తారు. ఈ అర్ధరాత్రి శ్రీకృష్ణుడిని భక్తిశ్రద్ధలతో పూజించడముతోపాటు, అనేక ఆధ్యాత్మిక క్రియలు కూడా నిర్వహించబడతాయి. అందువలన జన్మాష్టమి సామాన్యమానవుడు మొదలుకొని మహా తాంత్రికులు, యోగులు, యతులకు సైతము మహాత్వ పూర్ణమైనదని భావించబడుతున్నది. ఈ పర్వము శ్రీకృష్ణుడు అనుసరించిన కర్మయోగముతో కలిసి చూడబడుతుంది. ఈ పర్వము యొక్క సాంస్కృతిక మరియు ధార్మిక స్వరూపం కూడా మహాత్వ పూర్ణమైనదని భావించబడుతున్నది.

ఈ మహారాత్రినాడు ఉన్న విశిష్టమైన గ్రహదశలలో కంసుని కారాగారములో దేవకీ మాత గర్భాన శ్రీకృష్ణుడు అవతరించాడు. ఆయన జన్మించినప్పుడు ఉన్న గ్రహదశలను బట్టి కృష్ణుడిది అవతారపురుషుని చేతనత్వం అని నిర్ధారించారు, దానితోపాటే జీవనపర్యంతం ఆయన సంఘర్షణ యొక్క విజయ గాఢను తేటతెల్లము చేస్తున్నది. జన్మించిన వెనువెంటనే రాక్షస మూకల దుష్టపన్నాగాలనుండి సురక్షితముగా బయటపడటం మరియు కంటకప్రాయముగా గడిచిన బాల్యం ఆయన అపూర్వ తేజస్వితకు, వీరత్వమునకు వ ర్యాయవ ద ముగా నిలవడ వేకాక, ప్రతీకాత్మకముగా కూడా భాసిస్తుంది. ఆయన కిశోరావస్థలోనే మధుర రాజైన జరాసంధుడిని; మహా అభిమానపరుడు, మహాత్వాకాంక్షాపరుడైన శిశుపాలుడిని, దురాచారవంతుడైన నరకాసురుడిని, రాజ్యకాంక్షాపరుడు మరియు దుష్టుడు అయిన కంసుడు మున్నగు అనేకమందిని హతమార్చవలసి వచ్చినది. ఈ రీతిన ఆయన కిశోరావస్థ ధార్మిక మరియు సాంస్కృతిక విలువలను స్థాపించడములో గడిచిపోయింది.

లోకానుభవము లేని యౌవన ప్రారంభ దినాలలోనే ఆయన మధురవంటి విశాల రాజ్యపు వగలను చేబూని, పరిపాలించవలసి వచ్చినది. ఆయన జీవితములోని బహు ఆయామములను అద్భుత

రీతిలో నిర్మించి, అందంగా జీవించడమేకాక, ఇతరులకు కూడా మార్గమును ఏర్పరచినాడు. శ్రీకృష్ణుని జీవితము వైవిధ్యభరితము గాను, విశేషతలతోను మరియు అద్భుత రహస్యములతోను నిండి ఉన్నది. ఆయన ఏకకాలములో జీవితములోని విభిన్నతలములలో నామమాత్రముగా జీవించలేదు, మీదుమిక్కిలి సాధికారతతో జీవించారు. విషమపరిస్థితులలో సైతము ఆయన శౌర్య-సాహసములను ఎన్నడూ విడనాడలేదు, అంతేకాదు క్షిప్ర పరిస్థితులలో కూడా ఎప్పుడూ పెదవులపై మంద హాసమును విరియిస్తూ జీవించాడు. ఆయన జీవన చేతనత్వము యోగమునకు, ఆధ్యాత్మికతకు పరాకాష్ఠ స్థితి! శ్రీకృష్ణుని ఈ వైరాగ్యమే ఆయన జీవితము యొక్క సర్వోన్నత సాందర్యము! నిష్కామకర్మయోగిని వెదకి పట్టుకొనుట అన్నది ఈ జగత్తులో చేతికందే ఒక గొప్ప వరదానము. శ్రీకృష్ణుడు ఒకప్రక్క కర్మయోగి, మరోప్రక్క కర్మనుండి నివృత్తుడై మహోన్నతస్థితిని అందుకొన్న తేజస్వంతుడైన సన్యాసికూడా!

శ్రీకృష్ణుడు పూర్ణపురుషుడు. ఆయన పూర్ణత్వము మరియు పాండిత్యము అద్భుతమైనవి. ఆయన ఏకకాలములో అర్జునునికి ప్రియసఖుడిగా, సుదామునికి సహచరునిగా, ఉద్ధవునికి ఆచార్యునిగా, గోప-గోపికలకు స్వామిగా, తాపసిగా, సిద్ధపురుషునిగా, సంతుగా, విరాగిగా మరియు ఆధ్యాత్మిక పురుషునిగా జీవించారు. ఏ అవతారం కూడా జీవితములోని ఇన్నిరకములైన ఆయామములను ఎన్నడూ స్పృశించలేదు మరియు జీవించలేదు. ఆయన ఏకకాలములో ఒంటిచేత్తోనే ఒకదానికొకటి విరుద్ధమైన మరియు విచిత్రములైన కార్యములను సంపూర్ణముగావించుటలో విశ్వవిఖ్యాతుడు! ఒకప్రక్కనేమో గోపికలతో కూడి మహారాస నృత్యమును చేశాడు, మరోప్రక్క రాజనీతికి చెందిన భయంకరమైన పనులనుకూడా సర్వసమర్థతతో నిభాయించుట అన్న విశేషత ఆయనకే చెల్లినది. అసంభవమును సంభవము చేయుట అన్నది ఆయన సహజ స్వభావము. మహాభారత యుద్ధభూమిలో అర్జునునికి గీతోపదేశము చేయుట అన్నది ఆయన యొక్క అతి విశిష్టమైన, అద్భుత సామర్థ్యమును మన కళ్ళముందు ఆవిష్కరిస్తుంది. యుద్ధభూమిలో సమత్వమును తీసుకువచ్చే జ్ఞానమును ఉపదేశించుట అన్నది అత్యంత దుష్కరమైన కార్యము. ఆయన జ్వలిస్తున్న జ్ఞానయజ్ఞపు

వివాహబంధంలో ఒకరినొకరు గౌరవించుకోవాలి

కాగడా! ఈ విషయమునే శ్రీకృష్ణుడు తన తండ్రియైన వసుదేవునకు, ఉద్ధవునకు దర్శింపజేశాడు. రాజసూయ యజ్ఞములో ఆయన విప్రులకు పాదప్రక్షాళన గావించారు. ద్వారకాధీశునిగా ఉండి కూడా సుదాముడిని యథోచితముగా సన్మానించుట అన్నది ఆయన విశిష్టతను చాటిచెప్పన్నది.

శ్రీకృష్ణుడు జ్ఞానశిఖరమును అధిరోహించినారు. ఆయన ప్రేమ అనే పార్శ్వమునకు నూతన విస్తృతిని, వ్యాపకత్వమును ప్రదానము చేశారు. ఆయన చేసిన మహారాస నృత్యము ఆధ్యాత్మికత యొక్క ఉత్తమోత్తమస్థితికి ప్రతీకగా, పర్యాయ పదముగా నిలుస్తుంది. ప్రతి గోపికకు ఒక పూర్ణ పురుషుడైన కృష్ణునితోపాటు రాసలీలనృత్యానుభవము కల్పించుట అన్నది ఒక అసామాన్యమైన సంఘటన. శతపథబ్రాహ్మణములో ఇంద్రుడు వెయ్యిమంది అప్పరసలతో కూడి నర్తించుట వంటిదే ఈ సంఘటన కూడా. మహారాసనృత్యము అన్నది ఒక విశిష్టమైన ఈశ్వరీయ ప్రయోజనము కొరకు అజ్ఞానం చేత జనించిన వ్యామోహమును, స్వార్థపరత్వమును మరియు సంకీర్ణత్వ పరిధిని సాహసోపేతముగా అధిగమించుటకు ప్రతీక. శ్రీకృష్ణుడు ఆధ్యాత్మిక జగత్తులో సర్వోన్నత శిఖరమును అధిరోహించిన మహాపురుషుడు. శ్రీఅరవిందులు కృష్ణుని యొక్క ఈ చేతనత్వమునే 'అతిమానస చేతనత్వము' అన్న పేరుతో పిలిచారు. ఇట్టి స్థితికి చేరుకున్న చేతనత్వము సమస్త రిద్ధి-సిద్ధులను హస్తగతము చేసుకుని విశ్వములో లీలలను ప్రదర్శిస్తూ ఉంటుంది. శ్రీకృష్ణుని బాల్యము మొదలుకొని మరణపర్యంతము వరకు గల జీవితము ప్రేరణలు మరియు బోధనలతో నిండి ఉన్నతస్థితికి తారాణముగా నిలిచింది. ప్రతి ఒక్కరు ఇందులోనుండి తమ జిజ్ఞాసలకు తగ్గ సమాధానమును పొందగలరు. కృష్ణుడు బోధించిన 'భగవద్గీత' సార్వకాలీనమైనది, ఏ కాలావధిలోనైనా అనుసరించతగినది.

జన్మాష్టమి యొక్క ఈ పావనమైన ఉత్సవమును ఉత్సాహ పూర్వకముగా జరుపుకొని మనమందరము శ్రీకృష్ణుని నుండి ప్రేరణలను పొంది, వాటిని జీవితములో ఆచరణలో పెట్టాలి. ఈ పర్వపూజలో శ్రీకృష్ణభగవానుని, ఆయన సఖులను మరియు భగవద్గీతను ఆవాహన చేసి, యథోచితముగా పూజించుటము జరుగుతుంది. ప్రాతఃకాలములో స్నాదికములు ముగించుకొని పూజాస్థలిలో ఆసీనులైన తరువాత చేతిలోకి జలమును గ్రహించి 'శ్రీకృష్ణప్రీత్యర్థం జన్మాష్టమీవ్రతం కరిష్యే' అని సంకల్పించి, పత్రములు, పుష్పములు, జలమును తీసుకుని 'వాసుదేవం సముద్దిశ్య సర్వపాపప్రశాంతయే ఉపవాసం కరిష్యామి' అన్న మంత్రోచ్ఛారణ గావించి ఉపవాస సంకల్పమును చేపట్టవలెను. కృష్ణభగవానుని యొక్క మూర్తిని రాగిరేకుపై స్థాపించి, యోగ్యుడైన ఆచార్యుని ద్వారా ప్రాణప్రతిష్ఠ చేయించవలెను. ఈ మూర్తిని

'వసుదేవసుతం దేవం' అన్న కృష్ణాష్టక మంత్రములను పఠిస్తూ నెయ్యి, జలముతో అభిషేకించవలెను.

ఆ పిమ్మట మూర్తిని కలశము మీద ప్రతిష్ఠించవలెను. కలశమును సర్వతోభద్రమండపము మీద ప్రతిష్ఠించి కలశపూజను విధివిధానముతో పూర్తిచేయవలెను. దీని తరువాత 'శ్రీకృష్ణాయనమః' 'శ్రీకృష్ణమావాహయామి, స్థాపయామి' అనే మంత్రముతో ఆహ్వానించవలెను. 'ప్రతిష్ఠా సర్వదేవానాం మిత్రావరుణానిర్మితా! ప్రతిష్ఠాం తే కరోభ్యత్ర మణ్డలే దైవతైః సహ దేవక్యాదిపరివార దేవతాః సుప్రతిష్ఠితాః వరదా భవేత్ ||' ఈ మంత్రమును పఠిస్తూ దేవతా ప్రతిష్ఠ చేయవలెను. దీని తరువాత శ్రీకృష్ణుని అతిమనోహరమైన రూపమును ధ్యానించవలెను.

ధ్యానము తరువాత వరుసగా ఆసనం, పాద్యం, అర్ఘ్యం, ఆచమనం, మధుపర్కం, పయఃస్నానం, దధికాస్నానం, ఘృత, శర్కర, గంధోదక, ఉద్వర్తనస్నానం అనే ఉపచారములు చేసిన పిమ్మట పంచామృతస్నానం చేయించవలెను. ఆ పిమ్మట శ్రీకృష్ణునికి పురుషసూక్తముతో అభిషేకము చేయవలెను. అభిషేకము తరువాత గంగాజలము లేక పవిత్రజలాలతో స్నానము చేయించవలెను. తరువాత వస్త్రము, యజ్ఞోపవీతము, అలంకారము, గంధము, అక్షతలు, పుష్పములు సమర్పించవలెను. అన్ని ఉపచారములు మంత్రపూర్వకముగా విధివిధానమును అనుసరించి చేయవలెను. తదుపరాంతం అంగపూజను నిర్వహించవలెను. పూజ తరువాత హారతి సమర్పించవలెను. ఈ పూజ అంతటినీకూడా భక్తిశ్రద్ధలతో చేసి, చివరలో మంత్రపుష్ప మంత్రమును పఠిస్తూ శ్రీకృష్ణుని శ్రీచరణములకు పుష్పములను సమర్పించవలెను. ఈ అనుష్ఠానముతో మహాపాతకములు సమసిపోతాయి.

ఈ కర్మకాండను విధివిధానమును అనుసరించి సంపూర్ణముగా నిర్వహించవలెను. ఇలా చేయుట సాధ్యము కాకపోతే, మీ సామర్థ్యానుసారము ఈ అనుష్ఠానమును భక్తి పూర్వకముగా పూర్తి చేయవచ్చును. ఈ రీతిగా జీవితములో ఉల్లాస ఉత్సాహములతో పాటు జన్మాష్టమిపర్వము జరుపుకోబడితే, అనంతమైన ధైర్యము, సహనశీలత, శ్రద్ధలతో తాదాత్మ్యము చెందితే అనేక లౌకిక అలౌకిక సిద్ధులు, వరదానములు ప్రాప్తిస్తాయి. కనుక రాబోయే జన్మాష్టమిని అత్యంత ఉల్లాసము, ఉత్సాహము, ఆనందములతో మనందరము జరుపుకుందుముగాక!!

- అఖండజ్యోతి, ఆగస్టు 2009
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాల

ఇచ్చిన మాటకు కట్టుబడి ఉండాలి

మహర్షి వాణిని గుర్తు చేసుకుందాం

భారతదేశ స్వాతంత్ర్యానికి అగ్రదూతయైన మహర్షి అరవిందులు పాండిచ్చేరి ఆశ్రమమునందలి తన హాల్ నుమా గదిలో సోఫాపై ఒక్కరే ప్రశాంతంగా కూర్చోని ఉన్నారు. ఆయన కనులు అరమోడ్డుగా మూసుకొని ఉన్నాయి. తలను సోఫా వెనకకు ఆన్చుకొని కాళ్ళు కొద్దిగా ముందుకు జాపి విశ్రాంత స్థితిలో ఉన్నారు. ఆయన ముఖంపై తెల్లని స్వర్ణమ ప్రకాశముతో కూడిన ప్రశాంతత అలముకొని ఉన్నది. ఆయన గడ్డం యొక్క తెల్లని వెంట్రుకలు గాలికి కొంచెం కొంచెం కదులుతున్నాయి. ఆయన మోముపై స్పృగ్ధ స్వేత స్వర్ణమ ప్రకాశం యొక్క ప్రశాంతత దీప్తివంతంగా చాలా సమయం గడిచిపోయింది. ఆయన మెల్లగా కన్నులు తెరిచారు. అందుకొరకే ద్వారము వద్ద నిలబడి ఎప్పటి నుండో వేచిచూస్తున్న చంపక్లూల్, నీరోద్ బరన్, సత్యేంద్రరాకూర్, మూలశంకర్, ఎమ్.ఎల్.పురాణీ, బేచర్లూల్ లోపలికి వచ్చారు. వీరు ప్రతిరోజు సాయం సమయంలో శ్రీ అరవిందుల సాన్నిధ్యములో ధ్యానము చేసుకునే అదృష్టాన్ని పొందుతుంటారు.

నూర్యుడు తూర్పు నుండి ప్రకాశమును తీసుకొని పశ్చిమము వైపు వెదజల్లుతూ బయలుదేరాడు. ఈ సాయం సంధ్యవేళ కొరకు వీరు చాలా ఓర్పుగా నిరీక్షిస్తుంటారు. వీరు ధ్యానము కొద్దిసేపు చేస్తారు కానీ ఆ తరువాత జరిగే చర్చలు చాలా ఆనందదాయకంగా ఉంటాయి. ఈ సాయంసంధ్యా కార్యక్రమము 1923 నుండి నిర్వీరామంగా జరుగుతూనే ఉంది. పాత్రధారులు మారుతున్నారే కానీ మిగతాదంతా యథాతథంగా జరుగుతూనే ఉంది. ఈ చర్చల్లో శ్రీ అరవిందుల వారి నుండి చేతనత్వము యొక్క ఉచ్చస్థరీయ ప్రకాశము చాలా ఎక్కువగా ప్రకటితమౌతూ ఉండేది.

ఈ ఆగస్టు నెలలో (1940) పాండిచ్చేరినందు విపరీతమైన వర్షం కురుస్తున్నది. సంధ్యా సమయమందు జరిగే చర్చయందు పాల్గొనేవారంతా దాదాపు వచ్చేశారు. అందరికంటే చివరగా అంబాలాల్ పురాణీ వచ్చారు. ఆయన రాగానే అందరూ వచ్చి శ్రీ

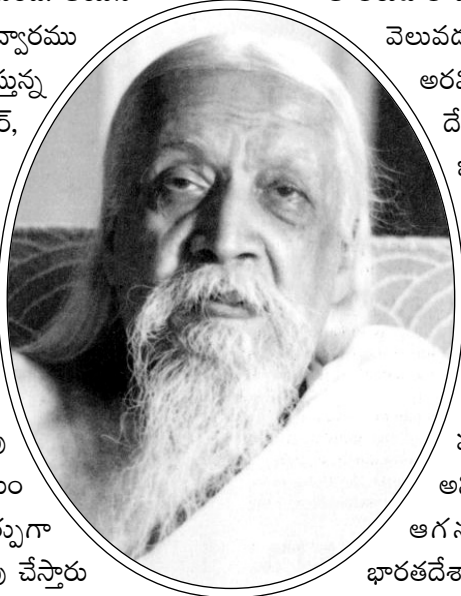
అరవిందుల పాదాలకు దగ్గరగా కూర్చున్నారు. కొద్దిసేపటి తరువాత శ్రీమాత వచ్చారు. ఆమె కొద్ది రోజులుగా సంధ్యా ధ్యానమునందుగాని, చర్చలయందుగాని పెద్దగా పాల్గొనటం లేదు. పాల్గొన్నా కూడా గంభీరంగానే ఉంటున్నారు. కానీ ఈ రోజు ఆమె అప్రయత్నంగానే వచ్చారు. ఆమె వచ్చిన తరువాత ధ్యానం ప్రారంభమైంది. లోతైన స్తబ్ధత, ప్రశాంతతో, నిశ్శబ్దంగా ఉన్న శ్రీ అరవిందుల వారి నుండి వెలువడుతున్న ఒక అలోకిక ఆధ్యాత్మిక ప్రకాశము అక్కడున్న వారందరి అంతరాళాలను స్పృశించి, బయటకు ఆవరించింది. ఈ స్థితి చాలాసేపటివరకు కొనసాగింది.

ఆ తరువాత మౌనం భంగమై స్తబ్ధత నుండి శబ్దములు వెలువడడం మొదలైంది. ముందుగా మహర్షి అరవిందులవారు ప్రారంభించారు - 'భారత దేశము యొక్క స్వాతంత్ర్యము నిశ్చయమై పోయింది. రేపటి సూర్యోదయము ఎంతటి సత్యమో ఇది కూడా అంతే సత్యము అని విశ్వసించండి.'

1936లో శ్రీఅరవిందో చెప్పిన వాక్యాలు పురాణీకి జ్ఞప్తికి వచ్చాయి. శ్రీఅరవిందుల వారి ఆధ్యాత్మిక ప్రయోగాల ఫలితంగా స్వాతంత్ర్యం లభించబోతున్నది అని పురాణీకి అప్పుడు అర్థమైంది. 1947 ఆగస్టు 15వతేది ఆయన జన్మదినాన భారతదేశానికి స్వాతంత్ర్యం లభించింది. ఇప్పుడు

ఆయనిలా చెప్తున్నారు - 'భారతదేశం స్వాతంత్ర్యం పొందింది కానీ ఏకత్వాన్ని సాధించలేకపోయింది. విభజనకు గురై, ఏకత్వమనేది లేకుండా పోయిన స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధించింది. ఒకవేళ ఈ స్వాతంత్ర్యమే కనుక మనకు సర్దార్ వల్లభాయి పటేల్ ద్వారా వచ్చి ఉంటే పరిస్థితి వేరుగా ఉండేది. పటేల్ ఒక ధృఢమైన పురుషుడు.' దగ్గరనే కూర్చున్న నీరోద్ బరన్ 'మరి మనం ఈ విభజనను ఆపలేమా?' అని అడిగింది. శ్రీ అరవిందులు ధీర గంభీర స్వరంతో ఇలా చెప్పారు - '1942 సర్ స్టాఫ్ డ్ క్రిప్స్ తీర్మానాన్ని అంగీకరించి ఉంటే ఖచ్చితంగా ఆపగలిగేవారమే'.

జవహర్ లాల్ నెహ్రూ, రాజగోపాలాచారి ఇరువురు క్రిప్స్

అనుకున్నది చెప్పాలి, చెప్పింది చేయాలి (త్రికరణ శుద్ధి)

తీర్మానాన్ని అంగీకరించారు. కానీ కాంగ్రెస్ అధ్యక్షుడు మౌలానా ఆజాద్ వ్యతిరేకించాడు. చివరికి కాంగ్రెస్ మొత్తం వ్యతిరేకించింది. క్రిప్స్ తీర్మానాన్ని కనుక అంగీకరించి ఉంటే విభజన, ఆ తరువాత జరిగిన రక్తపాతం, భారత-పాకిస్తాన్ల నడుమ జరిగిన మూడు యుద్ధాలు కూడా ఆపగలిగేవారము. ఇవన్నీ కాకపోయినా నేను కనుక అతి మానసమునందు స్థిరంగా ఆసీనుడనై ఉండి ఉంటే ఈ విభజనను నేనే ఆపేవాడిని. భారతదేశం ముక్కలై ఉండేది కాదు.'

నలినీకాంత్ ఇలా అన్నారు-“స్వతంత్రం పొందాలంటే యుద్ధం అవసరమా?”. జవాబుగా శ్రీఅరవిందులు ఇలా అన్నారు-“నేను యుద్ధ పక్షమునే ఉంటాను. ఎందుకంటే నేను నపుంసకుడైన సదాచారవాదిని కాను, శక్తిహీనుడనైన శాంతివాదిని కాను. నేను రాజనీతిని పాటించాను. అది కూడా అత్యంత ఉగ్రమైన విధానంలో, విప్లవాత్మక రాజనీతిని అనుసరించాను. ఘోర కర్మలను, యుద్ధమును సమర్థించాను, అందుకొరకు శస్త్రధారులైన వ్యక్తులను తయారుచేశాను. అయినప్పటికీ రాజనీతి అనేది స్వచ్ఛమైన కర్మకాదు. యుద్ధము అనేది ఆధ్యాత్మిక కర్మలలోకి రాదు. కానీ కృష్ణుడు అర్జునుని ఒక భయంకర యుద్ధము చేయమనే చెప్పాడు. ఆ ఉదాహరణ ద్వారా ప్రజలంతా అన్ని రకాలైన మానవ కార్యములను ‘సర్వకర్మాణి’ చేయమని ప్రోత్సహించాడు. అటువంటి శ్రీకృష్ణుడు మీ దృష్టిలో ఆధ్యాత్మిక పురుషుడు కాదా? ఆయన అర్జునునికి ఇచ్చిన సలహాలోనే ఏదైనా లోపం ఉందా? కృష్ణుడు మహాభారతాన్ని ప్రోత్సహించాడు, రాముడు రావణుని సంహరించేందుకై శంఖమును పూరించాడు.

1920లో శ్రీ అరవిందులవారిని కలిసేందుకై గాంధీజీ కుమారుడు పాండిచ్చేరి వచ్చాడు. అహింస విషయంలో ఆయన అభిప్రాయం అడిగాడు. అందుకు శ్రీఅరవిందులవారు - ‘రేపు ఎప్పుడైనా ఉత్తరము వైపునుండి భారత సరిహద్దుల మీద ఆక్రమణ జరిగితే మీరు ఏం చేస్తారు?’ అని అడిగారు. శ్రీఅరవిందులవారు బెంగాల్ లో రహస్య గూఢచర్యం మొదలు 1910లో పాండిచ్చేరికి వచ్చి ఏకాంతవాసంలోకి వెళ్ళేంతవరకు యుద్ధనీతినే అనుసరించారు. ఆయనిలా అన్నారు - ‘భారతదేశంలో ఉన్న బలహీనతకు పేదరికం, దాస్యగుణం, ధర్మము కారణములు కావు. కారణం ఏమంటే ఆలోచనలయందున్న లోపం, జ్ఞానవంతమైన ఈ దేశంలో విస్తరించిన అజ్ఞానం.

ఇప్పుడు మూలశంకరుని మనస్సులోకి మరోమాట రావడమే తడవుగా అడిగేశారు -‘మరి మీరు రాజనీతిని విడిచిపెట్టడానికి

కారణం ఏమిటి?’ వెంటనే శ్రీఅరవిందో ఇలా చెప్పారు, ‘మన రాజనీతి నిజమైన భారతీయ స్వరూపంలో ఉండకపోవడమే అందుకు కారణం, కానీ ఇప్పుడు దాని అవసరం కూడా ఉన్నది. దాన్ని ఉపయోగించకపోతే దేశము ఉన్నతస్థితికి రాలేదు. అయితే మరి మనం ఇప్పుడు నీడను వదిలి యదార్థమైన పదార్థాన్ని పట్టుకోవలసిన సమయం ఆనన్నమైంది. భారతదేశం యొక్క అసలైన ఆత్మను మనం జాగృతం చేయాలి. మన వద్ద ఉన్న ఆధ్యాత్మికత, జ్ఞానముల కొరకు మనం మన పూర్వీకులకు ధన్యవాదాలు చెప్పుకోవాలి. ఎవరు దీన్ని అర్థం చేసుకోగలిగారో వారియందు ఎంతో శక్తి, జ్ఞానం ఉన్నది. ఆ శక్తితో, జ్ఞానంతో వారు విశ్వమునందలి మహత్తరశక్తిని కూడా ఎందుటాకువలె ఎగరగొట్టగలరు. కానీ ఆ శక్తిని పొందాలన్నా కూడా సాధన కావాలి. కానీ మనం ఆ శక్తిని పూజించడం లేదు. కనుకనే మన సభ్యత అస్థిపంజరంవలె తయారైంది.’

“మనం శక్తిసాధనను వదిలివేశాము కనుకనే శక్తి మనలను వదిలివేసింది. ఇప్పుడు నేను భావనాత్మక ఉద్వేగమును, సంవేదనలను, మానసిక ఉత్సాహమును ఆధారంగా తీసుకోవాలి అని అనుకోవడం లేదు. వీరత్వముతో కూడిన విశాలమైన సమానతనే నేను నా యోగమునకు పునాదిగా తయారుచేస్తాను. ఆ శక్తి యొక్క మహాసాగరముపై జ్ఞానమనే సూర్యుడు తన సమస్త కిరణములను వెదజల్లి దేదీప్యమానంగా వెలుగొందుతుండగా ఆ వ్యాపకత యందు అనంతమైన ప్రేమ, ఆనందము, ఏకత్వము, హర్షోన్మాదములు స్థాపించబడాలని నేను కోరుకుంటున్నాను.”

“నాకు వేలాదిమంది శిష్యులు అవసరం లేదు. క్షుద్రమైన అహంకారమును వదిలివేసి ఈశ్వరుని పరికరములుగా ఉపయోగపడగలిగే సంపూర్ణవ్యక్తులు వందమంది చాలు. నాకు గురువు ద్వారా ప్రచారమయ్యే వ్యాపారము మీద నమ్మకము లేదు. నాకు గురువునవ్వాలనే కోరిక లేదు. కనీసం కొద్దిమందైనా నా స్పృహద్వారానైనా లేదా మరెవరి స్పృహద్వారానైనా జాగృతులై తమ యందు నిద్రిస్తున్న దేవత్వమును ప్రకాశింపచేసి దివ్యజీవనమును పొందాలి. అటువంటివారే ఈ దేశమును ఉన్నతస్థితికి చేర్చగలుగుతారు.” ఇంకా శ్రీ అరవిందో ఇలా చెప్పారు - ‘భారత దేశం దేశాలన్నింటికి గురువు. వాటన్నింటికి వచ్చే గంభీరమైన రోగాలకు మానవఆత్మయే వైద్యము చేస్తుంది. తిరిగి మరోసారి ఈ విశ్వము యొక్క జీవితము ఒక క్రొత్త మూసలో పోయాలని లిఖించబడి ఉన్నది. ఇది జరగబోయే ఒక సత్యము.”

- అఖండజ్యోతి, ఆగస్టు 2010
అనువాదం: శ్రీమతి వల్లీశ్రీనివాస్

ఇల్లాలు ఉన్నదే ఇల్లు

మహాకాలుని గీత-సత్యంకల్పాలు - 7

వివేకము, నిజాయితీ, బాధ్యత మరియు పరాక్రమములను జీవితము యొక్క అవిచ్ఛిన్న అంగములుగా భావిస్తాము

సుసంస్కారమునకు నాలుగు ఆధారములు ప్రముఖమైనవిగా చెప్పబడ్డాయి. 1. వివేకం, 2. నిజాయితీ, 3. బాధ్యత, 4. పరాక్రమం. శరీరమునకు ఆహారం, జలం, వస్త్రం, నివాసం ఎలా అనివార్యమైన అవసరాలలో అదేవిధంగా ఆధ్యాత్మికతకు, ఆంతరిక శ్రేష్ఠతకు ఇవి నాలుగు అనివార్యమైన సాధనములు

వివేకము అంటే దూరదృష్టితో ఆలోచించగలగటాన్ని అలవర్చుకోవడం. ప్రజలు సాధారణంగా తాత్కాలిక లాభమును మాత్రమే చూసుకుంటారు. అందుకొరకు ఎన్నో దుర్మార్గములను చేసేందుకు కూడా వెనుకాడరు. దీనివల్ల వారి భవిష్యత్తు అంధకార మయంగా మారిపోతుంది. వ్యక్తిత్వం చాలా హీనంగా మారిపోతుంది. దూరదృష్టి లేకపోవడం వల్ల ఎండమావుల వెంట పరిగెడుతూ బాగా సంపాదించాలని తాపత్రయపడుతూ ఉంటారు. అందు కొరకు వారు అనుసరించే విధానాల వల్ల భవిష్యత్తులో చెడు పరిణామాలు ఎదురవుతాయని తెలిసినా సరే ఆ పని చేసేందుకు వెనుకాడరు. ఇటువంటి మూర్ఖత్వం, దుర్బుద్ధి వల్లనే పావురాలు, చేపలు క్షణమాత్రపు ప్రలోభానికి లొంగి జీవితాన్ని కోల్పోతాయి. దురాచారాల్లో కూరుకు పోయినవారు సర్వం కోల్పోయి యవ్వనంలోనే ముసలితనాన్ని పొంది అకాలమృత్యువు బారిన పడతారు. అపరాధ ప్రవృత్తి కలిగిన వారిలో అధిక శాతం ఈ రకమైన మానసిక ప్రవృత్తినే కలిగి ఉంటారు. చదువుకునే సమయంలో పనికిమాలిన తిరుగుళ్ళు తిరిగి జీవితంలో అడుగుడుగున ఎదురుదెబ్బలు తింటారు. త్రాగుడుకు అలవాటు పడ్డవారికి కూడా ఇలాంటి మూర్ఖత్వమే అలవడడం వల్ల వారు ఆత్మహత్యలు చేసుకునేందుకు కూడా వెనుకాడరు. ఇటువంటి తెలివితక్కువవారికి భవిష్యత్తులో ఎదురయ్యే పరిస్థితులను గురించి ఆలోచించే ఓపిక కూడా ఉండదు.

దూరదృష్టి, వివేకం అనేవి అనుభవజ్ఞుడైన రైతు యొక్క గుణముల వంటివి. రైతు పొలం దున్ని, విత్తులు నాటి, నీరు పెట్టి జాగ్రత్తగా చూసుకోవడంలో మొదట్లో చాలా ఇబ్బందులను ఎదుర్కోవలసి వస్తుంది. వాటి ఫలితం సమయానుసారం

లభిస్తుంది అని తెలుసుకోవడానినే దూరదృష్టి అంటారు. తరువాత ఒక విత్తనమునకు బదులుగా వంద విత్తనాలు మొలకెత్తి సమయానుకూలంగా ధాన్యాగారం నిండడం అనే ఫలితం మనకు లభిస్తుంది. సంయమము మరియు సత్కార్యము అనేవి కూడా తెలివైన కార్యములే. పుణ్య పరమార్థములందు ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు యొక్క ఫలితాలన్నీ ఇమిడి ఉంటాయి. సంయమనమును పాటిస్తే మనకు వైభవము, కీర్తి అనే ఫలితాలు లభిస్తాయి. టెలిస్కోప్ సహాయంతో దూరంగా ఉన్న వస్తువులను చూసి వాటికి సంబంధించిన జ్ఞానము తెలుసుకున్న తరువాతనే తెలివైన నిర్ణయములు తీసుకునేందుకు అవకాశం ఉంటుంది. ఆధ్యాత్మిక పరిభాషలో దీనినే తృతీయనేత్రము తెరుచుకోవడమని చెప్తారు. దీని ఆధారంగానే విపత్తుల నుండి బయటపడడం మరియు ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తును సృష్టించుకోవడం సాధ్యమవుతుంది.

సుసంస్కారము యొక్క రెండవ లక్షణము నిజాయితీ. చెప్పేది, చేసేది ఒకటిగా ఉంచుకోవడమే నిజాయితీ. నిత్యజీవిత వ్యవహారములలో ఈ సిద్ధాంతమును పాటిస్తూ తమ యొక్క ప్రామాణికతను నిరూపించుకుంటూ ఉండాలి. దీని ఆధారంగానే విశ్వసనీయత అనేది నిర్మితమవుతుంది. సహాయోగము, సద్భావములను పొందాలంటే ముఖ్యంగా ఉండవలసింది నిజాయితీయే. దీనిని ఆచరించగలిగితే ఎంత తక్కువ స్థితిలో ఉన్నా ఉన్నత స్థితికి ఎదిగి విజయాలను సాధించవచ్చు. పెద్ద పెద్ద బాధ్యతలు తీసుకొని నిర్వహించడంలో నిజాయితీగా ఉండేవారే సఫలీకృతులవుతారు. ఈ సద్గుణము సుసంస్కారమునందలి ఒక ముఖ్యమైన భాగముగా చెప్పబడుతుంది. దీనిని అనుసరించే నిజాయితీపరులు తాము శ్రమపడి సంపాదించిన డబ్బుతోనే జీవితం గడుపుకుంటూ ఉంటారు. వారి యొక్క పేదరికం కూడా చాలా వైభవంగా ఉంటుంది. వారి వైభవం ముందు డబ్బున్నవారి ఖజానా కూడా వెలవెలబోతుంది.

సంస్కారము యొక్క మూడవ అంగము బాధ్యత. మానవునికి అనేక రకాల బాధ్యతలు ఉంటాయి. బాధ్యతలు పట్టించుకోకుండా,

సద్గుణాలు కలిగిన భార్యను చులకన చేసిన వారికి ఇహపర సుఖాలుండవు

సిగ్గు లేకుండా గాలికి తిరిగేవారు ఎలాగైనా జీవించేస్తారు. కానీ సరైన సమయంలో, సరైన పద్ధతిలో బాధ్యతలను నిర్వహించక తప్పదు. ఆరోగ్యాన్ని రక్షించుకుంటూ, జీవన సంపదను శ్రేష్టమైన రీతిలో సద్వినియోగపరచుకుంటూ ఇహ, పరలోకముల యందు వ్యక్తిగతమైన ఉన్నతినీ సాధించాలనుకున్నవారికే సంతోషము, కీర్తి, ఆరోగ్యము అనే సత్ఫలితాలు లభిస్తాయి. కుటుంబపరమైన బాధ్యతలను అర్థం చేసుకున్నవారు తమపై ఆధారపడ్డవారిని స్వావలంబులుగా (తమ కాళ్ళపై తాము నిలబడగలుగుట), సద్గుణవంతులుగా తయారుచేస్తారు. సంతానమును పెంచే విషయంలో కూడా ఆచితూచి ప్రవర్తిస్తారు. అభ్యాగతులను పిలవాలంటే ఒకటికి వంద, వెయ్యిసార్లు ఆలోచించి అందుకు అవసరమైన సామగ్రి ఉండో లేదో చూసుకుంటారు. ఆశ్రితుల, అసమర్థుల బాధ్యతలను నిర్వహించే సమయంలో కొంత జాగ్రత్తగా వ్యవహరించక తప్పదు.

ఉదరపోషణ, సంతానము మాత్రమే మానవుని హద్దులు కావు. ధర్మము, సంస్కృతి, విశ్వమానవత పట్ల కూడా మానవునికి సామాజికరమైన, సార్వభౌమికమైన బాధ్యతలు ఎన్నో ఉన్నాయి. అంతేకాదు అన్యప్రాణుల పట్ల, వృక్ష వనస్పతుల పట్ల కూడా ఎన్నో బాధ్యతలున్నాయి. వాటన్నింటికీ సంబంధించిన బాధ్యతలను, కర్తవ్యాలను గురించి ప్రతిఒక్కరు ఆలోచించాలి. తమ వ్యక్తిగత స్వార్థమును కొంతైనా తగ్గించుకుంటేనే ఈ బాధ్యతలన్నింటినీ నిర్వహించేందుకు వీలవుతుంది. సాధారణ జీవితమును అందరు స్వేచ్ఛగా జీవించవచ్చు. కానీ లోభం, మోహం, అహంకారం, వాసనలు, తృప్తిలతో పాటు అల్పమైన స్వార్థగుణం మనిషిని ఆవహిస్తుంది. దానిని గురించి మనం ఎంత చెప్పినా ఏమీ తెలియని చిన్న పిల్లలకు అర్థం చేసుకోగలిగే సామర్థ్యం ఉండదు. అర్థం చేసుకున్న యుక్తవయస్కులు ఏమీ చేయలేని నిస్సహాయులుగా మిగిలిపోతారు. మనకుండే సాధారణ అవసరాలు తీర్చుకోవాలంటే కొంచెం శ్రమ, కొద్ది సమయం కేటాయించగలిగితే చాలు. కానీ ఆడంబరాలతో కూడిన భౌతిక విలాసాల పట్ల ఉండే ఆకాంక్షను తృప్తి పరుచుకోవడమనేది రావణాసురుడు, హిరణ్యకశ్యపుడు, సికిందర్ లాంటి వారి వల్లనే సాధ్యం కాలేదు. మరి సామాన్యస్థాయికి చెందిన వ్యక్తుల మాటేమిటి? వారు వివశులైపోయి ఆ మంటల్లోనే కాలిపోతూ జీవితమంతా గడుపుతారు. ఆ తరువాత ఒక ప్రేతపిశాచాలవలె భయపడుతూ, భయపెడుతూ గడుపుతుంటారు. అనంతమైన పాపపురాశులు వారికి పెద్ద తలనొప్పిగా పరిణమిస్తాయి. మానవ జన్మతో పాటు వచ్చే బాధ్యతలు నిర్వహించగలగాలంటే నిత్య జీవితంలో సంతోషము, మంచి అలవాట్లను అభివృద్ధి

చేసుకొనుటకు, లోకకళ్యాణ కార్యక్రమములు చేసేందుకు అవసరమైనంత ఉత్సాహము అంతఃకరణ నుండి పెల్లుబికి కావాలి. ఇంత గొప్ప రాజమార్గములో నడిచినప్పుడే బాధ్యతలను నిర్వహించగలము. మంచి సంస్కారములను పొందగలము.

సుసంస్కారము యొక్క నాలుగవ అంగము పరాక్రమము.

నిత్య జీవితంలో మనకు ఎన్నో సమస్యలు ఎదురైనప్పుడు కలిగే అత్యంత పరిష్కారమునకు సరైన ఉపాయము తోచదు. ముందుకు సాగాలన్నా, ఉన్నతస్థితికి ఎదగాలన్నా పోటీ అనేది తప్పదు. కుసంస్కారాలు గుణకర్మ స్వభావాలలోకి లోతుగా చొచ్చుకుపోయి ఉండడం వల్ల మహాభారతమంతటి యుద్ధం చేయవలసి వస్తుంది. మహాభారత యుద్ధంలో శ్రీకృష్ణుడు అర్జునుని కొన్నిసార్లు మెచ్చుకుంటూ, కొన్నిసార్లు కోప్పడుతూ కార్యోన్ముఖుడు కావాలని బోధించాడు. మానవులు తమని తాము తీర్చిదిద్దుకోవాలన్నా, తమని తాము లోకానికి పరిచయం చేసుకోవాలన్నా రక్షించుకోవాలన్నా తిరుగులేని పరాక్రమం చూపించడం మినహా మరో మార్గం లేదు. సమాజంలో అవాంఛనీయతత్వాలకు, మూఢ నమ్మకాలకు, దుష్ప్రచారాలకు, అనాచారాలకు ఏ మాత్రం కొదవ లేదు.

వీటితో సర్దుకుపోవడం వీలుకాదు. వాటిని అనుసరించే వారితో విరోధించడం, వారికి సహకారమును నిరాకరించడం వంటి మార్గాలు తప్ప మరో మార్గం లేదు. ఈ కార్యక్రమానికి మంచి అలవాట్లున్న ప్రజలంతా సంగఠితమవ్వక తప్పదు. ఇవన్నీ పరాక్రమమునకు సంకేతాలు. ఇవన్నీ మంచి సంస్కారము యొక్క మహత్వపూర్ణ భాగములుగా అంగీకరించబడ్డాయి.

సర్వతోముఖమైన సభ్యతను ప్రకాశింపజేయాలంటే జాగరూకతతో ఉండాలి. సాహసమును చూపించాలి.

- అనువాదం: శ్రీమతి వల్లీశ్రీనివాస్

నిజాయితీ

శ్రీచమన్ లాల్ శీతల్ వాడ్ అనే వ్యక్తి బొంబాయికి చెందిన ఒక కంపెనీలో పనిచేస్తున్నాడు. ఒక వ్యక్తి ఒక విషయంలో తనను తప్పించేందుకై లక్షరూపాయల లంచం ఇస్తానని ఆయనకు ఆశ చూపించాడు. ఆ వ్యక్తి అంత మొత్తం ఎవరూ ఇవ్వరని ఎన్నో రకాల నచ్చవెచ్చాడు. అయినా శీతల్ వాడ్ నవ్వి 'ఇచ్చేవారు చాలామంది ఉండవచ్చు కానీ డబ్బు వద్దనే నాలాంటి వ్యక్తి నీకు ఎక్కడా దొరకడు' అన్నాడు. ఆ తరువాత శీతల్ వాడ్ బొంబాయి విశ్వవిద్యాలయానికి కులపతిగా నియమించబడ్డారు.

రచ్చగెలిగిన వారు కూడా ఇంటిని గెలవటం చాలా కష్టం

మెస్కరిజానికి సంబంధించిన పరిశోధనలు

గత సంచికలలో మెస్కరిజం ఆవిష్కర్త డా.మెస్కర్ సంక్షిప్త జీవితము గురించి తెలుసుకున్నాము. అది చదివితే ఆ మహా పురుషుడు ఈ విద్యను సువ్యవస్థిత రూపంలో తయారుచేసి ప్రజల ముందుకు తీసుకురావడానికి ఎంత కష్టపడ్డారో అర్థమౌతుంది. ఈ విద్యకు సరైన రూపాన్ని ఇచ్చిన కీర్తి నిస్సందేహంగా మెస్కర్ కే లభిస్తుంది. అయితే ఈ విద్య ఆయనతోనే మొదలై ఆయనతోనే అంతమైపోలేదు. పురాతనకాలం నుండి ఈ దిశగా ప్రయత్నాలు జరుగుతూనే ఉన్నాయి. క్రీ.శ.6వ శతాబ్దంలో గ్రీకుదేశానికి చెందిన సోలన్ అనే పండితుడు మండులతో నయంకాని రోగాలతో బాధపడుతున్నవారికి ప్రాణశక్తి ద్వారా రోగానివారణ చేశాడు. 5వ శతాబ్దంలో నీల్ నది ఒడ్డున నివసించే జీయస్ అనబడే యోగి ఈ ప్రక్రియలో ప్రసిద్ధి పొందాడు. క్రీ.పూ.431వ సంవత్సరంలో డా.హిమో క్లెటస్ ఈ విద్యలో పండితుడు. మరో గ్రీకు విద్వాంసుడు ఎస్ క్లిపిఎడిస్ మార్జన (passes) చేయడం ద్వారా రోగాలను తగ్గించేవాడు. క్రీస్తుధర్మ ప్రవర్తకుడు ఏసు, అతని అనుచరుడైన మోజెస్ ఇద్దరూ కలిసి గ్రీకు దేశానికి చెందిన పురోహితుని వద్ద ఈ విద్యను నేర్చుకున్నారు. ఏసు ఈ విద్య యొక్క బలంతో అసంఖ్యాకులైన రోగపీడితులకు వారి రోగాల నుండి విముక్తులను చేశారు. 1700 సంవత్సరంలో ఐర్లాండ్ లోని గ్రీట్రెక్స్ అనే పేరుగల న్యాయమూర్తి దేశవిదేశాలన్నీ తిరిగి శారీరక విద్యుత్ ద్వారా అనేకమంది కష్టాలను దూరం చేశాడు. 1501లో కార్డెనస్ అనే వ్యక్తి మెస్కరిజంను ప్రయోగించాడు. 1648లో విలియమ్ మాక్స్ వెల్ అనే ఆంగ్లేయుడు ఈ విద్య యొక్క మూల తత్వమును గురించి వ్రాశాడు. క్రీ.పూ.500 సంవత్సరంలో యూరప్ కి చెందిన పైథాగరస్ అనే యోగిపుంగవుడు కంటి చూపుతోనే అతి పెద్దవైన, భయంకరమైన అడవి జంతువులను తన ఇచ్చానుసారము నడిపిస్తాడనే కీర్తిని పొందాడు. ఇప్పీరస్ దేశపు రాజు పిన్స్ కాస్పోసియస్ దేశపు రాజు హెడరియస్ తన వ్రేళ్ళతో నొప్పిగా ఉన్న ప్రదేశాన్ని తాకి బాధను దూరం చేసేవాడు. ఇంగ్లండ్, ఫ్రాన్స్ దేశాల్లోని రాజులు ఈ విద్యను చక్కగా అభ్యసించినవారే. పండిట్ ఇస్సులేపియస్, ఇంగ్లండ్ పూజారి ఉరూఇడ్, హ్యూన్ హేమం, స్కాట్లండ్ నివాసి మాక్స్ వెల్, ఫాదర్ హెడల్ వంటి మాననీయులైన పాశ్చాత్య దేశస్తులెందరో ఈ విద్య ద్వారా లాభాలను పొందారు. ఈజిప్టు దేశానికి చెందిన అల్ ఫరాద్ అనే విచిత్ర ఆధ్యాత్మికశక్తి సంపన్నుడైన యోగి యొక్క అద్భుతమైన కథలు మనకు అక్కడక్కడా వినపడుతూనే ఉంటాయి. టిబెట్ లో

ఆయన గురించి తెలిసిన లామాలు, యోగులు వారి అద్భుతమైన శక్తులను అలుపు లేకుండా కీర్తిస్తూనే ఉంటారు.

డా॥మెస్కర్ తరువాత పాశ్చాత్య యూరప్ దేశాల్లోను, అమెరికాలోను ఈ విద్యకు సంబంధించి అనేక పరిశోధనలు జరిగాయి, జరుగుతూనే ఉన్నాయి. డా॥ గ్రెగరీ, రాయ్ కెన్ బక్ అనే వీరువురు సమకాలీనులైన ప్రయోక్తలు. కొంతకాలం పాటు వీరు యూరప్ ను బాగా ప్రభావితం చేశారు. ఆ తరువాత ల్యూవిస్ అనే పేరుగల నీగ్రో తన మనస్సుని ఏకాగ్రం చేస్తే ముఖం ప్రశాంతంగా మారిపోయేది. ఆ శక్తితో అతను ఒక్కసారే 20 నుండి 50 మంది మనుష్యులను స్పృహ కోల్పోయేలా చేయగలిగే వాడు. డా॥ డార్లింగ్, డా॥ బ్రెడ్ మెరిసే వస్తువులపై దృష్టిని కేంద్రీకరించి మనుష్యులను నిద్రలోకి పంపించగలిగే ఒక విధానాన్ని వేరుగా తయారుచేశారు. డా॥ ఎస్ డెల్ అనే పేరుగల సివిల్ సర్జన్ తన వద్దకు వచ్చే రోగులను మెస్కరిజం ద్వారా స్పృహతప్పేలా చేసి అప్పుడు ఆపరేషన్ చేసేవాడు. అందుచేత అతనికి క్లోరోఫామ్ ఇవ్వాలన్న అవసరం ఉండేదికాదు. లీవస్ అనే విద్వాంసుడు సంగీతమునందు ఒక ప్రక్రియను కనిపెట్టాడు. ఆ విధానము ద్వారా అతను తన రోగాలను నిద్రొంపచేసేవాడు. డా॥ విలియమ్ డేవీ శ్వాసప్రశ్వాసల ప్రక్రియ ద్వారా నీళ్ళను అభిమంత్రించి ఇచ్చేవాడు. అవి త్రాగినవారు అసాధారణ ప్రభావానికి గురయ్యేవారు. కెప్టెన్ జేమ్స్ కుర్చీమీద కాని, బల్లమీద కాని వ్యక్తిని కూర్చోబెట్టి వారిని మార్జనక్రియ ద్వారా ప్రభావితం చేసేవాడు. రష్యా దేశపు చక్రవర్తిని మెస్కరిజం తెలిసిన ఒక వ్యక్తి తన చేతిలో కీలుబొమ్మగా మార్చుకున్నాడు. అతనితో తనకేది కావాలో అది చేయించుకునేవాడు. ఈ గ్రెగరీని రష్యా దేశానికి పట్టిన రాహువుగా చరిత్రకారులు అభివర్ణించారు.

యూరప్ నందలి ఆజమ్ బ్రోకా, బరన్యూస్ ఈ విద్య తెలిసిన ఇద్దరు ఆచార్యులు. దుమెస్ట్ పెలియర్ పెట్రీస్, బినసుయెన్జర్, చార్కోట్, లుట్ నన్ వీటి ప్రయోగాలు చేసి విజయం సాధించిన వారు. లాయ్ వెల్ట్ తన ప్రయోగాలలో 42 శాతం విజయాన్ని, బర్టం తన ప్రయోగాలలో 80శాతం విజయాన్ని సాధించారు. స్వీడన్ నివాసియైన బెటర్స్ బ్రాడ్, ఆమ్స్టర్ డామ్ నివాసియైన వాన్ రెన్జర్ ఫుమ్, బాన్ ఈడన్లు సాధించిన ఫలితాలు నలుదిశలా ప్రఖ్యాతిపొందాయి. జేమ్స్ కోట్ ఈ విద్వాంసుల సూక్ష్మతత్వాలను సాధారణ ప్రజలకు అర్థమయ్యేలా వివరించాడు.

ఇంట్లో ఏ చట్టాలు పనిచేయవు

మార్జనక్రియలో డి.ల్యూజ్ ఎన్నో క్రొత్తక్రొత్త విధానాలను ఆవిష్కరించాడు. వస్ట్మీ అనే ఆయన పాత్రుడైన వ్యక్తిని నిద్రలోకి పంపకుండానే ప్రభావితం చేయగలిగే విజ్ఞానాన్ని కనుక్కున్నాడు. డా॥ అల్ఫ్రాయ్డ్ లోని శక్తి ద్వారా నిద్రలోకి పంపబడ్డ వ్యక్తులు దూరప్రాంతాల్లో జరిగే దృశ్యాలను కూడా ఖచ్చితంగా చూడగలిగేవారు. ఆయన ఒక వ్యక్తిని నిద్రలోకి పంపి అమెరికా ప్రెసిడెంట్ ఈ సమయంలో ఏం చేస్తున్నారు? అని ప్రశ్నించాడు. ఆ సమయంలో ప్రెసిడెంట్ విల్సన్ వైట్ హౌస్ లోని కుర్చీలో కూర్చొని ఒక టెలిగ్రాం చదువుతున్నాడని అతను చెప్పాడు. అతను ఆ టెలిగ్రాంలోని సంగతులను కూడా చెప్పాడు. అందులో సుల్ హౌ కాన్ఫరెన్స్ కు సంబంధించిన రహస్యమయ రాజకీయ సమాచారం ఉన్నది. అది ఎవరికీ తెలియచేయలేనంత, చెప్పకూడని రహస్యం. డా॥ అల్ఫ్రాయ్డ్ వెంటనే ప్రెసిడెంట్ వద్దకు వెళ్ళి ఆ ఉత్తరం తనకు తెలుసునని తెలియచేశాడు. అంతటి రహస్యమయ సమాచారాన్ని ఆయనకు ఎలా తెలిసిందా అని ప్రెసిడెంట్ విల్సన్ ఆశ్చర్యచకితుడైనాడు. డాక్టరుగారు చేసిన ఆ ప్రయోగాన్ని ఆయన అంగీకరించి ఆ ఉత్తరంలోని సంగతులు బయటకు తెలియ కూడదని కఠినంగా ఆదేశించాడు. పూర్వం మహాయుద్ధాలు జరిగిన సమయంలో ఉన్మాదము, నిద్రలేమివంటి వ్యాధులతో నూటికి 60 శాతం మంది సైనికులు బాధపడేవారు. వారికి డా॥ డబ్ల్యు. బ్రౌన్ మెస్మరిజం ద్వారా ఆ బాధలను తగ్గించాడు.

జర్మనీకి చెందిన డా॥ ఆల్బర్ట్ 'సంకల్పప్రకాశము' అనేది మెస్మరిజంలో విశేషశక్తిగా భావించారు. ఆయన ప్రయోగాలన్నింటికి ఇదే ఆధారం. ప్రొ॥ ఫ్రాయ్డ్ అభిప్రాయం ప్రకారం అంతఃచేతనను ప్రభావితం చేయడం ద్వారా వ్యక్తులను ప్రభావితం చేయవచ్చు. కౌంట్ ఫుసీగర్ అనే ఆయన మానవునిలో ఉండే విద్యుత్ కు సంబంధించిన అనేక చమత్కారాలతో నిండిన పరిశోధనలను ప్రకటించాడు. ఈ విద్యను మొదటినుండి విపరీతంగా వ్యతిరేకించే ప్రొ॥ విలియమ్ క్రుక్స్ చివరికి ఇందులోని సత్యాలకు ప్రభావితుడై ఈ విద్యకు సంపూర్ణ భక్తుడైపోయాడు. లండన్ లో డా॥ ఈలిరసన్ ఈ విద్య ద్వారా రోగులను నిద్రపుచ్చి శస్త్రచికిత్సలు నిర్వహించే వాడు. ఫ్రాన్స్ కు చెందిన మనోవైజ్ఞానికుడు ఆచార్య ఎమిలీ క్యూ 'ఆదేశముల' (suggestions) ద్వారా కఠినమైన రోగాలను నయం చేసేవాడు.

పరిశోధనలు చేస్తున్న అన్వేషకుల మధ్య కూడా అభిప్రాయ భేదాలు తలెత్తాయి. జేమ్స్ కోట్, బ్రెయివు యొక్క సిద్ధాంతాలలో అభిప్రాయాలలో భేదాలు ప్రత్యక్షంగానే కనపడతాయి. యూరప్ లో ఇప్పుడు 1. మెస్మర్ సిద్ధాంతము, 2. నాన్నీ సిద్ధాంతము, 3. చార్కోట్ సిద్ధాంతము అనే మూడు వేరువేరు సంప్రదాయాలు విస్తరించాయి. మెస్మర్ పంథాను అనుసరించేవారు ఓజోశక్తిని,

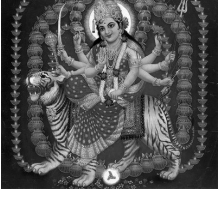
ఏకాగ్రతను ప్రధానమైనవిగా భావిస్తారు. నాన్నీ పంథాను అనుసరించేవారు కేవలము మార్జనము (passes), సజెషన్ (ఆదేశం) ద్వారానే అంతా చేయవచ్చని భావిస్తారు. చార్కోట్ పంథావారు మెరిసే వస్తువులపై దృష్టిని ఏకాగ్రం చేసి నిద్రలోకి పంపడం ద్వారా నిద్ర తెప్పించవచ్చని అంటారు. ముగ్గురు తమ తమ అభిప్రాయాలు పరిపూర్ణమైనవి అని సప్రమాణ సహితంగా నిరూపించే పెద్దపెద్ద గ్రంథాలను రచించారు.

మెస్మరిజానికి సంబంధించి ఇప్పటివరకు మంచి పుస్తకాలు చాలానే వచ్చాయి. అందులో డా॥ విలియమ్స్ వ్రాసిన Text Book of Mesmerism, డా॥ విలియమ్ డేవీ వ్రాసిన The Itlas Tracted, Practical Mesmorist, ప్రొ॥ ఎలిస్ గ్రే వ్రాసిన Miracles of Nature,, డా॥ బ్రాయిడ్ వ్రాసిన Hypnotism, జేమ్స్ వర్న్ వ్రాసిన Mesmorism, డా॥ ఎస్డల్ వ్రాసిన Mesmerism, ఎలిస్ పుటవెన్ వ్రాసిన Works on Spiritualism, డా॥ డబ్ల్యు ఈ ఫోరెక్స్ వ్రాసిన Hydien, ఓ. విష్ణుహారా వ్రాసిన Practical Hypnotism, డ్యుయెంట్ డి.గ్రోస్ వ్రాసిన Electrodyne Misme Vital సి. డబ్ల్యు లెడ్ బీటర్ వ్రాసిన Dreams, ఎఫ్. హెచ్ మాయర్స్ వ్రాసిన Human personality, సర్ ఓలివర్ లాజ్ వ్రాసిన Survival of Man, ప్రొ॥ బైరెట్ వ్రాసిన Psychical Research, మోడాల్యూజ్ వ్రాసిన History of Magnetism త్రిశ్నన్ డి. లార్సన్ వ్రాసిన Your Forces and How to Use Them, వంటి అనేక పుస్తకాలకు విశేషమైన మహత్వం ఉంది. ఈ పుస్తకాలను మెస్మర్స్ M/S L.N. Folwer and co., 7 imperical Arcade, Ludgate Circus London E.C.4 కి వ్రాసి తెప్పించుకోవచ్చు.

ప్రకృతిలో అనేక గొప్ప రహస్యాలు దాగి ఉన్నాయి. మానవజాతి తెలుసుకున్నది చాలా స్వల్పము, ఇప్పుడు తెలుసుకున్నదానికంటే అనేకరెట్లు తెలుసుకోవలసింది ఇంకా ఉన్నది. స్వతంత్ర ఆలోచనా విధానము కలవారు ఈ రకమైన దృష్టికోణంతో ఆలోచిస్తారు. ఏదో చెట్టుకింద ఫకీరుగా కూర్చుంటే సజీవమైన ఈ విద్య నశించి పోతుంది. మెస్మరిజం అనే విద్య డా॥ మెస్మర్ యొక్క సంప్రదాయంగా మిగిలిపోకుండా అందులోని లోతుల్లోకి వెళ్ళి అధ్యయనం చేయబడడం అనేది చాలా సంతోషించదగిన విషయం. ఈ వైజ్ఞానిక అన్వేషణలు ఇలాగే కొనసాగితే భారతీయ యోగశాస్త్రము, ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రముల ఆదర్శములను అందరు స్వీకరించకతప్పదని మా విశ్వాసం. రాబోయే తరంవారు ఆ సిద్ధాంతాలను అనుసరించి ముందుకు సాగాలి.

- పూజ్య గురుదేవుల వాఙ్మయం 17 (9.5) నుంచి
అనువాదం : శ్రీమతి వల్లీశ్రీనివాస్

ఇంట్లో పనిచేసేవి ఆదరణ, ఆప్యాయత

బంధనముల నుండి విముక్తి

ఆదిశక్తి లీలాగాథలోని ప్రతి చరణములోను అనేకమైన ఆధ్యాత్మిక రహస్యములు జోడించబడి ఉన్నాయి. ఆధ్యాత్మికత అనేది 'అజ్ఞాతపథముపైన చెయ్యబడే అంతర్యాత్ర, ఇది అంత తేలికైన పని కాదు'. దీనిపైన పయనించడము దుర్లభమైన, దుష్కరమైన పని. ఈ దుర్లభమార్గమును సుగమము చేసికొన వలెనని అనుకునేవారు తమ మనస్సును సంస్కరించుకొనటమే జీవన లక్ష్యముగా చేసుకొనటం అత్యవసరమైన, అవశ్యకమైన పనిగా స్వీకరించాలి. అలా చెయ్యలేనివారు ఈ మార్గముపైన పయనించడ మనేది అసంభవమైన పనిగా తెలుసుకోవాలి. బంధనములు, వాటి వలన ఏర్పడే ఆకాంక్షలు, కోరికల కారణముగా హృదయము (మనస్సు) అపరిష్కృతముగా (అవికసిత స్థితి) ఉండిపోతుంది. ఈ బంధనముల కారణముగానే మిత్రత్వం, శత్రుత్వం వృద్ధి చెందుతాయి. తదనుగుణముగానే ప్రేమ-పగ, రాగద్వేషములు వృద్ధి చెందుతాయి. తత్ఫలితముగా సాధారణ మనుష్యులేకాదు, అసాధారణ స్థాయిలో ఉండే సాధకులు, సిద్ధులు, జ్ఞానులు, యోగులు కూడా జన్మజన్మాంతరముల వరకు మోహపాశములలో బంధించవేయబడుతుంటారు.

చిత్తశుద్ధికి ప్రాముఖ్యత ఇవ్వదల్చినవారు ముందుగా బంధనములను వదిలించుకొనటము పట్ల దృష్టిసారించాలి. వెదురుముక్కే లేకపోతే పిల్లనగ్రోవి ఎక్కడ? అన్న సామెతను అనుసరించి అనలు బంధము అనేదే లేకుండా చేసుకొనగలిగితే, ఇక ఆకాంక్షలు, మోహము అనేవి వృద్ధిచెందటానికి ఆస్కారము ఉండదు. కానీ దీనిని సాధించటం అంత తేలికైన విషయం కాదు. ఎందుకంటే మానవులకు జీవములేని వస్తువుల పట్లనే బంధము ఎంతగానో ఏర్పడుతుంది. ఇక జీవమున్న వ్యక్తుల ఎడ బంధము ఎంత దృఢముగా ఉంటుందో ఊహించలేము. ఎక్కడ ఏ కొద్దికాలము గడిపినా సరే ఆ కొంచెము సేపటిలోనే అక్కడి వాతావరణం, వస్తువులు, వ్యక్తులు మన మనస్సులో కొంత స్థానమును సంపాదించుకుంటారు. అయితే ఈ స్థానము సకారాత్మకమైనదా, ప్రేమపూరితమైనదా అన్న అంశము ముఖ్యము కాదు. ద్వేషపూరితమైనది, నిషేధాత్మకమైనది కూడా కావచ్చు, ఏదైనాసరే దీని ఫలితం మటుకు మన మనస్సుమీద తప్పకుండా ముద్రవేస్తుంది. కాలము కూడా దీని ప్రభావమును తగ్గించలేదు. ఒక్కొక్కసారి సంవత్సరములేకాదు, జీవితాలుకూడా గడచిపోతాయి

కానీ మనస్సులోని బంధనములు యథాతథముగా ఉండిపోతాయి.

ఈ బంధనముల కారణముగానే జరిగే క్రియప్రతిక్రియలు, తదనుసారముగా ఏర్పడే పరిణామములేవైతే ఉంటాయో వాటి కారణముగా మన మనస్సు కలుషితం, మలినయుక్తం కావటము చేత నిరంతరము మనకబారి ఉంటుంది. ఈ ప్రక్రియ ఎక్కడా ఆగటముకాని, అలసిపోవటముకాని ఉండదు. ఒక జన్మనుండి మరొక జన్మకు నిరంతరము సాగిపోతూనే ఉంటుంది. దీనితోపాటే మనస్సులోని మాలిన్యములు పెరిగిపోతుంటాయి. కాలక్రమేణ తమవంతు వచ్చినప్పుడు అవి వివిధ సంఘటనల రూపములో మనముందు ప్రకటీ కృతమౌతుంటాయి. భవనాశిని, భవతారిణియైన భవానీమాత పట్ల భక్తి ఒక్కటే ఈ ఆపదలనుండి రక్షించుకొనగలిగే మార్గము. ఈ భక్తి కారణముగానే మన భావనలు మాత ఆదిశక్తితో జోడించబడతాయి. మనకు, మన ఆలోచనలకు మధ్య ఉన్న అంతరం స్వయముగా మనకు అనుభవమౌతుంది. ఈ అనుభూతి దృఢతరమయ్యేకొద్దీ, మన మనస్సు జగన్మాత ఎడల భక్తితో పరిపూర్ణమౌతుంది. క్రమముగా బంధనములు, కల్మషములు తొలగిపోతుంటాయి.

ఇలా జరుగని స్థితిలో ఎంతో వ్యతిరేక పరిస్థితులు ఎదురవుతున్నప్పటికీ, మానవుడు మోహబంధనములలోనే చిక్కుకుపోయి ఉంటాడు. అంతేకాదు, సుమేధామహర్షి వంటి మహాజ్ఞాని సన్నిధిలో ఉన్నప్పటికీ, స్మృతుల ప్రవాహములో కొట్టుకుపోతుంటాడు. ఆదిశక్తి లీలాకథకు చెందిన గత సంచికలో సురధమహారాజుగారి ఈ మానసిక పరిస్థితి శబ్దాంకితము చెయ్యబడినది. శత్రువుల అధీనములో పడి ఉన్న నా ప్రధాన ఏనుగు ఎలాంటి కష్టములను, భోగములను అనుభవిస్తున్నదో గదా!' అని మహారాజు పదే పదే ఆలోచిస్తుండేవాడు. 'నా దయతో అన్న వస్త్రములను, ధన సంపదలను పొందిన కారణముగా ఎల్లప్పుడూ నన్ను వెన్నంటి తిరుగుతుండే నా అనుయాయులు ఇప్పుడు ఏ స్థితిలో ఉన్నారోగదా!' అనికూడా వేదనపడుతుండే వాడు. ఆయన యొక్క ఈ వైకల్యము కాలం గడిచినా కూడా ఏవిధముగాను ఉపశమించలేదు. వారు పదే పదే ఆలోచించి వ్యాకులత చెందుతుండేవారు. దెబ్బతిన్న మనస్సుతో, బాంధవ్య జనితమైన స్మృతులను మరల మరల గుర్తుచేసుకుంటుండేవాడు.

ఉన్నతమైన ఆలోచనలు, ఆశయాలు మంచి నడవడికి సోపానాలు

ఆయన జీవితములోని ఈ సత్యమే ఆదిశక్తిలీలాకథ తరువాతి శ్లోకములో చెప్పబడినది.

**అనువృత్తిం ద్రువం తే_ ద్య కుర్వన్వన్యమహీభృతామ్ ।
అసమ్యగ్న్యాయశీలైస్తైః కుర్వన్భిః సతతం వ్యయమ్ ॥ (1/1/15)**

అర్థము: 'ఎప్పుడూ నన్ను అనుసరించి, నా దయకు పాత్రులుగా ఉండే జనం ఇప్పుడు నిశ్చయముగా ఇతర రాజులను అనుసరిస్తూ ఉండి ఉండవచ్చు. నియమము లేకుండా అనవసరమైన ఖర్చులు పెడుతుండే ఆ వ్యక్తులు, వారి ఇచ్చి వచ్చినట్లు ధనమును ఖర్చుచేస్తూ ఉండి ఉండవచ్చు.

ఆదిశక్తి లీలాగాధకు చెందిన ఈ మంత్రము, సాధకులకు నిత్యం మననము చేసుకొని ఆలోచించదగిన విషయము. **బంధం అనేది ఎంత లోతుగా ఉంటుందో, భావనలు అంత అలజడితో ఉంటాయి**, ఫలితముగా మనస్సు అస్థిరంగా ఉంటుంది. బంధనమనేది నావను ఒడ్డుకు కలుపుతూ, కట్టి వేసేటటువంటి దృఢమైన త్రాడు వంటిది. ఇట్లా కట్టివేయబడిన నావ తాను స్వయముగా నీటిలో కదలలేదు, నావలో కూర్చున్న వ్యక్తులను ఎక్కడికీ తీసుకొనిపోలేదు. గతకాలపు మోహబంధనాలతో చింతితుడై ఉన్న సురధమహారాజుగారి పరిస్థితి కూడా ఇంతే! ఏ రాజ్యమునైతే శత్రువులు ఆక్రమించి, తనను బలవంతముగా బయటకు వెళ్ళగొట్టారో, అక్కడ ఎవ్వరినుండి కూడా తనకు కొంచెమైనా సహాయము, సహకారము లభించదో, అక్కడి అణువణువులోను అతడి మనస్సు మాటిమాటికీ రమిస్తున్నది. వేదామహర్షి ఆశ్రమములో అతని ఆధ్యాత్మిక వికాస మార్గమునకు అనుకూలమైన వాతావరణం, సౌకర్యములు లభించినప్పటికీ కూడా ఆవైపు ఎంతమాత్రము ఆలోచించే స్థితిలో లేడు.

ఆయన ఆలోచన ఎంతసేపూ సేవకుల గురించే! వాళ్ళు తనను కీర్తించటానికి ఎప్పుడూ అలసిపోయేవారుకాదు. అప్పుడు అంత నిజాయితీగా ఉన్న సేవకులే ఇప్పుడు ఇతర రాజుల సేవలో నిమగ్నమై ఉన్నారు. సురధమహారాజుగారికి తన కోశాగారము గురించిన ఆలోచనకూడా అధికముగానే ఉండేది. అసలే పని వాళ్ళందరూ ఖర్చుచేసే మనుషులు. ఇప్పుడు వారిని నియంత్రించే వారు కూడా లేరు. ఇకవారి మితిమీరిన ఖర్చువలన ఖజానా మొత్తము పూర్తిగా ఖాళీ అయిపోయిందవచ్చు. తన యొక్క భూతకాలపు అంశములు అతనిని తీవ్రంగా ఆలోచింపజేస్తూ అశాంతికి గురిచేస్తుండేవి. అయితే అసలు సత్యమేమిటంటే-ప్రతి ఒక్క జీవాత్మకూడా అనంతపథముపైన యాత్రికుడు. కర్మను అనుసరించి అతని జీవితములో సుఖదుఃఖములు వస్తుంటాయి. ఇక కాలము, విధి వీటికి ఎవ్వరినో బాధ్యులను చెయ్యవలసిన పనేమున్నది?

జీవితము-ప్రకృతిలకు సంబంధించిన ఈ సత్యమును తెలుసుకొన్నవారిని రాగద్వేషములు, మిత్రత్వ-శత్రుత్వములు ప్రభావితము చెయ్యలేవు. 'జరుగుతున్న సంఘటనలకు ఎవరో ఒక ప్రత్యేకమైన వ్యక్తి కారణము కాదు, కానీ గతకాలములో జరుగుతున్న సంఘటనలకు ఎవరో ఒక ప్రత్యేకమైన వ్యక్తి కారణము కాదు అని గతకాలములో మనము చేసుకొన్న శుభాశుభ కర్మలకు ఫలితములే!' అని వారికి అర్థమౌతుంది. అయితే ఈ జరుగుతున్న సంఘటనలలో సకారాత్మకమైన మార్పులు కావలసి ఉంటే, తదనుగుణముగా సకారాత్మకమైన (positive) శుభ కర్మలను నిరంతరం చెయ్యవలసి ఉంటుంది. జీవితములో అవరోధములు ప్రబలముగా ఉంటే, తపస్సును మరింత శక్తివంతము చేయవలెను. ఇదే సత్యము, సిద్ధాంతము! జీవితము యొక్క ప్రకృతి యొక్క నియమము కూడా ఇదే! దీనిని ఎవ్వరు తీసివెయ్యలేరు, మార్చివెయ్యలేరు. ఎందుకంటే అనంతమంతట వ్యాపించి ఉన్న ప్రకృతికి, అనంతానంతమైన నియమాలుకూడా ఉంటాయి. వాటిని ఏదో ఒక వ్యక్తిద్వారా మార్పు చెందించ గలగటం సాధ్యం కాదు. అవును, ఈ సత్యమును తెలుసుకొని, అర్థము చేసుకొని జీవితమును ప్రకృతి యొక్క సహచర్యములో నిలుపుకుంటూ, తద్వారా అనంతానంతమైన శుభఫలములను, అసాధారణమైన సామర్థ్యమును, అద్భుతమైన శక్తులను వరదానములుగా పొందగలము. దీనికి వ్యతిరేకముగా ఆలోచిస్తూ నడుచుకునే వ్యక్తులు ఎల్లప్పుడూ ఆపదలనే సుడిగుండములలో చిక్కుకుని బాధలు పడుతుంటారు. వారిని ఈ స్థితినుండి భావానీమాత మాత్రమే పైకి లేవనెత్తగలదు.

ఆదిశక్తి లీలాగాధకు చెందిన ఈ శ్లోకమంత్రములో దాగి ఉన్న ఈ ఆధ్యాత్మిక, దార్శనిక భావనలతోపాటు, దీనియొక్క విశేష సాధనా విధానము కూడా క్రిందన ఇవ్వబడినది.

సాధనా విధానము

వినియోగ: ఓం అస్యశ్రీ 'అనువృత్తిం ద్రువం' ఇతి సప్తశతీ పఞ్చదశమస్త్రస్య శ్రీబ్రహ్మీఋషిః, శ్రీమహాలక్ష్మీదేవతా, ఎహ్లాం బీజం, హస్తినీశక్తిః, మాతఙ్గీమహావిద్యా, తమోగుణః, చక్షుః జ్ఞానేంద్రియం, ద్వేషో రసః, లింగకర్మేంద్రియం, సౌమ్య స్వరం, భూతత్వ ప్రవృత్తిః కళా, క్రీం వృం ఉత్కీలనం, ధేను ముద్రా, మమజ్ఞానభక్తివైరాగ్య క్షేమస్తైర్యాయురారోగ్యాభివృద్ధ్యర్థం శ్రీఆదిశక్తి మాతా గాయత్రీ రూపేణ యోగమాయా భగవతీ శ్రీమహాదుర్గా ప్రసాదసిద్ధ్యర్థం చ నమోయుత ప్రణవ-వాగ్మీజ-స్వబీజ-లోమ-విలోమ పుటితోక్త పఞ్చదశ మస్త్ర జపే వినియోగః ॥

మన లోపాలను ఇతరుల పైకి నెట్టివేయకూడదు

న్యాయాస:

కరన్యాస: షడంగన్యాస:

ఓం ఏం ఎహ్నిం అంగుష్ఠాభ్యాం నమః హృదయాయనమః
 నమో నమః తర్జనీభ్యాం నమః శిరసేస్వాహా
 అనువృత్తిం ద్రువం తే_ ద్య మధ్యమాభ్యాంనమః శిఖాయైవషట్
 కుర్వన్వన్యమహీభృతాం అనామికాభ్యాంనమః కవచాయహూమ్
 అసమ్యగ్వ్యయశీలైస్సైః కనిష్ఠికాభ్యాంనమః నేత్రత్రయాయవోషట్
 కుర్వద్భిః ఎతతం వ్యయమ్ కర-తలకరపుష్పాభ్యాంనమః అస్రాయఫట్

ధ్యానం

కాన్యా కాఞ్చన సన్నిభాం హిమగిరి-ప్రఖ్యైశ్చతుర్భిర్గజైః ।
 హస్తోక్తిప్ర-హిరణ్యామృత-ఘటైరాసిచ్యమానాం శ్రీయమ్ ।
 విభ్రాణాం వరమబ్జ, యుగ్మభయం హస్తై కిరోటోజ్జ్వలామ్ ।
 క్షౌమాబద్ధ నితమ్బు బిమ్బు వలితాంవన్దే_రవిన్ద స్థితామ్ ॥

మంత్రం

ఓం ఐం ఎహ్నిం నమః
 అనువృత్తిం ద్రువం తే_ ద్య కుర్వన్వన్యమహీభృతామ్ ।
 అసమ్యగ్వ్యయశీలైస్సైః కుర్వద్భిః సతతం వ్యయమ్ ॥
 నమో ఎహ్నిం ఐం ఓం ॥ 15 ॥
 1000 జపాత్ సిద్ధిః పలాససమిధ ఘృతేన దశాంశ హోమః ॥

అనగా 1000 గాయత్రీ జపము చేసి, పలాస సమిధలు, నెయ్యితో హోమము చేయవలెను.

గాయత్రీ మహామంత్ర జపము 10,000 చేయాలి. అందులో పదవవంతు గాయత్రీ విధివిధానముతో హోమము చేయాలి.

10 మాలలు గాయత్రీ చేసి ఒక మాల సప్తశతీమంత్రం చేయాలి. ఈవిధంగా పదిరోజులు చేయవలెను. ఆ తరువాత ప్రతీదానికి పదవ వంతు హవనము చేయాలి.

ఆధ్యాత్మిక ఫలశృతి: ఆసక్తి గురించిన అంతర్జ్ఞానం కలుగుతుంది.

తౌకిక ఫలితము: ఆసక్తి వల్ల కలిగే వేదనల నుండి ఉపశమనము.

గాయత్రీ మంత్రముతో పాటు సమన్వయపూర్వకముగా చేయబడే ఈ సప్తశతీమంత్ర సాధన సాధకుని అంతరంగములో వివేకపూర్ణమైన అంతర్దృష్టిని జాగ్రతము చేస్తుంది. తత్ఫలితముగా సాధకుడు తానే స్వయముగా ఆసక్తి తాలూకు దోషములను

గుర్తించుటలో సమర్థుడౌతాడు. 'తనలో కలుగుతున్న భావనాత్మకమైన అలజడి, మానసిక ఆందోళనలకు తానే స్వయముగా కారణం' అన్న విషయమును సాధకుడు గ్రహించగలుగుతాడు. అంతేకాదు, ఏదో ఒకవిధముగా పైన చెప్పిన రెండింటినీ తొలగించుకొన గలిగితే, ఇక కేవలము మాత యొక్క స్మరణ, ఆమెపట్ల సమర్పణ మాత్రమే చేస్తూండటము సాధ్యము కాగలదు' అన్న అంశము కూడా సాధకునికి అవగతమౌతుంది. మనము నిరంతరము వాటినే స్మరిస్తుంటాము కాబట్టి బంధనమునకు బలమెక్కువ అనేది ఎంతో పరిశీలించి, పరీక్షించి నిగ్గుదేల్చబడిన ఆధ్యాత్మిక సత్యము. మనము స్మరణ చేసే దిశను మార్చుకొనగలిగితే దాని స్వరూపములో కూడా మార్పు సంభవమే. జగన్మాత భగవతి స్మరణతో మాత్రమే ఇది సాధ్యము. ఈ మంత్రము యొక్క చేతన దీనిని మరింత సుగమం చేస్తుంది, తత్ఫలితముగా సాధకుని మనస్సు బాంధవ్య జనితమైన బాధలనుండి విముక్తి పొందగలదు.

- అఖండజ్యోతి, మార్చి 2010
 అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

శ్రీ గాయత్రీ శతకం

97. పలుక 'భర్గః' - వినిన తల్లి పరవశించి విమలభక్తుని మదిలోన వెలుగుచుండు అట్టి తరుణాన మంత్రమ్ము హోయిగూర్చు విశ్వ జనయిత్రి గాయత్రి వేదమాత

తా:- మంత్రంలోని 'భర్గః' యను భాగమును ఉచ్చరించగానే ఆ తల్లి సంతసము చెంది విమల భక్తుని మనస్సులో దివ్యంగా ప్రకాశిస్తూ ఉంటుంది. ఆ సమయంలో సాధకునికి అమితోత్సాహాన్ని ఇస్తుంది ఆ తల్లి.

98. అనగ 'దేవస్య' ఆ తల్లి ఆలకించి అమలభక్తుని యెదలోన అలరుచుండు అట్టి తరుణాన మంత్రమ్ము హోయిగూర్చు విశ్వ జనయిత్రి గాయత్రి వేదమాత

తా:- మంత్రమందలి 'దేవస్య' అనే భాగాన్ని ఆలపించగానే ఆ తల్లి ఆలకించి నిర్మల మనస్సుడైన భక్తుని మదిలో అలరారుతూ ఉంటుంది. ఆ సమయంలో సాధకునికి అమితానందాన్ని కలిగిస్తుంది ఆ తల్లి.

రచన: సహజ కవి, సాహిత్య రత్న,
 శతక చతురానన, పద్మ కవితాసుధానిధి
 శ్రీ అయినాల మల్లేశ్వర రావు

నిజాయితీగా కష్టించి పనిచేయడంలోనే విజయాలు సాధించగలుగుతాము

మరణోత్తర సమయం - విశ్రాంతి సమయం

మరణం తరువాత స్థితికి సంబంధించి పరిశోధించిన వారి అభిప్రాయం ప్రకారం, జీవన చేతన ఏ విధంగా జీవించి ఉన్న స్థితిలో తన అనేక ఆవశ్యకతలను, సమస్యలను ఎలా పరిష్కరించు కుంటుందో, ఆ విధంగానే మరణించిన తరువాత స్థితిలో కూడా, తన స్థితికి అనురూపంగా, లయబద్ధంగా మార్పుకొంటు సరిచేసుకుంటుంది.

తినుటలో, విసర్జించుటలో, శారీరక క్రమం ఆగకుండా ప్రతిదినం జరుపుకొంటూనే ఉంటుంది. వాటిలో ఎటువంటి కష్టకారకమైనది ఏదీ ఉండదు. అన్నం తినటం, నీరు త్రాగటం, శ్వాస తీసుకొనే క్రమం నిరంతరం నడుస్తూనే ఉంటుంది. ఈ ప్రకారంగానే మలవిసర్జన కార్యం కూడా అనేక రంధ్రముల ద్వారా సహజంగానే జరిగిపోతూనే ఉంటుంది. వత్తిగిల్లి పరుండుటలో దుస్తులు మార్చుకొనుటలో ఏ కష్టమనిపించదు. ఒక ఇంటి నుండి మరొక ఇంటికి, ఒక దారిని వదిలి మరొక దారిలో వెళ్ళడానికి ఏ కష్టం ఉండదు. ఇవి మామూలుగా సామాన్య అభ్యాసంతోనే జరిగిపోతున్నప్పుడు, మరి శరీరం వదిలే సమయంలో కష్టం వస్తుందంటే ఎందుకు వస్తుంది?

ముసలితనంతో, ఓపిక లేకపోతే శారీరక అంగాలు పని తీరులో తేడాలు వస్తాయంటే అది వేరే విషయం. దెబ్బ తగిలినా, అయితే రోగగ్రస్తమైనా వచ్చే కష్టం, బాధలు ఒక ప్రత్యేక రూపంలో ఉంటాయి. అయితే ఈ కష్టాలను, బాధలను మరణంతో కలిపి చూడకూడదు. మరణం రాకముందు వచ్చే రోగాలు, లేక ముసలితనంతో వచ్చే బాధలన్నీ జీవితంలోని ఎగుడు దిగుడులుగా భావించవలసి ఉంటుంది. మరణస్థితిని రోగ కారణంగా కలిగే బాధతో కలపక, ఒక దానిని రెండవదానితో వేరువేరుగానే అర్థం చేసుకోవటం మంచి విధానం.

మరణసమయంలో మస్తిష్కంతో సహా అన్ని అవయవాల పని ఆగిపోతుంది. ఆ స్థితి ఏర్పడినప్పుడు ఎటువంటి కష్టపు అనుభూతి ఉండదు. ఏ విధంగా ఇంధనం అందనప్పుడు అగ్ని ఆరిపోతుందో ఆ ప్రకారంగానే ఇది కూడా ఉంటుంది. అటువంటి మరణకాల దశలో కష్టం, బాధ ఏమీ ఉండదు. మోహకారణంగా వియోగంతో వ్యాకులత చెందటమనేది వేరే విషయం.

మరణించిన తరువాత స్వభావ సిద్ధంగానే చేతన రెండవ స్థానం చేరుటతో జీవనయానం చేయు వ్యవస్థ ఏర్పాటు చేయబడి

ఉంటుందనే అనుకోవాలి. ప్రకృతిమాత ప్రతి జీవధారలో శరీరం, మనసు, సాధనముల సమతుల్యాన్ని చక్కగా అమర్చి ఉంటుంది. అది దాని పరిధిలో ఉంటూ మరణకాలంలో ఎటువంటి వ్యాకులతకు లోనుకానివ్వక, జీవనచర్యను నడుపుతూ ఉంటుంది. అలా జరగనప్పుడు ఏ ప్రాణి తాను సుఖంగా ఉండదు. ఇతరులను ఉండనివ్వదు. జీవధారులంతా తమ, తమ పరిస్థితులకు అనుగుణ్యంగా సంతోషకరమైన జీవితయాత్ర గడుపుతున్నట్లు కనిపిస్తుంది. అటువంటప్పుడు శరీరం వదులుటకు ఎవరూ ఇష్టపడరు. ఒకవేళ ఆ పరిస్థితి ఎప్పుడైనా ఎదురైతే, దాని నుండి తనను తాను రక్షించుకొనుటకు ప్రయాస పడుతూ ఉంటారు. ఎందుకంటే అనుభవించునట్లు సుఖభోగాలు ఎక్కడ వదలవస్తుందేమోనని ఆరాటపడిపోతూ ఉంటారు. మరణోత్తర కాలంలో కూడా ఎటువంటి కష్టం లేకుండా కాలం గడపటానికి ప్రకృతి ఏర్పాటు చేసే ఉంటుంది.

పుట్టుకచావు మధ్య 'అవధిని' చేతన విజ్ఞాని 'విశ్రామ అవధి' అని భావిస్తున్నారు. బహిరంగ మస్తిష్కానికైతే నిద్రతో అలసట పోగొట్టుకొనే అవకాశం లభిస్తుంది. కాని శరీరయాత్ర కొరకు మూలమైన అచేతన మనస్సుకు ఎప్పుడూ విశ్రాంతి లభించదు. నిద్రాసమయంలో కూడా అచేతన మనసు, శరీరపు క్రియా కలాపాలను జరిపిస్తూనే ఉంటుంది. స్వప్నలోకంలో అది పరిశీలన చేస్తూనే, మొత్తం శరీరంలోని సమస్త క్రియ-కలాపాలను నిరంతరం పర్యవేక్షణ చేస్తూనే ఉంటుంది. రక్షనంచారం, శ్వాస ప్రశ్వాసలు, కనురెప్పలు కొట్టుకోవడం మొదలైన వాటిని నిద్రా సమయంలో కూడా అచేతన మనసు అంతే సక్రియతతో, జాగ్రదవస్థలో ఉన్న విధంగానే పనిచేస్తూ ఉంటుంది. ఇటువంటి దశలో అచేతన మనస్సుకు జీవనకాలంలో తగినంత విశ్రాంతి ఎన్నడూ లభించదు. దానికి విశ్రాంతి మరణించిన తరువాతే మాత్రమే లభిస్తుంది. అటువంటి దశలో జీవాత్మకు పూర్తి విశ్రాంతి లభించుట జరిగి, దాని అలసట మొత్తం తీరి భవిష్యత్తు కొరకు కొత్త స్ఫూర్తిని పొందుతుంది.

ఈ విషయంలో ఎంతోమంది మనోవిజ్ఞానవేత్తలు, డాక్టర్లు చాలా లోతుగా విశ్లేషణ జరిపారు. వారు మరణం ఆసన్నమైన రోగుల మానసిక, శారీరక స్థితులను, వాటిలో ఏర్పడే సంకేతాల ఆధారం మీద వారి మరణకాలంలో జరగుతున్న పరివర్తనను,

అవసరంలేని సంపద అనర్థాలు తెచ్చిపెడుతుంది

వారు ఎటువంటి అనుభూతికి లోనవుతున్నారనే విషయాలను చాలా నిశితంగా తెలుసుకొనటానికి ప్రయత్నించారు.

ఇంతేగాక వీరు కొంతమంది ప్రత్యేక వ్యక్తులతో మాట్లాడారు. వీరు మరణించారని డాక్టర్లు నిర్ధారించిన పిదప కొద్దిసేపట్లో మరల లేచి కూర్చున్నారు, ఆ మధ్యకాలంలో అనుభవాన్ని చెప్పగలిగే స్థితిలోకి వచ్చారు. వీరందరి ఫలితాలను ఏకత్రితం చేయగా లభించిన ప్రమాణాలను, బయటపడిన సత్యాలను, సామాన్య జనుల జిజ్ఞాసకు సమాధానాలు ఇవ్వడానికి సహాయపడ్డాయి.

వర్జీనియా మెడికల్ కాలేజీలోని ప్రొఫెసర్ డా॥ ఇయాన్ స్టీవెన్సన్ తెలిపిన సత్యం ఏమిటంటే 'మృత్యువు అనేది కోరుకొనని అతిథి వంటిది' అయినప్పటికీ భయం కలిగించేది మాత్రం కాదు. అదొక పరివర్తన వంటిది. మరణోత్తర జీవనంలో అత్యున్నత నిండుగా ఉంటుందని అది తన విశ్రాంతి కొరకు, ఏర్పాటు చేసుకొన్నవ్యవస్థ అనుసారం పరిస్థితులు లభించుటలో అలసటను తీర్చుకొని, రాబోయే భవిష్యత్ కొరకు స్ఫూర్తిని పొందాలని అనుకొంటుంది.

ఇది సామాన్య స్థితి. అయితే అసామాన్య స్థితిలో మరణం పొందితే వియోగం, వ్యామోహం లేకుండా తన వివశత మీద దుఃఖం వచ్చి, కన్నీరు కార్చుతో విచలితులై మరణిస్తూ ఉంటారు.

అటువంటి అనుభవాన్ని క్రిస్టియన్ ఫాదర్ల నుండి వినుట జరిగింది. చనిపోతున్న వారి చెంతకు చేరి వారికి ధర్మబోధ చేస్తున్నప్పుడు, సంతులిత మనోస్థితి ఉన్నవారు ప్రసన్నంగా ఉంటే, మానసిక శాంతి లేనివారు రోగం వల్ల కలిగిన కష్టం ఏమిలేకపోయినా, మృత్యుక్షణంలో గాభరాతో ఏడుస్తూ ఉండుట కనిపిస్తుంది.

ప్రేతములకు సంబంధించిన విషయములపై పరామనో వైజ్ఞానికులు చేసిన పరిశోధనలలో ఉద్విగ్న మానసిక స్థితియే మరణోత్తర సమయమున మనిషిని ఆక్రోశగ్రస్తునిగా (తిట్టటం, శాపానార్థాలు పెట్టడం) చేస్తుందని తేలింది. ప్రేతముల జీవితంలో కనిపించిన చిన్నపెద్ద తేడాలకు కారణం-ఏదో దండన. పురస్కారం కాక తమ స్వభావం, సంస్కారాల ఆధారంగా సుఖ దుఃఖములు అనుభవంలోకి వస్తాయి. ఏది ఏమయినా ప్రాణి మానసిక స్థితియే పరలోకంలో లభించే మంచి-చెడుల పరిస్థితులకు నిమిత్త కారణం అవుతుందని నమ్ముతున్నారు. ఆధునిక మనోవైజ్ఞానికులు కూడా ఈ సత్యాన్ని ఇప్పుడు స్వీకరిస్తున్నారు. అయితే పూర్వకాలపు ఆధ్యాత్మపరులు ప్రారంభం నుండే దీనికి విలువనిచ్చి, నమ్ముతుండేవారు.

- అఖండజ్యోతి, మార్చి 1984
అనువాదం: జి. చెన్నకేశవరావు

సత్యంగ మహిమ

ఒకసారి విశ్వామిత్ర మహర్షి, వశిష్ట మహర్షిల మధ్య ఒక వివాదం వచ్చింది. తపస్సు గొప్పదని విశ్వామిత్రుడు, కాదు సత్యంగము గొప్పదని వశిష్టుల వారు వాదులాడుకొనుచూ, న్యాయ నిర్ణయం కొరకై వారు బ్రహ్మ, విష్ణు మరియు శివుని వద్దకు వెళ్ళారు. కాని వీరువురి గొప్పతనాన్ని గుర్తించిన త్రిమూర్తులు, ఒకరి వాదన సరియైనదని నిర్ణయిస్తే ఎదుటివారి శాపానికి గురి కావలసి వస్తుందని భయపడి తమ నిర్ణయాన్ని తెలుపక వారి అశక్తతను వెల్లడించారు. అప్పుడు మహర్షులిరువురు పాతాళలోకంలో ఉన్న ఆదిశేషుని ఆశ్రయించి, తమ తమ వాదనలను వినిపించి, న్యాయ నిర్ణయాన్ని వెల్లడించమన్నారు. దీనికి సమాధానంగా "మీ ఇరువురిలో ఏ ఒక్కరైనా మీ శక్తితో ఈ భూమిని కొద్ది క్షణాలపాటు నా శిరస్సుపై నుండి తప్పించి నా భారాన్ని తగ్గించినచో, నేను తేరుకొని, మీ వాదనలపై విచారణ సలిపి నా నిర్ణయాన్ని తెలుపుతాను" అన్నాడు ఆదిశేషుడు. అప్పుడు మహర్షి విశ్వామిత్రుడు "నేను ఒకవేయి సంవత్సరాల నా తపః ఫలాన్ని ధారపోసి భూమిని ఆకాశంలో స్థిరంగా, కదలకుండా ఉంచుతాను అన్నాడు. అప్పుడు మహర్షి వశిష్టుడు "నేను అర ఘడియసేపు నా సత్యంగ పుణ్యాన్ని ఇస్తాను. పృథ్విమాత కొద్ది క్షణాలపాటు ఆకాశంలో ఎట్టి ఆధారం లేకుండా నిలుస్తుంది" అన్నారు. ఈ మాటలు వశిష్టుడు చెప్పినంతనే, భూమాత శేషుని పడగలపై నుండి పైకి లేచి నిరాధారమైంది. దీనితో నిర్ణయం చేయటానికి, నిర్ణయించుటకు ఏమీ మిగలలేదు. అప్పుడు విశ్వామిత్ర మహర్షి, వశిష్టుని చరణాలను పట్టుకుని "మహర్షి మీరు అందరికన్నా గొప్పవారు, సత్యంగం యొక్క మహత్తు తపస్సు కన్నా మిన్న" అని పలికాడు.

- అఖండజ్యోతి, ఏప్రిల్ 2013
అనువాదం: ఎ. వేణుగోపాల రెడ్డి

కత్తి కన్నా పదునైనది నాలుక. చుక్క రక్తం కారకుండానే మనిషిని చంపేయగలదు

సిద్ధి దర్శనం - దాని రహస్యం

ఒక తాపసి చెట్టు నీడలో విశ్రాంతి తీసుకొంటున్న సమయంలో చెట్టు మీదున్న పక్షి రెట్ట వేసింది. అది తిన్నగా ఆ తాపసి మీద పడింది. దాంతో ఆయనకు కోపం వచ్చి పైకి చూడగానే ఆ పక్షి కాలిపోయి నేల వ్రాలింది. ఆయనకు తన సిద్ధి మీద అహంకారం కలిగింది. తనకు లభించిన విభూతిని ప్రదర్శించుట కొరకు నగరం వైపు నడిచాడు.

ఒక ఇంటి గుమ్మానికెదురుగా నిలచి భిక్ష కొరకు బిగ్గరగా కేకవేసాడు. ఆ సమయంలో ఆ ఇంటి గృహిణి తన అత్తమామల సేవలో నిమగ్నమై ఉన్నందున, లోపలి నుండి ఆ తపస్విని కొద్దిసేపు ఆగమని కోరింది. ఈ బుజ్జగింపు మాట వినగానే ఆయనకు కోపం వచ్చి కళ్ళు ఎర్రబారాయి.

గృహిణి నవ్వుతూ ఇలా అన్నది - “మహాత్మా! కూర్చోండి! యోగాభ్యాసం పూర్తికానివ్వండి, కళ్ళు ఉరిమినంతమాత్రాన ఏం లాభం? నేను మీరు కోపంతో కాల్చి చంపిన పక్షిని కాదు గదా” అని అన్నది.

సాధువు స్తబ్ధుడయ్యాడు! ఎక్కడో వనంలో జరిగిన ఘటన ఈమెకెలా తెలిసింది? ఆ విషయం నాకు తప్ప ఇతరులకెవరికి తెలియదు గదా? సరే ఈ విషయం ఆమె నుండే తెలుసుకోగోరి ఆమె రాక కొరకు ఎదురు చూస్తూ గుమ్మంలోనే కూర్చున్నాడు. కొంత సమయం తరువాత తలుపు తెరవబడి ఆ సాధువుకు ఆ ఇల్లాలు భోజనమిచ్చింది. అతనిలోని జిజ్ఞాసకు జవాబును ఇస్తూ ఆ మహిళ ఇలా అంది “గృహస్థ యోగం కూడా ఒక సాధన వంటిదే. నేను దానిలోనే నిమగ్నమై ఉండి ఎన్నో సిద్ధులను పొందగలిగాను. వాటిలో దూరంలో జరుగు ఘటన గురించి తెలుసుకోవడం కూడా ఒక సిద్ధియే” అని చెప్పింది.

సాధువు ఈ ప్రసంగం మీద ఇంకా తెలుసుకోగోరాడు. అంతలోనే ఆ స్త్రీ ఇలా అంది “నా గురువు వద్దకు వెళ్ళండి ఆయన గొప్ప విద్వాంసుడు. నా గురువు బ్రహ్మవర్తంలో ఉంటాడు. ఆయన పేరు ‘తులాధార్’ అనే వైశ్యుడు. ఒక దుకాణం నడుపుతూ ఉంటాడని” చెప్పింది.

సాధువు బయలుదేరి, బ్రహ్మవర్తంలో విచారించుకొంటూ, చివరకు తులాధార్ వద్దకు చేరాడు. దుకాణదారుడు తన పని చేసుకుంటూనే ఈ సాధువుకు ప్రణామం చేశాడు. కూర్చునటానికి స్థలం చూపి పని చేసుకొంటూనే అన్నాడు “ముందు కొద్ది యోగాభ్యాసం నుండి నివృత్తి అయిన పిదప మీతో మాట్లాడగలను. ముందు పనిలో నా సాధన పూర్తి చేస్తాను. అంతవరకు ఆగండి”.

సాధువు ఎంతగానో ఆశ్చర్యంలో మునిగి నా రాక కారణం ఈయనకెలా తెలిసింది అనుకొంటూ కూర్చుండిపోయాడు.

దుకాణం మూసి తులాధార్ కూర్చొని ఏమీ అడగకుండానే ఫలానా స్త్రీ ద్వారా ఇక్కడకు పంపబడటం, దానికి ముందు పక్షి కాలిపోయిన ఉదంతం కూడా తెలిపాడు. సాధువులో ఆశ్చర్యం పెరిగిపోయింది. తాను ఏమీ అడుగకముందే తులాధార్ తన జిజ్ఞాసకు సమాధానం కూడా చెప్పగలిగాడు. “నమ్మకంతో లోక వ్యవహారం నడుపుట కూడా వ్యవహారయోగమవుతుంది” అన్నాడు.

సంత మరికొంత అడుగుటకు పూనుకొన్నంతనే ఆ అవకాశం ఇవ్వకనే తులాధార్ అన్నాడు “నేను చదువుకోలేదు. శాస్త్రీయ చర్చ సంబంధములోని దార్శనిక సమాధానం కొరకు నా గురువు “శ్వేనాకుడు” అనే ఆయన వద్దకు వెళ్ళండి. ఆయన కాశీలో ఉంటాడని చెప్పాడు.

సాధువుకు తాను ఏమీ తెలుపక ముందే జవాబులు లభిస్తున్నాయి. సరే అని ఆయన కాశీకి ప్రయాణమయ్యాడు. గృహస్థయోగం, వ్యవహార యోగం సంబంధంగా ఇంకా ఎక్కువగా తెలుసుకోవాలనే కోరిక కలిగింది.

కాశీ ప్రవేశానికి ముందే ఒక వ్యక్తి దారిలో ఎదురుచూస్తూ ఉండటం గమనించాడు. దండ-ప్రణామాలు సమర్పించిన తరువాత ఆ వ్యక్తి ఇలా అన్నాడు “నన్ను శ్వేనాకుడు అని అంటారు. మీకు మా గృహం తెలుసుకోవటంలో ఇబ్బంది కలుగుతుందని అనుకొన్నందున మీ కొరకు నేను వచ్చాను. నాతో రావలసింది” అని అంటూ దారి తీసాడు.

సాధువు అవాక్యయ్యాడు. వెనకే నడుస్తూ ఉన్నాడు. గంగ ఒడ్డున కూర్చోబెట్టాడు. అక్కడ తడికలను, కాలువలను శుభ్రంచేసే పని మొదలుపెట్టాడు. ఆ పని ముగించుకుని తనతో సాధువుని వెంట తీసుకొని ఇంటికి ఇచ్చాడు. ఇంటికి చేరిన వెంటనే తన గ్రుడ్డి తల్లిదండ్రులకు భోజనం తయారుచేయటంలో నిమగ్నమై పోయాడు. పని ముగిసిన పిదప ఇలా అన్నాడు. “నేను నా కర్మ యోగపు సాధనకు ప్రాముఖ్యమిచ్చిన కారణంగా తమకు ప్రతీక్షించ వలసి వచ్చింది. అందుకని నన్ను క్షమించమనవి. ఈనాడు తమ జిజ్ఞాసకు జవాబు ఇస్తాను. వినండి. “ధ్యాన యోగం, హఠయోగం మొదలైన వాటినే సాధనలని అనుకోకూడదు. చింతన, చరిత్ర, వ్యవహారానికి, అర్థం చేసుకోగలవానిగా, నమ్మకమున్న వానిగా, బాధ్యతతో కూడినవానిగా పనులు పూర్తి చేయు కర్మయోగం కూడా అంతే ఫలప్రదమైందే అని తెలియపరచాడు. దాంతో తాపసికి సమాధానం దొరికింది. అహంకారం - అజ్ఞానం నశించి, కర్మయోగ మహాత్మాన్ని గ్రహించి అక్కడ నుండి సెలవు తీసుకొన్నాడు.

- అఖండజ్యోతి, మార్చి 1984
అనువాదం: జి. చెన్నకేశవరావు

జీవితమే ఒక యుద్ధ భూమి

యంత్రమానవుల నౌకర్లు కావటానికి తయారవ్వండి

విజ్ఞానం మనిషికి లెక్కలేనన్ని సౌకర్యాలను అందించింది. పూర్వం ఉన్న కష్టమైన పరిస్థితులు ఇప్పుడు లేవు. ఒకప్పుడు సంవత్సరాలు పట్టే పని ఇప్పుడు నిమిషాల్లో, క్షణాల్లో అయిపోతోంది. ప్రయాణాలు, రవాణ, విద్య, ఆరోగ్యం, సంపర్కం (communication) వంటి ఎన్నో క్షేత్రాలలో విజ్ఞానం మానవునికి అందించిన అనుదానాల వల్ల ప్రపంచం చాలా చిన్నదైపోయింది. ఒకప్పుడు ఊహకు కూడా అందని సౌకర్యాలు ఇప్పుడు కంటి ముందు సాకారమయ్యాయి.

యాంత్రిక ప్రగతి వల్ల మనిషి జీవితంలోని సంక్లిష్టత పోయింది, శ్రమ తగ్గింది. ఇది ప్రగతికి ఒక కోణం. ప్రగతి ఒక కోణం దేదీప్యమానంగా ఉన్నప్పటికీ మరో కోణం అంధకారమయం అయ్యింది. యంత్రాలు శ్రమను తగ్గించి, మనిషిని బద్ధకస్తుడిగా చేస్తున్నాయి. దీనికి ప్రత్యక్ష ఉదాహరణ పాతికేళ్ళ క్రితం ఓ రెండు మైళ్ళు సునాయాసంగా నడిచే వారు. కాని ఇప్పుడు అర కిలోమీటరు వెళ్ళాలన్నా రిక్షా, బస్సు, స్కూటరు కోసం ఎదురు చూస్తున్నారు.

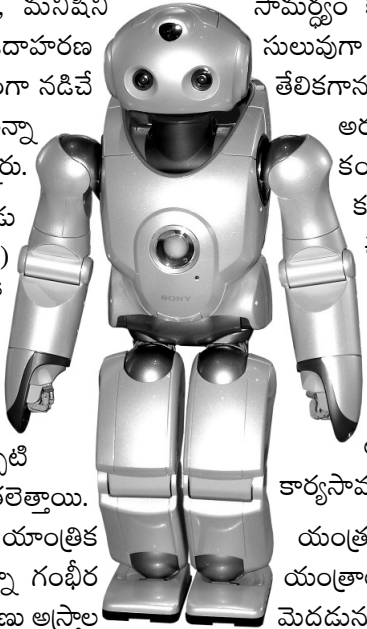
ఈ సౌకర్య ఉపకరణాలతో పాటు ఇప్పుడు కొత్తగా యాంత్రిక మానవులను (రోబోట్లు) రూపొందిస్తున్నారు. కంప్యూటరు సహాయంతో ఒకప్పుడు లెక్కలు, ఖాతాలు వంటివే చేసేవారు. ఇప్పుడు చదవడానికి, రాయడానికి కూడా యంత్రాలు, ఉపకరణాలు తయారు చేయబడ్డాయి. కాని రోబోట్లను నిర్మించినప్పటి నుండి మానవ సభ్యత మీదే సందేహాలు తలెత్తాయి. ప్రఖ్యాత ఇంగ్లీషు సైంటిస్టు పి.క్లియేటర్ ఈ యాంత్రిక మానవుల వికాసం పరమాణు సంకటంకన్నా గంభీరమైనదని సెలవిచ్చారు. పరమాణు బాంబులు, అణు అస్త్రాల వల్ల కలిగే ఆపద గురించి ప్రజల్లో చైతన్యం తేవడం కన్నా, మనిషిని ఎంతగానో కృంగదీయగల గంభీరమైన సవాలు మరొకటి మనముందు ఉన్నది అంటున్నారు నోరోజ్ వాయనేర్.

ఈ యంత్రమానవులు ఏమిటి? దీని వల్ల మనిషికి ఎలాంటి ప్రమాదం ఉన్నది? ఇది ఆలోచించవలసిన విషయం. గత 30 ఏళ్ళల్లో కంప్యూటర్లు చాలా త్వరగా వికసించాయి. వీటిని మెదడున్న యంత్రాలు లేక బౌద్ధిక యంత్రాలు అంటారు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత విజ్ఞానం మరింత వికసించి, ఒక కొత్త వైజ్ఞానికశాఖ పుట్టుకొచ్చింది. ఈ విజ్ఞానశాఖను సైబర్నెటిక్స్

అంటారు. ఈ శాఖకు సంబంధించిన వైజ్ఞానికులు మానవ యంత్రాలను నిర్మించారు. అసలు రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం జరిగినప్పటి నుండే ఈ మానవయంత్రాల అవశ్యకత తెలిసొచ్చింది. అప్పట్లో సైనిక అవసరాల కోసం, హార్వర్డ్ లో ప్రొ. హోవర్డ్ ఈకెన్ అనే ఆయన 'మార్కెవాన్' అనే కంప్యూటరును నిర్మించారు. దాని బరువు సుమారు 4.5 మెట్రిక్ టన్నులు. ఇందులో 80 యంత్రాలను 800 కి.మీ.ల పొడువు వైర్లతో కలిపారు. అది పావు సెకనులో కూడికలు చేసేది, అతి పెద్ద సంఖ్యలను 6 సెకన్లలో గుణించేది.

మొదట్లో ఇలాంటి భారీ కంప్యూటర్లే తయారయ్యాయి. 50, 60వ దశాబ్దాల్లో చిన్న కంప్యూటర్లు తయారయ్యాయి. వాటి సామర్థ్యం కూడా కొన్ని రెట్లు పెరిగింది. పూర్వంకన్నా సులువుగా తయారు చేయడం వల్ల ఇవి సౌకర్యంగాను, తేలికగాను ఉంటున్నాయి. క్షణకాలంలో అరబ్బుల (ఒక అరబ్బు = 100 కోట్లు) సంఖ్యల లెక్కలు చేయగల కంప్యూటర్లు తయారయ్యాయి. అయినప్పటికీ కంప్యూటర్ల వికాసం పరాకాష్టకు చేరుకుంది అని చెప్పలేం. ఇప్పుడు ఎలక్ట్రానిక్ పద్ధతుల్లో కంప్యూటర్లను తయారు చేస్తున్నారు. ఆ తరువాత లేసర్ కిరణాలు ఉపయోగించి నిర్మించబోతున్నారు. రేడియో, ట్రాన్సిస్టర్ సెట్ల లాగా వీటిని కూడా ఎక్కడికి కావాలంటే అక్కడికి తీసుకుని వెళ్ళవచ్చు. భవిష్యత్తులో వాటి కార్యసామర్థ్యం మరింత పెరిగే అవకాశం ఉంది.

యంత్ర మానవులు అంటే కంప్యూటర్ ద్వారా నడిచే యంత్రాలు. అవి మనిషి చేసే ప్రతిపని చేయగలవు. మెదడును అనుకరించే దిశలో వాటిని వికసించజేసే ప్రయత్నం జరుగుతోంది. వీలైనంత ఎక్కువ సమాచారాన్ని సేకరించి, గుర్తుంచుకుని, ఆలోచించి, అతిక్లిష్ట సమస్యలను, లెక్కలను పరిష్కరించగల సామర్థ్యం వీటికి ఉంటుంది. ఇప్పటి కంప్యూటర్లు ఒక భాషను మరో భాషలోకి అనువదించగలవు కూడా. కొంతకాలం క్రితం డెన్మార్క్ లో ప్రపంచ వ్యాప్త కంప్యూటర్ విశేషజ్ఞుల సమ్మేళనం జరిగింది. భౌద్ధిక యంత్రాలలో భవిష్యత్తులో కలగబోయే భావోద్వేగాల గురించి సూచించారు. వారి సూచనల ప్రకారం 2000 సంవత్సరాల వరకు అన్ని ప్రముఖ పరిశ్రమలు కంప్యూటర్ల ద్వారా నడపబడతాయి. బ్యాంకుల్లో, ఆఫీసుల్లో అన్నీ

మనలోని లోపాలను సరిదిద్దుకోవడమే సంయమము

పనులు కంప్యూటర్ ద్వారానే జరుగుతాయి. డాక్టర్లు కూడా వైద్యానికి కంప్యూటర్లని ఆశ్రయిస్తారు. ఇవాళ చేసే శ్రమ మనిషి అప్పుడు పడనవసరం లేదు.

కొన్నాళ్ళ క్రితం అమెరికాకు చెందిన ఒక కంప్యూటర్ వైజ్ఞానికుడు బెనెస్కోర్ ఒక రోబోటును తయారు చేసారు. అది మనుషులలాగే పని చేస్తుంది. దానికి 'అరక్' అని పేరు పెట్టారు. ఒక బటను నొక్కగానే అది వంటింటి కెళ్ళి, అక్కడున్న పాతలను ఒక్కొక్కటిగా బ్రే లో పెట్టి, ఆ బ్రే ను తెచ్చి డైనింగు టేబుల్ మీద మెల్లిగా పెడుతుంది. ఆ తరువాత అతిథులకు వడ్డిస్తుంది. మనం ఆజ్ఞ ఇవ్వగానే అది చెత్త బుట్ట తీసుకుని బయటకెళ్ళి చెత్త ఎత్తే బండిలో దాన్ని వేసి తిరగి వస్తుంది. కుక్కలను బయట తిప్పడం, పెంపుడు జంతువలకు భోజనం పెట్టడంవంటి పనులు కూడా చేయగలదు.

మొదటిసారి చంద్రుడి మీదకు స్పేస్ క్రాఫ్టును పంపించినప్పుడు కూడా మనిషి బదులు అందులో రోబోటును పంపారు. చంద్రమండలం మీద ముందు రోబోట్ కాలు పెట్టింది. కొన్నాళ్ళ క్రితం జెకోస్లోవేకియా దేశవాసి, రచయిత, కొరోల్ చాపెక్ 'రొస్సుమ్ రోబోట్' అనే పుస్తకం రాసాడు. అప్పటికింకా రోబోట్లు నిర్మించబడలేదు, ఊహించలేదు కూడా. కాని ఇప్పుడు తయారవుతున్న రోబోట్లు, వాటి కార్య సామర్థ్యం పరిశీలిస్తే అచ్చు ఆ పుస్తకంలో చెప్పినట్టే ఉన్నాయి.

పుస్తకం కథాశైలిలో రాయబడింది.. ఆ కథకు హీరో రొస్సుమ్ అనే వైజ్ఞానికుడు. అతని ఇంజనీరు కొడుకు సహాయంతో రోబోట్లు తయారు చేసే ఒక ఫ్యాక్టరీని స్థాపిస్తాడు. ఈ రోబోట్లు మనుషులకు లాగానే బుద్ధి సంపద, బల సంపద, జ్ఞాపకశక్తి కలిగి ఉంటాయి. ఒక 10 సంవత్సరాల కాలంలో ఈ రోబోట్లు ఎంతో ధాన్యాన్ని పండిస్తాయి, ఎన్నో బట్టలు నేస్తాయి, అన్ని వస్తువులు ఎంతో ఎక్కువ ఉత్పత్తి అయ్యేవి, దాంతో అన్నీ సుమారుగా ఉచితంగానే లభించడం మొదలయ్యాయి. అన్ని పనులు రోబోట్లు చేసేవి కాబట్టి, ఎవ్వరు ఎక్కువ శ్రమపడనవసరం లేదు. కొరోల్ చాపెక్ ఊహల్లో, ఆలోచనల్లో, అనుభూతులు కలలలో రోబోట్లు కూడా ఉన్నాయి. ఈ విశేషతలున్న రోబోటు అన్ని రోబోట్లను మనిషికి విరుద్ధంగా సంఘటితపరిచి, అవి మనిషి కన్నా ఎక్కువ వికసించినవి, బలవంతమైనవని, తెలివైనవని ప్రకటించుకుంటాయి. వాటి మీదే మనిషి ఆధారపడ్డాడు.

ఇలా ఆలోచించే రోబోట్లకి మనుషులు బానిసలవుతారు. కష్టపడే అలవాటు పోయిన మనిషి బద్ధకస్థుడవుతాడు. రోబోట్లను నియంత్రించలేడు, చివరికి అవి ఎదురుతిరుగుతాయి. భూమి మీద మనుషుల అవసరం లేదని భావించే ఆ రోబోట్లు అందరినీ నాశనం చేస్తాయి, లేదా తమకు బానిసలుగా చేసుకుంటాయి.

ప్రఖ్యాత వైజ్ఞానిక కథల లేఖకుడు బ్రయన్ ఆలిస్ కూడా ఇదే విధంగా ఊహించాడు. ఆయన కథలో అన్ని ముఖ్యమైన పనులు రోబోట్లు చేసేవి. పొలం పనంతా అవే చేసేవి. రోబోట్లు మనిషికి ఎదురు తిరిగినప్పుడు, తమకు అవసరం లేని ధాన్యాన్ని అవి పండించడం మానేస్తాయి. దాని ఫలితంగా మనిషి బలహీనమైపోతాడు.

రోబోట్లని గురించిన ఈ విషయాలు అతిశయోక్తిగా అనిపించినా, అవి రేపు నిజమైతే ఆశ్చర్యం లేదు. యుద్ధాల్లో సైనికులకు బదులుగా రోబోట్లను ఉపయోగించే ఆలోచన ఎలాగూ ఉన్నది. అలాంటప్పుడు సమయోచితంగా, పరిస్థితులను బట్టి నిర్ణయం తీసుకోగల సామర్థ్యం వాటికి ఇవ్వాలి కదా!

కాని ఐసాక్ ఎసిమోవ్ అనే అమెరికా వైజ్ఞానిక కథా లేఖకుడి ప్రకారం రోబోట్లు ఎప్పటికైనా మనిషి మీదే ఆధారపడి ఉంటాయి, ఎంత వికసించినా రోబోట్లు మనిషికి హాని చేయగల అవకాశాలు చాలా తక్కువ. ఎలాంటి పరిస్థితుల్లో అయిన అవి తమ యజమానుల ఆజ్ఞను పాటించాల్సిందే. అయితే అవి తమ అస్తిత్వానికై పోరాడే అవకాశాలు మాత్రం ఉన్నాయని వ్రాసారు.

ఇలా జరిగినా మానవ జాతిపై సంక్షోభం తప్పదు. కాకపోతే ఇక్కడ విపత్తు వేరే రూపంలో ఉంటుంది. అదెలా ఉండవచ్చు? ఖచ్చితంగా ఊహించడం కష్టం. అణుబాంబు తయారు చేసేటప్పుడు మనిషి అస్తిత్వానికి హానికరం అని ఎవరు ఆలోచించారు? సౌకర్యంగా ఉంటుందని రోబోట్లని నిర్మించినప్పటికీ దీన్ని దురుపయోగం చేయరని ఏమిటి నమ్మకం? ఉదాహరణకి రోబోట్లను సైనికులుగా ఉపయోగించడమనేది యుద్ధం అనే విపత్తును పోషిస్తుంది. ఇప్పుడు సైనికులు తమను తాము రక్షించుకుంటూ ఆక్రమణకి, ప్రత్యాక్రమణకి పురోగమిస్తారు. రోబోట్లు తమ యజమానుల కోరికలను, ఆజ్ఞను మాత్రమే పాటిస్తాయి. అవి తమ రక్షణ గురించి పట్టించుకోవు.

సైనిక ప్రయోజనాలకి, బలహీనులను నిర్బలులను నియంత్రించడానికి రోబోట్లను ఉపయోగించడం వల్ల మానవ జాతి భవిష్యత్తును కొద్దిమంది చేతుల్లోకి అందిస్తున్నట్టే అవుతుంది. ఒకటి మాత్రం తథ్యం. చాలామంది వైజ్ఞానికులు ఊహిస్తున్నట్టు రోబోట్లలో ఆలోచించే సామర్థ్యం వికసించగలదు, అవి స్వతంత్రమై మనిషిని తమ దాసులుగా మార్చుకోవచ్చు. ఇదే నిజమైతే మానవ జాతి స్వయంగా సామూహిక దాస్యాన్ని ఆహ్వానించినట్టే, ఇందులో ఏ మాత్రం సందేహం లేదు.

- అఖండజ్యోతి, ఆగస్టు 1980
అనువాదం: శ్రీ ఎం.వి.ప్రసాద్, జయలక్ష్మి

సంయమం పాటించేవారికి రోగాలు, దుఃఖాలు కలుగవు

ముందు మీరు సంతోషంగా ఉండండి!

ముందు తమని తాము బాగుచేసుకోకుండా, తమని తాము సంతోషంగా ఉంచుకోకుండా, ఏవో మంచి ఉద్దేశాలతో ప్రపంచాన్ని బాగుచేద్దామంటే అప్పుడు మంచి కన్నా హానియే ఎక్కువ జరుగుతుంది. ఈ ప్రపంచానికి ఎక్కువ హాని చేసింది, ఎక్కువ బాధ కలుగజేసింది కూడా మంచి ఉద్దేశాలతోనే కాని, చెడు ఉద్దేశాలతో కాదు. ఈ ప్రపంచంలో ఎక్కువ మారణకాండ జరిపింది కూడా మంచి ఉద్దేశాలతోనే. ప్రపంచాన్ని బాగు చేద్దామనుకుని, ప్రపంచంలో మీరేమి చేసినా, చేసేది మాత్రం మీ అంతరంగాన్ని తెలియబరుస్తుంది.

ప్రపంచంలో మీరు గమనిస్తే, తగాదా ఎప్పుడూ మంచికి చెడుకి కాదు. మంచివారే ఒకరితో ఒకరు ఘర్షణకు దిగేది. మీరు మంచి ఇండియన్ అయితే, మీరు మంచి పాకిస్తానీయునితో పోరాడుతారు. మీరు మంచి హిందువులైతే, మంచి ముస్లిముతో తగాదాకు దిగుతారు. మీరెంత మంచి వారైతే అంత ఎక్కువ పోరాటం. ఒకరితో ఒకరు తగవు పడేది చెడ్డవ్యక్తులు కాదు. మంచి వారే మంచి ఉద్దేశాలతోనే ఘర్షణకు దిగుతారు. లక్షలాది మందిని చంపిన ఉద్యమకారులు కూడా మంచి ఉద్దేశాలతోనే అంతమందిని చంపారు. ప్రపంచంలో అంత బాధకు, వ్యధకు కారణమైన హిట్లర్ కి కూడా మంచి ఉద్దేశాలే ఉన్నాయి. అయిన ఒక సూపర్ వరల్డ్ స్థాపిద్దామనుకున్నాడు.

అందువల్ల మీ అజ్ఞానంతో ఈ ప్రపంచంలో మీరేమి చేసినా, అవి మంచి ఉద్దేశాలతో చేసినప్పటికీ, మీరు మీకు, ఈ ప్రపంచానికి కలిగించేది హాని మాత్రమే. మంచి ఉద్దేశాలతోనే అనేక విధాలుగా మనం వినాశనానికి అంచున ఉన్నాము. గత వందేళ్ళలో శాస్త్ర, సాంకేతికతలతో అనేకం చేశాము. పూర్వం రాచరికానికి కూడా లేని అనేక సుఖాలు ఇప్పుడు ఎన్నో ఉన్నాయి. ఇవన్నీ ఉన్నా మానవుడు వందేళ్ళ క్రితంకన్నా ఎక్కువ శాంతంగా గాని, సంతోషంగాగాని లేడు.

ప్రతి మానవుడు ప్రపంచానికి ఏదో చేద్దామనుకునే ముందు దృష్టిని తమపైన కేంద్రీకరించాలి. ప్రతివారు అతి ముఖ్యంగా చేయవలసిన బాధ్యత, తమ అంతరంగాన్ని సంతోషమైనదిగా చేసుకోవడం. మీరు సంతోషంగా ఉంటే మీలో ఎంతో దయ, ప్రేమలాంటి మంచి లక్షణాలు కనిపిస్తాయి. అవునా? సంతోషంగా

లేకపోతే మీరు ప్రమాదకరమైనవారు. అందువల్ల ముందు ముఖ్యమైన బాధ్యత మిమ్మల్ని సంతోషం గల వ్యక్తిగా తీర్చిదిద్దుకోవటం.

అలా జరగకపోతే మంచి ఉద్దేశాలతోనే మనం ప్రపంచానికి ఎంతో హాని కలిగిస్తాం. మనిషి తన శరీరాన్ని, మనస్సుని, భావాలని ఎలా ఉంచుకోవాలో తెలియకుండానే ప్రపంచాన్నే బాగుచేద్దామనుకుంటున్నాడు. అలా సాధ్యంకాదు. మనిషి అతి ముఖ్యమైన బాధ్యత తనను తాను ముందు తీర్చిదిద్దుకోవటం, తన అంతరంగంలో సంతోషంగా ఉండేట్లు సరిచూసుకోవడం. మనిషి సంతోషంగా ఉంటే, అదే ప్రపంచానికి పంచుతాడు.

- శ్రీ జగ్గీవాసుదేవ్ ('సాక్షి ఫన్ డే' 23.06.2013 సౌజన్యంతో)

తనను తాను జయించుటయే నిజమైన విజయం

రాజాదేవకీర్తి యుద్ధకళలో గొప్పగా ఆరితేరినవాడు. అనేక మంది మహారథులను యుద్ధంలో ఓడించాడు. ఇతరుల ఓడించుట, నీచంగా చూచుట అన్నింటికన్నా చెడ్డగుణం! ఇట్టి అహంభావంతో ఒకరోజు తన గురువు కలిసికొనుటకై వచ్చి అహంభావం ఉట్టిపడే స్వరంతో “గురుదేవా! నాకు స్వాగతం పలకండి; నేడు నేను యోధులనందరిని యుద్ధంలో ఓడించి, మీకు పేరు ప్రతిష్టలు చేకూర్చి ఇచ్చటికి తిరిగి వచ్చాను” అన్నాడు.

దీనికి అతని గురుదేవులు నవ్వుతూ “దేవకీర్తి నీవు అందరిని ఓడించావు. కాని నిన్ను నీవు జయింపజాలకున్నావు. కుమారా! అసలు యుద్ధం తనలోని చెడ్డగుణాలపై చేయటమే. తనలోని అహంకారాన్ని జయించిన వారి పరాక్రమమే గొప్పది. తనలోని దుష్ప్రవృత్తుల నియంత్రించుకొనుట కూడా సాధనతో కూడినది. మరియు తన వ్యక్తిత్వాన్ని వికసింపచేసుకొనుటయే సిద్ధి” అని అన్నారు. ఇదే సత్యాన్ని మేము అందరి జీవితాల్లో ప్రస్ఫుటమయ్యేలా చేయటానికి ప్రయత్నిస్తాం.

- అఖండజ్యోతి, మే 2013
అనువాదం: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

అసంయమనం వలన కలిగే దుష్పరిణామాలకు మనిషి దూరంగా ఉంటే పృథ్వి పై స్వర్గం అవతరిస్తుంది

మన మహాపరంపరలను చేజార్చుకుని మనము దీనులము, హీనులము అయినాము

ప్రాచీన భారతదేశం యొక్క సర్వతోముఖమైన గౌరవము-మన్నన సమస్త విశ్వములోను వ్యాపించి ఉండేది. ఈ పవిత్ర భూమి యొక్క గొప్ప ఉత్పాదనలు ప్రపంచములోని మూలమూలల వరకు తమ కాంతులను వెదజల్లుతుండేవి. తత్కారణముగా సమస్త మానవజాతి లాభాన్ని తమయ్యేది. ఈ దేశపు నరరత్నములు సర్వసంపదలకు శ్రేయోధికారులై ఉండేవారేతప్ప ఇక్కడ లేమి అనేది ఉండేదికాదు. ఈ మహాఉపలబ్ధులు ఎంత ఆకర్షణీయమైనవి, ఉపయోగ కరమైనవి అంటే, వాటిని గురించి నేర్చుకునేందుకు, విషయమును ఒంటబట్టించుకునేందుకు ప్రపంచ ప్రజలందరు ఇక్కడికి విచ్చేసేవారు. సత్యము చెప్పాలంటే ఆరోజులలో భరతభూమే ఒక గొప్ప విశ్వవిద్యాలయం! ఆవశ్యకత అనుసారము సర్వేసర్వత్రా ఈ దేశపు ప్రతిభాసంపన్నులు ఇతర దేశముల వ్యవస్థను తయారు చేయుట, సమాజ పరిస్థితులను చక్కదిద్దుటకు జగద్గురువులుగా, చక్రవర్తిత్వము పొంది శాసకులుగా, విజ్ఞానవేత్తలుగా మరియు సర్వసంపదలకు అధికారులైన కుబేరుల రూపములో విరాజిల్లే వారు. భారతదేశపు మహామానవులు అందించే ఈ అనుదానములతో విశ్వము కృతకృత్యురాలై భాసిల్లినది.

వర్తమాన స్థితి సంపూర్ణముగా మారిపోయినది. ఆహారము మొదలుకొని శస్త్రముల వరకు మనము పరాన్నభుక్కులమే. మన విద్య యొక్క ఆవశ్యకతను పరదేశములు పూర్తిచేస్తున్నాయి. ఇక చికిత్స విషయములో కూడా మనము స్వావలంబులం కాము. ఇవన్నీ భౌతికసంపత్తికి చెందిన విషయములు. ఆత్మికక్షేత్రపు దశ మరింత దయనీయముగా ఉన్నది. నియమపాలన, వాక్పరిపాలన, సమయపాలన, పౌరకర్తవ్యము, సామాజిక బాధ్యతలు, దేశభక్తి, శిష్ట-వ్యవహారమువంటి మానవోచితమైన విశేషతలను పరీక్షకు పెడితే మన జనజీవనము శుద్ధముగా, సుసంస్కృతముగా కాక, చెల్లనినాణెము వంటిదని, అపవిత్రమైనదని నిరూపించ బడుతుంది. స్వచ్ఛతవంటి ప్రాథమికమైన మానవులకు ఆవశ్యకమైన విషయమును సైతము మనము ఇప్పటివరకు ఒంట బట్టించుకోలేదు, నేర్వలేదు. సామాజిక దురాచారములు, మూఢనమ్మకములు ఒకరకముగా దేశపు పునాదులను డొల్ల చేశాయి. స్త్రీ-పురుషుల అసమానత, వంశము-జాతుల

ఆధారముగా వ్యవహారములో చలామణి అవుతున్న ఉచ్చ-నీచముల మాన్యతలు, రహారమి ఒక కోటిమంది ప్రజల ద్వారా స్వీకరించబడుతున్న భిక్షావృత్తి, పెళ్ళిళ్ళలో ఆడంబరము కోసం అధికంగా పెడుతున్న ఖర్చులు ప్రాణభూతకమైన కుష్టు ప్రణములుగా మారి దేశపు శరీరమును ఏరీతిలో అవిటిదానిగా, కురూపిగా మరియు కళంకితముగా మార్చివేశాయో చూస్తుంటే హృదయము బాధతో బరువెక్కుతున్నది. ఏ దేశములో అయితే ఇప్పుడుకూడా చదువురానివారు కోకొల్లలుగా ఉన్నారో, అక్కడ అనేకానేక భ్రష్టాచారములు పురుడు పోసుకోవటము స్వాభావికమే! ధర్మము మొదలుకొని రాజనీతి వరకు అన్నింటిలోను సిగ్గుపడే విధముగా తయారైన ధూర్త వ్యవహారములు రోజురోజుకు తమ వేళ్ళను మరింత లోతులలోకి వ్యాపింప చేస్తున్నాయి. ఇటువంటి పరిస్థితులలో మనం అంతర్ ద్వంద్వములలో, గృహయుద్ధముల వంటివి పెచ్చరిల్లిన పరిస్థితులలో జీవిస్తూ, ప్రగతినుండి వంచితమవుతూ మనుగడ సాగిస్తాము, అదే జరుగుతున్నది కూడా! ప్రగతినుండి మనము వంచితమవుతున్నాము.

ప్రాచీనకాలమునకు చెందిన అతి గొప్ప ప్రగతిని పర్వత శిఖరాగ్రముతోను మరియు నేటి తిరోగతిని భయంకరమైన పెద్ద లోయతోను సరిపోల్చవచ్చును. భౌతికదృష్టితో చూసినప్పుడు చేజార్చుకున్న ప్రగతి దుఃఖమును మిగులుస్తుంది. దానిని పూడ్చుట సులభమే మరియు తిరిగి దానిని తేలికగానే పొందవచ్చును. అయితే ఆత్మికస్థితినుండి పతనమగుట వల్లనే, అది హృదయమును పిండివేసే దుఃఖమును మిగులుస్తుంది. ఆ ఆత్మికస్థితి కారణము గానే ఈ దేశపు ప్రతి గృహము నరరత్నములకు జన్మస్థానముగా రూపొందింది. తత్ఫలితముగా సమస్త విశ్వము సహాయమును అపేక్షిస్తూ ఆశావహదృక్కులతో ఈ భూమి వైపుకే చూపు మళ్ళించేది.

గడచినకాలముతో పోల్చినప్పుడు ఈనాడు ధర్మము మరియు ఆధ్యాత్మికముల శరీరము పెరిగినదేతప్ప, తగ్గలేదు. ఇది ఎంతగానో ఆలోచించవలసిన ప్రశ్న. అన్ని ధార్మికసంస్థలు, ధర్మధ్వజమును చేబూనిన మహాంతులు, మతాధీశులు, సాధువులు, బ్రాహ్మణుల సంఖ్య వృద్ధిచెందలేదు. కథాప్రవచనములు, కీర్తనలు, దేవ-ఆరాధన, కర్మకాండల పరిస్థితి సైతము గందరగోళముగా ఉన్నది.

ఎంత ఆయుష్షు ఉన్నా సంయమనంలేని వారు అల్పజీవులు అవుతారు

నిర్మితమవుతున్న దేవాలయముల సంఖ్య అయితే ఎంత వేగముగా వృద్ధిచెందుతున్నదంటే వాటి వృద్ధిశాతము ఆధారముగానే ధర్మము యొక్క ఆధారశిల స్థాపించబడినదేమో అని అనిపిస్తుందంటే నమ్మండి! ఇన్ని ఉన్నప్పటికీ ధర్మము యొక్క ఆత్మ ఎందుకు మరణించింది? కుళ్ళిన శరీరముగల ఆత్మ మన చేతులలో ఇంకా ఎందుకు మిగిలే ఉన్నది?

మనము విషయమును తరచి తరచి చర్చిస్తూ లోతులలోకి దిగి విస్తృతంగా వివేచన చేసినప్పుడే ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానము దొరికి, 'మన ఆశ్రమధర్మము యొక్క వెన్నెముక విరిగిపోయినది, ప్రాచీన భారతవర్షము యొక్క గౌరవ-గరిమల స్థితి నేడు అంగ వైకల్యమువంటి దశకు చేరుకున్నది' అన్న నిర్ధారణకు రావలసి వస్తుంది. భారతీయధర్మమును 'పర్ణాశ్రమధర్మము' అన్న మరో పేరుతో పిలువవచ్చును. నాలుగు ఆశ్రమాల సుదృఢమైన ఆధారశిల మీద మన సాంస్కృతిక భవనము నిర్మించబడినది. ఈ నాలుగు స్తంభములు ధృఢముగా నిలిచి ఉన్నంతవరకు గౌరవ-మర్యాదలు కూడా అంబరాన్నంటాయి. వీటిలో ఎప్పుడైతే పగుళ్ళు పొడచూపి ప్రమాదము సంభవించినదో అప్పుడు రూపకల్పన చేయబడిన నమూనా మొత్తము బీటలువారి కుప్పకూలిపోయినది, ఛిద్రమైపోయినది. ధర్మ-వ్యవహారం అవహేళనకు లోనై అవాంఛనీయమైన కురితులే మనకు మిగిలాయి.

ఇప్పుడు ఒకే ఒక వర్ణము మిగిలి ఉన్నది. అదే వైశ్యవర్ణము. గృహస్థాశ్రమము ఒక్కటే జీవించి ఉన్నది. మిగిలిన మూడు ఆశ్రమములు నశించిపోయాయి. మూడు వర్ణములు అంతరించి పోయాయి. ధనమే ప్రతి వ్యక్తి యొక్క జీవనలక్ష్యము. నేడు త్యాగులు, విరాగులు సైతము క్రమముగా 'ధనమే జీవిత లక్ష్యము' అనే కుచక్రము చుట్టూ తిరుగుతుండటము కనిపిస్తున్నది. సంపత్తియే నేడు ఆకాంక్షలకు కేంద్రముగా నిలిచి ఉన్నది. ధనముతోనే కోరికలు (వాసనలు) మరియు తృప్తల పరిపూర్తి సాధ్యపడుతుంది. ఇది తప్ప ఇతరమైన లక్ష్యము ఎవ్వరికీ దృగ్గోచరమగుటలేదు. ఇట్టి స్థితిలో 'వర్ణధర్మము కుదించుకునిపోయి వైశ్యవర్ణమునకు పరిమితమైపోయినది' అని చెప్పుట అతిశయోక్తి కాదు. సరిగ్గా ఇదేవిధముగా ఆశ్రమధర్మములు దుర్గతిచాలినాయి. బడికి వెళుతున్న అమాయకులైన పిల్లలు కామము-దుశ్చేష్టలను గురించి అక్కడ నేర్చుకుంటున్నారు. ఇరుగుపొరుగులో అశ్లీలమైన సంగతులను నేర్చుకునేందుకు అవకాశము లభ్యమవుతున్నది. ఇంటా-బయటా కాముకత్వము యొక్క వివిధ ప్రవృత్తులు బాల్యం లోనే గృహస్థాశ్రమదీక్షను చేపట్టేలా చేస్తున్నాయి. తత్ఫలితముగా

వారిలో క్రమక్రమముగా అవే ప్రవృత్తులు ద్విగుణీకృతమౌతూ ఉంటాయి. స్మరణశక్తి తగ్గుట, మొహంలో తేజోహీనత, శారీరక దుర్బలత, మానసిక ఉద్వేగముల బాహుళ్యమును చూసినప్పుడు 'వారికి జరిగినది ఏమిటి?' అన్నది సహజముగానే అవగాహన చేసుకొనవచ్చును. గృహస్థ సంబంధమైన అసహ్యకర మరియు అశ్లీల ప్రవృత్తుల దుష్పరిణామము సమయమునకు ముందే మన బాలబాలికల మొహం మీద నల్లని మేఘ సమూహముల నీలినీడల రూపములో కనపడుతున్నది. బాల్య వివాహములు కుష్ఠరోగము చేత కలిగే బాధాకరమైన దురద చేసే పనిని చేపడుతున్నాయి. జీవితాంతము వరకు కాముకత, సంతానోత్పత్తి, ధనోపార్జన, కుటుంబ నిర్వహణ తప్పితే ఎన్నడూ మరే విషయము మనిషి మనోబుద్ధులకు తోచటము లేదు. అటువంటి మానసికస్థితి ఉన్నది కనుకనే నాలుగు ఆశ్రమ వ్యవస్థలలో మూడు సమసిపోయినాయి అని ఇక్కడ చెప్పక తప్పదు. బ్రహ్మచర్యము, వానప్రస్థము మరియు సన్యాస పరంపరలు నశించిపోయాయి. కేవలము గృహస్థాశ్రమము ఒక్కటే నిలిచి ఉన్నది. సాధువులు, సంతుల మనోదశ, వారి జీవిత విధానం చూసినప్పుడు వారిని సైతము కాషాయ వస్త్రధారులైన గృహస్థులు అనే చెప్పవలసి వస్తుంది. మూడు కాళ్ళు విరుగుటచేత, ఒక్క కాలు మీదనే నిలబడిన చతుష్పాదము నిలకడలేని స్థితిలోనే ఉంటుంది. భారతీయ సమాజము నేడు అటువంటి దయనీయ స్థితిలోనే ఉన్నది.

వర్ణధర్మమును అనుసరించి నైతిక, సామాజిక స్థితులను సుదృఢముగా నిలిపి ఉంచే బాధ్యతను బ్రాహ్మణవర్ణము నిఘాయించ వలసి ఉన్నది. 'ఉత్తరోత్తరా మానవునిలో అంతరికమైన మహోనత అభివృద్ధి చెందాలి' అన్న లక్ష్యమును చేపట్టే ధర్మం, ఆధ్యాత్మికం, ఉపాసన, సాధనల యొక్క విశాల స్వరూపము, ఆకారము రూపొందించబడినది. నీతి-నిష్ఠ, కర్మవ్యపరాయణత మరియు సమాజ సేవకులైన వ్యక్తుల వికాసమే ధర్మధారణ, అధ్యాత్మ దర్శనము యొక్క ఏకమాత్ర ప్రయోజనము. ఈనాడు బ్రాహ్మణులు ఎక్కడున్నారు? జాతి-వంశముల పేరుమీద 'వామనుడు' అని పిలువబడే వ్యక్తులు కోట్లాదిమంది ఉన్నప్పటికీని వారిలో బ్రహ్మపరాయణమైన ఆత్మలను వెదికి పట్టుకొనుట బహుకష్టము. ఇప్పుడు బ్రాహ్మణుల జీవన ఆదర్శమును ప్రత్యక్షముగా పాటించే జనుల సంఖ్య రమారమి శూన్యస్థాయికి పడిపోయినది. పెట్రోల్ లేకుండా యంత్రము ఎలా పనిచేస్తుంది? నిప్పు లేకుండా బియ్యము ఉడికి అన్నముగా ఎలా మారుతుంది? జలము లేకుండా దాహార్తి ఎలా ఉపశమిస్తుంది? బ్రాహ్మణులు లేకుండా జనమానసములలో

సమయాన్ని వృథా చేసుకుంటే జీవితాన్ని వృథా చేసుకున్నట్లే

ధర్మము యొక్క అస్తిత్వము ఎలా నిలిచి ఉంటుంది? ఆదర్శవంతమైన ధర్మధారణను ఉపేక్షించిన పిమ్మట జన సముదాయములో నర-పశువులు తప్ప మరే వర్గ అస్తిత్వము దృష్టిగోచరము కాదు.

భారతీయ సంస్కృతి యొక్క అతి మూలాధారం అయిన చతుర్వర్ణములు కుదించుకునిపోయి 'వైశ్యవర్ణము'గా రూపొందుట, బ్రహ్మసత్తా అస్తిత్వము సమసిపోవుట అన్నవి మానవ తప్పిదాల ఫలితములే. చాతుర్వర్ణములు, బ్రహ్మశక్తిపరాయణతలనే వాటి ఆధారముగానే విశ్వమానవులను దేవతాస్థాయికి చేర్చుటకు ఒకానొకప్పుడు ఫలవంతమైన పురుషార్థము చెయ్యబడినది. 33 కోట్లమంది దేవతల సంఖ్యతో సరిసంఖ్యగల ఈ దేవమానవులు గల భూమిలో దేవపురోహితులు, బ్రాహ్మణులు ఈ రీతిలో అంతరించినచోయిన దయనీయ స్థితినిగాంచవలసి వచ్చుట అత్యంత దౌర్భాగ్యము. తత్పరిణామము ఏమిటంటే పతనోన్ముఖమైన సమాజము దుర్లశాగ్రస్త స్థితిలో సాగిపోయే భయంకరమైన ఆపదరూపములో చూడవలసి వచ్చినది.

పుట్టుక రీత్యా తమను తాము బ్రాహ్మణులని చెప్పుకునేవారి గురించి, చెప్పబడటమును అభిమానించే జాతుల గురించి ఇక్కడ చర్చించబడటము లేదు. వారు ఇప్పుడుకూడా కోట్లసంఖ్యలో ఉన్నారు. ఇక్కడ కర్మ మరియు బ్రాహ్మణుల గురించి చర్చించ బడుతున్నది. గ్రంథములు, పుస్తకముల సహాయముతో జీవితను సముపార్జించే జనులను గూర్చి కూడా లెక్కించడము లేదు. ఇక్కడ బ్రాహ్మణుడు అంటే అభిప్రాయము 'తమ అస్తిత్వమును లోకమంగళకార్యములకు భావనాత్మకమైన ఉత్కృష్టత అభివృద్ధికొరకు తమకు తాము కణకణము దహించివేసుకునే వర్ణము! ఆ వర్ణము తన శక్తిని సంపూర్ణముగా సమర్పించు కుంటుంది. ఈ వర్ణము 'తమ వ్యక్తిత్వమును అత్యంత ఉచ్చకోటికి చెందినదిగా తీర్చిదిద్దుకొంటూ, ఏకాభిప్రాయము గల ఆదర్శ వాదములో ఓతప్రోతము కావించుకొనుటతో' వ్యక్తిత్వమును తీర్చిదిద్దుకోవటమును ఆరంభిస్తారు. క్రమక్రమముగా ఆ ఉన్నత వ్యక్తిత్వమే లోకశిక్షణ మున్నగు అత్యున్నత స్థాయికి చెందిన వివిధ ప్రవృత్తుల అభివృద్ధిగా దృష్టిగోచరమౌతుంది. అటువంటి వ్యక్తిత్వములే బ్రాహ్మణుని యొక్క తాత్విక నిర్వచనము క్రిందికి వస్తాయి. బ్రాహ్మణత్వమునకు ఆధారము జన్మ కాదు కర్మ.

మనిషి జన్మతః నర-పశువుగానే జన్మిస్తాడు. పెరిగి పెద్దైన పిమ్మట అతను చేపట్టిన వృత్తిని బట్టి, గుణగణాలనుబట్టి అతని యొక్క వర్ణవిభజన జరుగుతుంది. ఈ తథ్యమునే దృష్టి యందుంచుకొని బ్రాహ్మణత్వ లేమి, తత్కారణముగా ఏర్పడిన విస్తృతమైన దుష్పరిణామములను గురించి చర్చించబడినది.

వర్ణధర్మము కంటే ఆశ్రమధర్మము అధిక మహత్వపూర్ణమైనది. తదనుసారముగా ప్రతి భారతీయుడు ధర్మానుయాయిగా ఉంటూ తమ సగము జీవితమును వ్యక్తిగత, భౌతిక ప్రయోజనములకు, మిగిలిన సగభాగమును ఆత్మిక మరియు పారమార్థిక ఉద్దేశ్యముల నిమిత్తము వెచ్చించవలెను అని నిర్దేశించబడినది. బ్రహ్మ చర్యములోని కాలమంతా మనస్సు శరీరములు పరిపుష్టి నొందుటకు, విద్యాధ్యయనము మరియు శరీర దారుణ్యవృద్ధికొరకు వ్యాయామాదులలోను నియోగించబడాలి. దాని తరువాత వచ్చే గృహస్థాశ్రమమును ఉడుకురక్తపు వివిధ ఉత్సాహోల్లాసములు మరియు మహత్వకాంక్షల పరిపూర్తికొరకు గడపాలి. ధనోపార్జన చేయవలెను. కుటుంబమును చక్కగా నిభాయించి అందముగా తీర్చిదిద్దవలెను. సామాజిక ప్రగతికొరకు శ్రమదానము చెయ్యవలెను. ధనోపార్జనలోని ఒక పెద్ద భాగమును లోకోపయోగ కరమైన కార్యములలో వెచ్చించి సత్రవృత్తులను పరిపోషించ వలెను. ఈ రీతిగా సగము జీవితము బ్రహ్మచర్యము మరియు గృహస్థాశ్రమ పరిధిలో గడుస్తూ భౌతిక ప్రయోజనములను నెరవేర్చుకొనుటలో వెచ్చించబడుతుంది. తత్ఫలితముగా వ్యక్తిగత, సామాజిక అవశ్యకతలు నెరవేరుతాయి, తన సొంత అవసరములు తీరుతాయి.

జీవితపు ఉత్తరార్థమును పరమార్థ ప్రయోజనములో వినియోగించవలెను. ఇది మన సాంస్కృతిక పరంపర. ఈ ప్రయోజనము కొరకే వానప్రస్థ, సన్యాసాశ్రమముల ప్రణాళిక ఉన్నది. సగము జీవితము గడిచిపోయిన పిదప, జీవన దిశాధారను ఆత్మకళ్యాణము, పరమార్థప్రయోజనముల వైపు మళ్ళించవలెను. ఇదే యధార్థమైన పునర్జన్మ. ఆదర్శవాదీయ జీవనరీతిని అనుసరించేవారినే 'ద్విజులు' అంటారు. భౌతిక లిప్సలలో నిమగ్నమైన వ్యక్తి అత్యంత అస్పృశ్యుడుగా ఉంటూ అవహేళనకు, తిరస్కృతికి తగినవాడని భావించబడుతున్నాడు. జీవితపు ఉత్తరార్థం 'దేవభాగము' అని భావించబడినది. మనిషి అటువంటి జీవితమును సైతము పశుప్రవృత్తులకు ఆహుతి చేస్తే, ధార్మిక పరిభాషను అనుసరించి, అతనిని హేయవర్గము క్రింద లెక్కించవలెను.

పూర్వార్థములో భౌతికప్రగతిని లక్ష్యముగా పెట్టుకునే ప్రణాళికలన్నీ అమలుచేయబడతాయి. సుమారు అటువంటిదే ఉత్తరార్థములో పునరావృత్తమౌతుంది. బ్రహ్మచారి విద్యాధ్యయనము చేస్తాడు, ఆరోగ్యవృద్ధిని సాధిస్తాడు. వానప్రస్థాశ్రమములో ఆత్మ కళ్యాణము మరియు లోకకళ్యాణము కొరకు నూతన దృక్పథములో జ్ఞానోపార్జన, అధ్యయనము చెయ్యవలసి ఉంటుంది. ఇలా చేయుట

ఆలోచనలను లక్ష్యం వైపు మళ్ళించి లౌకిక, ఆత్మిక జగత్తులో లాభం పొందాలి

అత్యంత ఆవశ్యకము. అట్టి జ్ఞానము ఇంతకు ముందెన్నడూ క్రమబద్ధముగా ఏకాగ్రమనస్సుతో ప్రాప్తించు కోబడదు. అందుచేత వానప్రస్థాశ్రమములో స్వాధ్యాయమును, ఆధ్యాత్మిక తత్త్వదర్శనమును, లోకం పోకడను, స్వరూపమును, సమస్యలకు సమాధానమును కొంగ్రాత్త కోణములో పరిశీలించి. అనుసరించవలసి ఉంటుంది. దానిని జ్ఞానయోగసాధన అంటారు. వానప్రస్థములో మనో బలమును, ఆత్మబలమును సంపాదించుట కొరకు యోగా భ్యాసము, తపశ్చర్య, తితిక్ష, మనోనిగ్రహముల యొక్క రీతి-నీతులను అనుసరిస్తూ మనిషి తన ఆంతరిక ప్రఖరతను ప్రదీప్తము గావించుకుంటాడు. బ్రహ్మచారి మరియు వానప్రస్థి ఇద్దరు తమ తమ స్థాయిలలో అధ్యయనము, స్వాస్థ్య సంవర్ధనము చేపడతారు. రెండింటి మధ్యా తేడా ఏమిటంటే పూర్వార్థములో భౌతిక ప్రయోజనముల కొరకు ప్రణాళికలు వేయబడి, ఆచరణలో పెట్టబడతాయి. ఉత్తరార్థములో మనోబలము, ఆత్మబలము ద్విగుణీకృతమగుటకు యోజనాబద్ధ ప్రణాళిక అనుసరించ బడుతుంది.

వానప్రస్థ కాలావధిలోని ఒక అంశ జ్ఞానోపార్జనకు, యోగా భ్యాసపరమైన తపశ్చర్యలోను నియోగించబడుతుంది. రెండవ అంశ లోకమంగళకరమైన సేవాసాధనలలో వెచ్చించ బడుతుంది. వానప్రస్థులు లోకశిక్షణ నిమిత్తము పరివ్రాజకులవలె లోకమంతా పర్యటించవలసి ఉంటుంది. ఆరోజులలో శరీరములో ఎంత సమర్థత ఉన్నదంటే, కష్టించి లక్ష్యమును పూర్తిచెయ్యగలిగే వారు. సుదూర ప్రాంతములకు రాకపోకలు సాగించగలరు. కష్టసాధ్యమైన సేవాకార్యక్రమాలను తమ స్వీయబలము ఆధారముగా క్రియాన్వితము చేయగలిగేవారు. సత్రవృత్తులు ఇనుమడించడానికి సామాన్యజనులతో కలసి భుజము భుజము కలుపుతూ, అడుగులో అడుగు వేస్తూ పనులను నిభాయించగలిగే వారు. ఇందువలన వానప్రస్థి జ్ఞానసముపార్జన, యోగాభ్యాసాలలో సగముకంటే తక్కువ సమయమును వెచ్చించి, సగముకంటే ఎక్కువ సమయమును లోకసేవాకార్యములలో సమర్పించ వలసి ఉండేది.

మరోవిధముగా చెప్పాలంటే 'జీవితపు పరమార్థపరాయణత్వము అన్నది ఉత్తరార్థము యొక్క రెండు స్థితులలో ఉన్న కారణముచేత రెండు విభాగాలలో కార్యవిభజన చెయ్యబడినది. శరీరములో ప్రాణమున్నంతవరకు స్వాధ్యాయము, తపశ్చర్య, సేవాసాధనల కొరకు కష్టించవలసినదే. శరీరము అనమర్థము, అశక్తము అయినప్పుడు ఒక ప్రదేశములోనే నివసిస్తూ బోధన, ప్రవచనము, సత్సంగమువంటి సేవాసాధనలను, ధ్యానధారణల పరముగా ఉపాసనను చేపట్టవలెను. వాస్తవానికి రెంటింటి లక్ష్యము ఒక్కటే!

అయితే శారీరక స్థితిని అనుసరించి 'కష్టసాధ్యమైనవి మరియు సరళతరమైనవి' అని పనులను రెండుగా విభజించడము జరిగినది.

అశ్రమధర్మాలలో ఈ ఉత్తరార్థములోనే భారతీయ ధర్మము యొక్క మహోన్నత సంపద దాగి ఉన్నది. ఈ మహోసంపద బలము మీదనే ఈ దేశపౌరులు దేవతాస్థాయికి చేరుకున్నారు. ఈ భూమి 'స్వర్గాదపీగరీయసి' అని పిలువబడుతున్నది. జ్ఞానవంతుల, ప్రతిభా వంతులు, సంస్కరించబడిన భావసంపదతో సుసంపన్నమైన, పరమ నిస్వార్థ లోకసేవకుల ఒక పెద్ద సైన్యము జీవనక్రమము యొక్క ఆ ఉత్తరార్థపు వేదికనుండే వెలువడినది. ఆ వేదిక నుండి వచ్చిన ధీరులే దుష్ట్రవృత్తులతో పోరాడారు. ఆ మహానుభావులే సత్రవృత్తులను సర్వత్రా అభివృద్ధి చేశారు. జనమానసములు పతనోన్ముఖమవకుండా వారే రక్షించారు. ఆదర్శవంతులైన వ్యక్తులను వికసింపజేయుటలో వారే ప్రముఖ భూమికను నిర్వహించినారు. అనుకరణీయమైన సత్కర్మల బాహుళ్యము వారి ప్రయాస ద్వారానే సంభవమైనది. ధర్మసేవయే అసురత్వమును పరాజయము పాలుచేసినది. దేవత్యమునకు విజయమును కట్ట బెట్టినది. అటువంటి పరిస్థితి ఎక్కడుంటే అక్కడ ప్రతి క్షేత్రములోను ప్రగతి-సమృద్ధుల సుఖవంతమైన ప్రతిఫలమే లభిస్తుంది అన్నది సుస్పష్టము. ప్రాచీనభారతభూమి యొక్క గౌరవ-గరిమల రహస్యము ఇదే! వర్ణాశ్రమధర్మ ఆధారముగా వేతనము లేకుండా నిరాడంబర జీవితమును గడుపుతూ సమాజమునకు చెందిన అతి మహాత్వపూర్ణమైన సేవలను చేయుటకే సమర్థులు, అనుభవజ్ఞులు, సుయోగ్యులు మరియు భావనాశీలురైన ప్రతిభావంతులు ముందుకువచ్చేవారు. మానవజాతి యొక్క సర్వతోముఖమైన ఉత్కర్షకొరకు తమని తాము సమర్పించుకునే వారు. ఇంత పెద్ద సమూహము, సేవాఆధారముగానే భారతభూమి విశ్వమునకు మకుటమణిగా విరాజిల్లింది అంటే అందులో ఆశ్చర్య పోవలసినదేమున్నది? ఆ మహోపరంపరలను చేజార్చుకుని మనము మణిలేని సర్పమువలె నిర్దీప్తలము, నిస్తేజులం అయి, చివరకు పరికిరాని చెత్తకుప్పలవలె పేరుకుపోయాము అంటే ఇందులో కూడా అలౌకికమైన విషయమేమీ లేదు. వేటివైతే మనము అత్యంత కష్టమును సహించి, భయము గుప్పిట నుండి తప్పించి, జారిపోకుండా ఒడిసిపట్టుకున్నామో, అట్టి ఆ పరంపరల యొక్క బహుమూల్యమైన సంపత్తిని పోగొట్టుకొన్న, మనకు ఈ దుర్గతి పట్టవలసినదే.

- అఖండజ్యోతి, జులై 1973
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

శ్రద్ధ, శ్రమ, సమయం సత్రయోజనాలకే వెచ్చించాలి.

గాయత్రీయే కామధేనువు - 2

గత సంచికలో పూజ్యగురుదేవులు 'గాయత్రీమంత్రము మీద ఏదో ఒక్క జాతికి మాత్రమే అధికారము ఉండదు' అని ప్రబోధించిన విషయమును మనము చదువుకున్నాము. గాయత్రీ అందరికీ చెందుతుంది. అంతేకాదు, ఆమె వరదానమును, అశీస్సులను పొందటానికి తగిన పాత్రతను వికసింపజేసుకున్న ప్రతిఒక్క వ్యక్తి జీవితములోను ఆమె ఫలదాయిని అవుతుంది. పాత్రతకు సంబంధించిన రెండు చిహ్నములున్నాయి. 1. పాత్రతను పొందిన వ్యక్తియొక్క వ్యక్తిత్వము పవిత్రముగా, పారదర్శకముగా ఉండాలి. 2. అతని హృదయములో కరుణ, సంవేదనలకు స్థానము ఉండాలి అని యుగఋషి నొక్కివక్కాణించారు. అటువంటి ఉన్నతమైన, బలమైన, వ్యక్తిత్వము కలిగిన వ్యక్తి చెంతకు భగవంతుడు స్వయముగా తానే వచ్చి చేరగలడు. భగవంతుడిని మన సమీపమునకు పిలవటానికి, మనము ధర్మమార్గమున ముందుకు సాగటమొక్కటే మార్గము అని పూజ్యగురుదేవులు ఘంటాపదముగా చెప్తున్నారు. పూజ్యగురుదేవుల అమృతవాణిని మరింత హృదయంగమము చేసుకుందాము రండి!

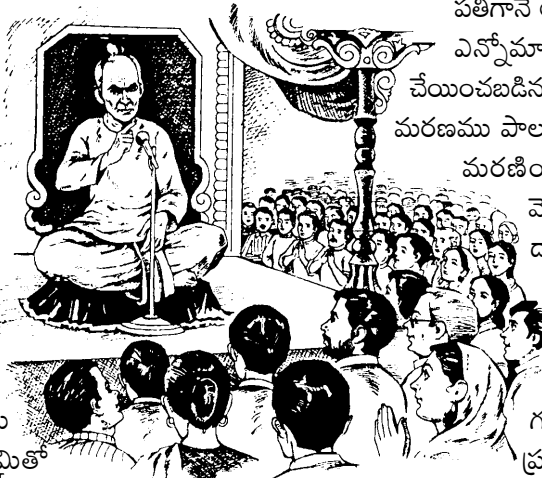
భగవంతుడిని పొందటానికి చెల్లించవలసిన మూల్యము - శ్రద్ధ

పూజలు-ప్రార్థనలు చేస్తూ చేస్తూ, కోరికలగురించి విన్నవించుకుంటూ సమయము గడిచిపోయి జీవితము నమావృత్తైపోతున్నది. ప్రార్థన చెయ్యడముతోపాటు మీరు మరొక విషయాన్ని చెప్తుంటారు. అదేమిటంటే ఫిర్యాదు! '24 వేల జపము చేశాను. నాకేమి లాభం? నా కోరిక తీరలేదు' అని గాయత్రీ మాతతో ఫిర్యాదు చెయ్యటము, హనుమాన్ చాలీసా పారాయణ చేశాను, నా మనోభీష్టము నెరవేరలేదు అని ఆంజనేయస్వామితో ఫిర్యాదు చెయ్యడమొక్కటే మిగుల్తుంది. ఎందుకని?

మనోరథం నెరవేరాలంటే 'జీవితమును' శుద్ధముగా ఉంచుకోవాలి. మా గురువుగారైన మాలవ్యాగారు జపం చెయ్యటానికి అవసరమైన విధివిధానమును గురించి మాకు బోధించారు. వారి తరువాత నా జీవితములోకి ప్రవేశించిన మరియొక గురువుగారు నాకు మూడు ఆధారముల యొక్క ఆవశ్యకతను గురించి చెప్పారు. అందులో మొదటిది- 'శ్రద్ధ'. దీనిగురించి మీకు ఇదివరకే విపులముగా చెప్పాను. రెండవది- 'వ్యక్తిత్వము', మూడవది- 'దయ, ఉదారత్వము'. ప్రజ్ఞ, నిష్ఠ, శ్రద్ధ అనే మూడు వస్తువులు లేదా మూడు సంపదలు కేవలం గాయత్రీమాత కృపద్వారా శ్రద్ధవల్ల మాత్రమే లభిస్తాయి. భగవంతుడిని పొందటానికి కావలసినది శ్రద్ధమాత్రమే!

ఆ విశ్వాసముతోనే మీరాబాయి తన వద్ద ఉన్న చిన్నరాతి

బొమ్మ రూపములో ఉన్న గిరిధర గోపాలుడిని తన పతిగా భావించి, సేవించింది. ఆమె శ్రద్ధకు ముగ్ధుడైన గోపాలుడు ఆమెను పతిగానే అలరించి ఆమెతో ఆడి-పాడి, ఆమెను ఎన్నోమారులు ఆమె అత్తింటివారి ద్వారా చేయించబడిన హత్యా ప్రయత్నముల నుండి కాపాడి, మరణము పాలవకుండా రక్షించాడు. ఈరోజు మీరా మరణించినా, మీరా హృదయము నుండి వెలువడిన అద్భుతమైన శ్రద్ధ, ఆ శ్రద్ధ ద్వారా ఆమెకు చేరువైన శ్రీకృష్ణుడు ఈనాటికీ ప్రజల మనస్సులలో స్థిరంగా ఉన్నాడు.

అదేవిధముగా ఏకలవ్యుడు, తన గురువుగారైన ద్రోణాచార్యుని మట్టి ప్రతిమను పెట్టుకుని అత్యంత శ్రద్ధతో, ఆయన ఎదుట నిలబడి ఆ గురువుగారే స్వయముగా తనకు విలువిద్యను బోధిస్తున్నట్లుగా భావించుకొని, ధనుర్విద్యను కరతలామలకము గావించుకున్నాడు. మట్టితో చేయబడిన ఆ ద్రోణాచార్యుడు ఇప్పటికీ ఉన్నాడా? లేడు. ఆ మట్టి ఇంతకు ముందు కూడా మట్టి! ఇప్పుడూ అది మట్టిలో కలిసిపోయింది. మరి అందులోకి ఆ శక్తి ఎలా వచ్చింది? ఏకలవ్యుని శ్రద్ధ ఆ మట్టితో చేయబడిన మూర్తిలో ద్రోణాచార్యుని శక్తిని స్వయముగా ఉత్పన్నము చేయగలిగింది.

అలాగే దక్షిణేశ్వరములోని రామకృష్ణపరమహంస వద్దకు వచ్చిన వివేకానందుడు ఉద్యోగము కావాలని కోరగా, అమ్మను వేడుకొనమని ఆయన ఆదేశించారు. గురువు ఆదేశముతో వివేకానందుడు అత్యంత శ్రద్ధ-భక్తులతో దేవిని ప్రార్థించి ఆమె దర్శనమును పొందగలిగాడు. ఈ అద్భుతములన్నీ ఎలా జరిగాయి?

కాలం, శ్రమ యొక్క సమ్మిళిత ఫలం - ధనం

ఒక్కటే కారణము-మానవుడి శ్రద్ధ వల్లమాత్రమే! శ్రద్ధ ద్వారా మాత్రమే భగవంతుడిని పొందగలము.

భగవంతుని ద్వారా జరుపబడే అద్భుతములు ఎలా ఉంటాయి?

భగవంతుడున్నాడు. ఆయనే ఈ ప్రపంచమును నిర్మించాడు. ఆయన ఎంతో శక్తిశాలి. ఈ విషయములన్నీ మనకు తెలుసు. కానీ మనకు అద్భుతములను చూపించే, మన కోసము వరదానములను, సుఖశాంతులను, సిద్ధులను, ఆఖరుకు స్వర్గలోకమునుకూడా తీసుకొచ్చే భగవంతుడు బయట ఉన్న భగవంతుడు కాడు. ఇంత పెద్ద విశాలమైన ప్రపంచమును సంరక్షిస్తున్న భగవంతుడు కూడా ఎంతో విశాలముగానే ఉంటాడు. మీరు ఆయన చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేసినా, ఆయనను మీరు అర్థము చేసుకొనలేరు. ఆయన మీకు అందడు. మీరు భగవంతుడిని ఊహించలేరు. ఆయన చెంతకు చేరలేరు. ఋషులు కూడా పదే పదే 'నేతి నేతి....' అంటే 'ఇది కాదు, ఇది కాదు...' అనే చెప్పి ఉన్నారు. ఆయన అదృశ్యుడు, అంటే మన దృష్టిలోకి రాడు. మనకు అతుచిక్కడు. అయితే ఇంతకు మనకు అద్భుతములను చూపించి సుఖశాంతులను వరదానముగా అందిస్తున్నదెవరు? ఆయనే మన భగవంతుడు. ఆయన పేరు ఈశ్వరుడు, పరమాత్మ! పరమాత్మ అని ఎవరిని అంటారు? ఆత్మ ఎప్పుడైతే పరమమై, శుద్ధము, నిర్మలము అవుతుందో, అప్పుడు దాని పేరు 'పరమాత్మ' అనబడుతుంది. ఈ పరమాత్మయే మనకు అన్ని కోర్కెలను నెరవేరుస్తుంది.

'అయమాత్మా బ్రహ్మా!'

ఈ పరమాత్మ ఎక్కడినుండి వస్తాడు? అంటే ఆయన మన లోలోపలే ఉన్న 'సుపీరియారిటీ'. మన లోపల కషాయ కల్మషములు ఆవరించి ఉన్నంతవరకు మనము జీవులం, మాయచే కప్పివేయబడి ఉంటాము. నీచులుగా ఉన్నంతవరకు మనము పాపాలము, నికృష్టలము. ఎప్పుడైతే మనము అంతరాత్మను శుభ్రపరచటము ప్రారంభిస్తామో, అప్పుడు మనము మహాత్ములము కాగలము. క్రమముగా 'దేవతగా, పరమాత్మగా' రూపుదిద్దుకుంటాము. 'అయమాత్మా బ్రహ్మా, ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మా, చిదానందో-హం, సచ్చిదానందో-హం' ఈ స్థితులన్నీ మన లోపలే ఉన్నాయి. మిమ్మల్ని మీరు సంస్కరించుకునే విద్య యొక్క పేరే ఆధ్యాత్మికవిద్య. ఆధ్యాత్మికవిద్యకు మార్గము అంటే 'పరమాత్మ విజ్ఞానము!' ఆధ్యాత్మికత అంటే దేవతలను పట్టుకొనగలిగే విద్య కాదు. దేవతలను మురిపించగలిగే విద్యకాదు. ఎందుకంటే దేవతలు చాలా తెలివికలవారు. వాళ్ళను తేలికగా మురిపించవచ్చు అని మీరు అనుకుంటే అది చాలా పొరపాటు. ఇలాంటి తుచ్చమైన ఆలోచనలు చేయటం నీచమానవుల కర్తవ్యము. గారడీ చేయడం

వంటి హీనమైన ఆలోచనలను వదిలిపెట్టి, అసలైన ఆధ్యాత్మికతను అర్థము చేసుకోండి.

ఆధ్యాత్మికత అంటే ఆత్మను సంస్కరించుకొనటం

అసలైన ఆధ్యాత్మికత అంటే మిమ్మల్ని మీరు పరిశోధించు కొనడం. మనపైన ఆవరించి ఉన్న కషాయకల్మషములు, నిప్పుకణిక మీద కప్పబడి ఉన్న బూడిదపొరలవంటివి. అవే మనకు అనేకరకములైన కష్టములను కలుగజేస్తుంటాయి. నిప్పుకణికను ఆవరించి ఉన్న ఆ బూడిదపొరలను తప్పించుకొన గలిగితే, కణకణలాడే 'నిప్పు' కంటికి కనిపిస్తుంది. అదే భగవంతుడి అంశ. సిద్ధులకు, శాంతి, సౌభాగ్యములకు అధికారియైన రాజకుమారుని వంటివాడు భగవంతుడు. ఆయనే స్వయముగా మీ ముందుకు రాగలడు. నిజానికి ఈ కష్టములన్నీ ఎవరో కలిగించినవి కావు. నీవే వాటికి విధాతవు! కర్మయొక్క పేరే అదృష్టము. నిన్ను చేసిన పని ఈనాటి అదృష్టముగా రూపుదిద్దుకుంటుంది. భగవంతుడు మీ అదృష్టమును నిర్ణయిస్తాడు అని భావిస్తే అది తప్పు. ఒకరి అదృష్టమును గొప్పగాను, ఒకరి అదృష్టమును హీనముగాను చెయ్యవలసిన అవసరం భగవంతుడికి లేదు. మన బుద్ధిని సన్మార్గములో ఉంచుకొనటం, దుర్మార్గములో పయనింపజేయటం అనేదానికి స్వయంగా మనమే బాధ్యులం. మిమ్మల్ని మీరు సంస్కరించుకొనగలిగే విద్య పేరే ఆధ్యాత్మికత! దీనిని మీరు పొందదలచుకుంటే ప్రయత్నించండి. మిమ్మల్ని మీరు పరిశోధించుకొనటం ప్రారంభించండి. మీ తప్పులను మీరు పరిశీలించుకోండి. మిమ్మల్ని మీరు శుభ్రపరచుకోండి. లోపల గూడుకట్టుకొని నిలవేరిన మురికిని బయటకు తోసివేసే ప్రయత్నము చెయ్యండి. ఇప్పుడు 'ఆధ్యాత్మికత' మీ చెంతకు రాగలదు అని ఖచ్చితంగా చెప్పగలం.

అన్ని తుపాకీలనుండి గుళ్ళు దూసుకుపోవు. మంచి నాణ్యత ఉన్న మేలిరకమైన తుపాకీనుండి విడిచిపెట్టబడిన తుపాకీగుండు, నాలుగు ఫర్లాంగుల దూరములో ఉన్న లక్ష్యమును కూడా ఛేదించ గలదు. తక్కువరకం తుపాకీని ఉపయోగించి విడిచిపెట్టబడిన తుపాకీగుండు లక్ష్యముదాకా చేరుకొనదు. మన నాలుకను సంస్కరించుకొనే ప్రయత్నము చెయ్యాలి. సంస్కరించబడిన నోటితో చేసిన జపమే సత్ఫలితములను ప్రసాదిస్తుంది. నాలుకను సంస్కరించుకొనటానికి రెండు మార్గములున్నాయి. 1. భక్త్యము- అభక్త్యములపట్ల మనము కొంచెము దృష్టిసారించాలి. మనము తీసుకునే ఆహారము ద్వారా రక్తము తయారవుతుంది. ఆ రక్తముతోనే బుద్ధి ఏర్పడుతుంది. కాబట్టి తీసుకునే ఆహారము స్వచ్ఛమై, శుభ్రమైనదిగా ఉండాలి. 'గురువుగారు! మాకు ధ్యానం చేస్తున్నప్పుడు మనస్సు నిలవడము లేదు' అని అనేకమార్లు మాకు ఫిర్యాదు చేస్తు ఉంటారు. అసలు మనస్సు అనేది ఒక వస్తువా? కాదే. మనస్సు అన్నము యొక్క సంస్కరించబడిన రూపం.

సంపాదించిన దానిలో కొంత ధనాన్ని పారమార్థిక కార్యాలకు వినియోగించాలి

మీరెటువంటి ఆహారమును స్వీకరిస్తున్నారు? మీ భోజనములో మసాలాలు, కారము మొదలైనవాటిని తీసుకుంటున్నారు. అలాగే బయటి ఫలహారశాలలలో తింటున్నారు. అవన్నీ మీ మనస్సును ఉత్తేజపరచే పదార్థములేకదా? అటువంటి ఆహారము వలన మనస్సు నిలకడగా ఉండదు.

అన్నమే మనస్సు!

మనస్సును సంస్కరించుకునే సాధనా విధానమును గురించి చెప్పండి అని మీరు కనుక మమ్మలను అడిగితే దానికి మేమిచ్చే జవాబు ఒక్కటే. మీరు స్వచ్ఛమైన, శుభ్రమైన, సంస్కరించబడిన అన్నమునే స్వీకరించండి. ఇలా సంస్కరించబడిన ఆహారమును తీసుకోకపోతే 'సాధన చేస్తున్నప్పుడు మనస్సు నిలవడము లేదు' అనే ఫిర్యాదును మీరు జీవితాంతము చేస్తునే ఉంటారు. ఇంద్రజాలము (గారడీ) వంటి విధానమును మాకు తెలియ జెప్పండి అని మీరు అడిగితే మేము చెప్పేది ఒక్కటే. మా వాక్కును సంస్కరించుకునేందుకు మేము 24 సంవత్సరములపాటు బార్లీ రొట్టెలను మరియు మజ్జిగలనే ఆహారముగా స్వీకరించాలని నిర్దేశింపబడినది. భక్ష్యాభిక్ష్యములన్నింటినీ విసర్జించాము. ఇలా చేసినప్పుడే మా వాక్కు సంస్కరించబడినది. ఇతరులకు దుఃఖమును కలిగించుట, వారిని అవమానించుట, వారిని హేళనచేయుట, నీచులుగా చిత్రీకరించుట, ఉత్సాహమును చల్లార్చుట వంటి పనులు మాకు తెలియదు. అలాంటి దుష్కర్మలను మేము నేర్చుకొనలేదు. ఆ పనులన్నీ మనము నాలుక(నోటి)తో చేసే పాపములే! ఇలా చేయుట వలన మన వాక్ శక్తి మటుమాయ మవుతుంది.

మరి మనము వాక్కును సంస్కరించుకుంటే ఏమౌతుంది? అప్పుడు మీ నాలుక మీద సరస్వతీదేవి నాట్యం చేస్తుంది. ఎందుకంటే సరస్వతీదేవి నివసించే స్థానము అదే. సాధారణముగా సరస్వతీదేవి రావిచెట్టు ఆకులలో ఆవాసముంటుంది అనుకుంటూ ఉంటారు. అక్కడ కూడా ఉంటుంది. వీణను మీటుతూ, గానము చేస్తూ ఉంటుంది. నెమలి మీద ఆసీనురాలై ఉంటుంది. చేతిలో పుస్తకమును ధరించి ఉంటుంది. ఆ మూర్తిని మనము అలా కూడా చూస్తాము. అయితే మీ సరస్వతీదేవి మీ వాక్కులో, నోటిలో నాట్యమాడుతూ ఉంటుంది అని మేము చెప్తున్నాము. కనుక దానిని సవరించుకోండి. అప్పుడు మీరు ఉచ్చరించే మంత్రము, చేసే జపము, నోటితో ఇచ్చే ఆశీర్వాదము సఫలం కావటాన్ని మీరు చూస్తారు. కనుక ముందుగా మీరు మీ వాక్కును ప్రక్షాళన కావించుకొని అప్పుడు అది చూపించే చమత్కారములను గమనించండి.

మా గురుదేవులు కూడా మాకు ఇదే చెప్పారు. 'నీ జన్మ జన్మాంతర సంస్కారములను ప్రక్షాళన గావించుకొనుటకు, నీ వ్యవహారశైలిని, వ్యక్తిత్వమును వికసింపజేసుకొనుటకు నీవు బాగా

శ్రమించవలసి ఉంటుంది.' దానినే తపస్సు అంటారు. అంతేతప్ప భగవంతుడిమీద ఒత్తిడిని పెంచేది తపస్సు కాదు. '9 రోజులపాటు నేను అన్నమును స్వీకరించను, కనుక నా కోరికను తీర్చు' అని భగవంతుడిని బలవంతపెట్టడము తపస్సు కాదు. మా ఇంట్లో అద్దెకుంటున్నవారి మీద వ్యాజ్యం వేశాము. న్యాయస్థానములో వ్యాజ్యం నడుస్తున్నది కనుక వారు ఇల్లు ఖాళీ చేసేటట్లు చెయ్యి అని బ్లాక్ మెయిలింగ్ చెయ్యకండి. భగవంతుడి మీద ఒత్తిడి తేవడమే తపస్సు అని అనుకుంటున్నారు మీరు. కానీ భగవంతుని ఎదుట మీరు చేసే బ్లాక్ మెయిలింగ్స్ చెల్లవు. మీ ఆటలుసాగవు. భగవంతుడిని పొందటానికి 'పాత్రత' అన్న ఒక్క విషయమే పనికొస్తుంది. పాత్రత వికసించటానికి మనలోని బ్రాహ్మణత్వం వికసించాలి.

బ్రాహ్మణత్వం యొక్క రెండు మర్యాదలను మేము మీకు చెప్పే ఉన్నాము. 1. మీ ఆత్మసంశోధన చేసుకొనుట అన్నది ఆవశ్యక అంశము. బట్టలకు రంగు వెయ్యాలంటే ముందుగా వాటిని ఉతికి, శుభ్రము చేయాలి. తరువాత రంగును అద్దుతారు. ఇలా బట్టలను శుభ్రము చెయ్యకుండా రంగు వేసినా అది బట్టకు అంటుకోదు. అలాగే వాక్కును సంస్కరించుకొనకుండా, వికసింపజేసుకోకుండా మీరు చేసే జపము సత్ఫలితాలనివ్వక పోగా, వృధా అయిపోతుంది. మీ వ్యవహారమును, ఆచరణను, వ్యక్తిత్వమును పరిమార్చిన చేసుకోకుండా మీరు చేసే జపము మీకు చమత్కారములను చూపించదు.

దుర్లనుడు, ద్వేషపూరిత మనస్సుడు, దుష్టుడు అయిన మనిషి 'పూజా-పారాయణలు చేసి, పుష్పములు, పత్ర, ధూప-దీపములను సమర్పించుట ద్వారా నేను భగవంతుడిని ప్రసన్నం చేసుకోవాలి' అని వాంఛిస్తాడు. అలా జరిగినట్లుయితే మనిషి ఈ వస్తువులనే మాయాజాలపు వల విసిరి భగవంతుడిని, దేవీ-దేవతలను వశపరచుకొని వారి అనుగ్రహమును పొందేవాడే. కానీ ప్రకృతిలో అలా జరుగదు. మనిషి తాను దుర్లనత్వం నిండిన జీవితమును కొనసాగిస్తూ దైవానుగ్రహమును పొందుతూ ఉంటే, మరి సంతోగా మారవల్సిన అవసరమేమున్నది? మరి మనిషి ఎందుకు సంయమనమును పాటించాలి? సదాచారవంతుడుగా ఎందుకు రూపుదాల్చాలి? ఎందుకు తపించాలి? మనిషి భక్తుడిగా మారవలసిన అవసరమేమున్నది? పూజా పుష్పములను సమర్పించడమనే ఆటను ఆడి భగవంతుని వరదానము, ఆయన ఆశీర్వాదములను పొందాలని కోరుకుంటున్నాడు. కానీ అదే సమయములో మనిషి దుష్టజీవితమును గడుపుతున్నాడు. ఈ రెండూ పొసగని అంశములు. భగవంతుడిని పొందటానికి మనిషి తన పాత్రతను వికసింపజేసుకొనుట ఆవశ్యకము. (సశేషము)

- అఖండజ్యోతి, నవంబరు 2012
అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

సంపదలను సద్వినియోగం చేసే వారి దగ్గర లక్ష్మీదేవి తాండవిస్తుంది

మంచి ఆలోచనలను, మంచి సంస్కారాలను అందించే ప్రజ్ఞా ప్రశిక్షణ పాఠశాలలు ప్రారంభం కావాలి

పరమపూజ్య గురుదేవులు మనందరికీ సదాలోచనల, సుసంస్కారాల విలక్షణ సంపదని సమానంగా అందించారు. శ్రద్ధాశువులు, భావయుక్త సభ్యులు, వారు ప్రసాదించిన ఈ వరాన్ని ఔదార్యంతో కొన్ని దశాబ్దాలుగా అందరికీ పంచుతున్నారు. కొన్నేళ్ళ క్రితం వీటి అవసరం ఎంత ఉండేదో, ఇప్పుడు అంతకన్నా కొన్ని రెట్లు ఎక్కువ అవసరం ఉన్నది. ఈ రోజుల్లో మనం వినే వార్తలు, టి.వి.ల్లో చూసే సంఘటనలు, వార్తా పత్రికల శీర్షికలు అన్నీ గమనిస్తే సంస్కారాల, సదాలోచనల కరువు ఏర్పడిందని స్పష్టంగా తెలుస్తోంది. ఇంట్లో, కుటుంబంలో పరస్పర గౌరవం ఉండడం లేదు, సమాజంలో సంవేదన ఎండగట్టుకుపోయింది. అందుకే బాల్యం సురక్షితంగా ఉండటం లేదు, యువ్వనం సరైన మార్గంలో పయనించటం లేదు. ఎక్కడా చక్కటి ఆలోచనల గురించి చర్చ జరగనప్పుడు మంచి సంస్కారాల కోసం అన్వేషించడం వ్యర్థమే. ఇటువంటి తరుణంలో మన పరిజనుల, మన దేవ కుటుంబ సభ్యుల బాధ్యత ఎంతో పెరిగింది.

ఎప్పుడైనా ఏదైనా జరిగితే, అప్పటికప్పుడు అందరూ మేల్కొంటారు, నలువైపులా హాహాకారాలు చేస్తారు. అపరాధులకు మరణ శిక్ష విధించాలని కొందరు, కాళ్ళు చేతులు నరకాలని కొందరు, జీవిత ఖైదు వేయాలని మరి కొందరు అంటుంటారు. తరువాత మళ్ళీ ఇంకొకటి ఏదో జరిగేంతవరకు అందరు మౌనం వహిస్తారు. ఇంకేదైనా జరిగితే మళ్ళీ వేడి పుంజుకుంటుంది. పురుషులందరూ దోషలే, వారందరినీ శిక్షించాలనే మహిళలున్నారు. కొన్ని సంస్థలు అమ్మాయిలని, అబ్బాయిలని విడివిడిగా ఉంచాలని చెప్తాయి. ఆడవాళ్ళు-మగవాళ్ళు మధ్య, అమ్మాయిలు-అబ్బాయిల మధ్య, కులాలు-మతాల మధ్య అన్నింటిలో వేరువేరుగా ఉంచే ప్రయత్నం జరుగుతోంది. కాని ఈ వేర్పాటు ఎంత కాలం ఎంత వరకు సాగుతుంది? కనీసం దీంతో సరైన పరిష్కారం లభిస్తుందనే ఆశయైన ఉన్నదా? పరస్పర అవగాహనతో కలిసి జీవించడం నేర్చుకుంటేనే పరిష్కారం లభిస్తుంది. ఒకరినొకరు సంతోషపరచడం నేర్చుకోవాలి, ఎవ్వరినీ కష్టపెట్టకూడదనే ప్రతాన్ని ఆచరించాలి, ప్రమాణం చేయాలి.

అందుకు మంచి సంస్కారాలు, మంచి ఆలోచనలు కావాలి. నిజానికి వీటి లోటువల్లే అన్నీ సమస్యలు పుట్టుకొస్తున్నాయి. నేటి

శాపగ్రస్త సామాజిక జీవనానికి మూలకారణం ఇదే. అందుకే విజ్ఞులందరు దీని మీదే దృష్టి సారించాలంటున్నారు, న్యాయాధికారులు మొదలుకుని రాష్ట్రపతి వరకు అందరు ఈ మాటే అంటున్నారు. సామాజిక చైతన్యాన్ని వికసింపజేయాలనేదే అందరి మాట. పిల్లలను, యువకులను చక్కటి సంస్కారాలతో తీర్చిదిద్దాలి. పరమపూజ్య గురుదేవులు ఈ మాట ఎప్పుడో చెప్పారు. జీవితంలోని ప్రతి సమస్యను పరిష్కరించే విధానాలను అందించారు కూడా. సమయానుసారంగా వాటిని క్రియాన్వితం చేసే ప్రయత్నం కూడా చేసారు. ఈ ప్రయత్నాలను ఇప్పుడు కొత్త తరహాలో క్రియాన్వితం చేయాలి.

ఈ విధమైన క్రమబద్ధ ప్రయత్నానికి ప్రజ్ఞా ప్రశిక్షణ పాఠశాల వేదిక కావాలి. తన యొక్క విచారక్రాంతి (ఆలోచనలో క్రాంతి) బీజాలను నాటవలసిన అవసరం ఉందని, ఆ తరువాత వాటిపని అవి చేసుకుంటూపోతాయని గురుదేవులు చెబుతూ ఉండేవారు. మనస్సు-మెదడులతో వాటికి సంపర్కం ఏర్పడగానే, జీవనశైలి మారడం మొదలవుతుంది, స్థితి మెరుగుపడుతుంది. ఈ కాలంలో వ్యాపిస్తున్న మహమ్మారికి మహా ఔషధంగా వీటిని గుర్తించాలి. ప్రజ్ఞా ప్రశిక్షణ విద్యాలయం ద్వారా ఈ మందు పంపిణీ మరియు వినియోగం సుగమమవుతుంది. విదేశాలను వదిలేస్తే మన దేశంలో 5000 కన్నా ఎక్కువ గాయత్రీ పరివార్ కేంద్రాలు, సక్రీయ శాఖలు ఉన్నాయి. ఇది శక్తి పీఠాలు, ప్రజ్ఞా పీఠాలు, గాయత్రీ చేతనా కేంద్రాలు, చర (కదిలే) పీఠాలు మొదలైన వాటి లెక్క మాత్రమే. వీటిలో ప్రజ్ఞా మండళ్ళు, మహిళా మండళ్ళు, యువ మండళ్ళను కూడా లెక్కలోకి తీసుకుంటే పదివేల పైమాటే.

ఈ కేంద్రాల ద్వారా శ్రద్ధాశువులైన మన పరిజనులు, ప్రజ్ఞా ప్రశిక్షణ పాఠశాల కార్యాన్ని చాలా సులువుగా మొదలుపెట్టవచ్చు. ఈ మొత్తం పనంతా రెండు కోణాల్లో పూర్తి చేయాలి. 1) మంచి ఆలోచనలు, 2) మంచి సంస్కారాలు. ఈ పనిలోని సిద్ధాంత పరమైన భాగం 'మంచి ఆలోచనలు'. దీని కోసం గురుదేవుల సాహిత్యం ఆధారంగా పాఠ్యక్రమాన్ని తయారు చేయవలసి ఉంటుంది. ఈ పాఠ్యక్రమంలో ఎన్ని దశలైనా, ఎన్ని స్థాయిలైనా ఉండవచ్చు. దాని ప్రకారంగానే చదువుకోవడం-చదివించటం,

తన కోసం ఎదురు చూచేవారి దగ్గరకే విజయం ఉత్సాహంగా నడచివస్తుంది

వ్యవధులను నిర్ణయించుకోవచ్చు. రెండో కోణం మంచి సంస్కారాలు. గురుదేవుల ఆలోచనలను క్రియాత్మకంగా అవలంబించే కృషి చేయాలి. ప్రయోగాత్మకంగా, వ్యవహారికంగా వ్యవహరించాలి. ఉపాసన-కర్మకాండలు, మంచి అలవాట్లు, వ్రతాలు, నియమ పాలన, యుగసంగీతం మొదలైన వాటిద్వారా ఈ పని చేయవచ్చు.

గురువుగారి ఆలోచనలను బాగా ఆకళింపు చేసుకుని, అవలంబించిన నిష్ఠాపరులైన వరిష్ఠ (సీనియర్) పరిజనులు ఈ పనిని చాలా సులువుగా చేయగలరు. వయసు, యోగ్యత, వర్గాన్ని బట్టి పాఠ్యక్రమాన్ని నిర్మించాలనేది గుర్తుంచుకోవాలి. అంటే పిల్లలకు వేరుగా, యువకులకు, పెద్దలకు వేరువేరుగా తయారు చేయాలి. జీవితంలో మంచి ఆలోచనలతోపాటు మంచి సంస్కారాల బీజారోపణ చేయగల సిద్ధాంతపరమైన, ప్రయోగాత్మక లేదా వ్యావహారిక పాఠ్యక్రమం ఉండాలి. గురువుగారి వారసత్వ సంపదని మనం కొత్తవారికి ఈ పాఠశాలలు, పాఠ్యక్రమాల ద్వారా అందించాలని గుర్తుంచుకోవాలి. మనం గురువుగారి వారసత్వాన్ని అందరికీ అందించడంలో సఫలమైననాడే కొత్త వారసులు వస్తారు.

స్థానికంగా వీలుని బట్టి పాఠశాల సమయాన్ని నిర్ణయించు కోవచ్చు. పాఠ్యక్రమం, పాఠ్యాంశాలను సమయానుసారంగా, వర్తమానాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని ఎంపిక చేసుకోవాలి. వ్యక్తి నిర్మాణం, కుటుంబ నిర్మాణం, సమాజ నిర్మాణాలపై గురువు గారు విలువైన ఆలోచనలు ప్రసాదించారు. పలుచోట్ల నుంచి వాటిని సేకరించాలి. 1986లో గురువుగారు ఒక సంవత్సరానికి 52 వారాలకి తగ్గట్టుగా 52 పుస్తకాల సెట్టుని తయారుచేసారు. అవి కాక క్రాంతిధర్మీ సాహిత్యం, నవయుగ అవతరణ సూత్రాలు, కార్యక్రమాలు మొదలైన వాటిని అందుకు ఆధారంగా తీసుకోవచ్చు. ఈ పాఠ్యక్రమాన్ని వేరు వేరు రోజుల్లో వేరు వేరు సాధనలుగా నిర్ణయించుకోవచ్చు. ఉదాహరణకు సోమవారం, బుధవారం స్వాధ్యాయం పెట్టుకోవచ్చు. ఈ విధంగా జీవితానికి పనికొచ్చే ప్రేరణాత్మక ఆలోచనలు తీక్షణమైన, పవిత్ర వ్యక్తిత్వ నిర్మాణానికి సహకరిస్తాయి.

మంగళవారం పాటలు, గురువారం కర్మకాండలు, శుక్రవారం సంభాషణలో ప్రశిక్షణనివ్వచ్చు. శనివారం సామూహిక సేవ, ఆదివారం సామూహిక ఆధ్యాత్మిక అనుష్ఠానం చేసుకోవడానికి నిర్ణయించుకోవచ్చు. సప్త ఆందోళనలలో ఏదో ఒక దానిని సేవగా ఎన్నుకోవచ్చు. గాయత్రీ ఉపాసన అన్నిటికన్నా ప్రశస్త మైనది. గాయత్రీ మంత్ర మహిమ గురించి మన పరిజనులకు పూర్తిగా తెలుసు. గాయత్రీని కామధేనువు అంటారు. అంటే ఆలోచనాపరుల, చరిత్రవంతుల, తపస్వీ వ్యక్తిత్వము గాయత్రీ

ఉపాసనను ఫలింపజేయగలవు. మంచి ఆలోచనలు, మంచి సంస్కారాలు ఉన్నవారు మాత్రమే గాయత్రీ సాధనకు అర్హులు.

ఈ విధంగా ప్రజ్ఞ ప్రశిక్షణ విద్యాలయాల ద్వారా మంచి సంస్కారాల, మంచి ఆలోచనల బీజారోపణ, వితరణ, విస్తరణ చేయవచ్చు. అయితే బౌద్ధిక క్షేత్రానికి మాత్రమే దీన్ని పరిమితం చేయకూడదు. వ్యక్తిత్వానికి, వ్యవహారాన్ని వికసించేయడమే తప్పని సరి అంశం అవ్వాలి. పిల్లలైనా, పెద్దలైనా అందరు తమలో మంచి సంస్కారాలు, ఆలోచనలు సమానంగా అవతరింపజేసు కోవాలి. ఇది ముఖ్యమైన స్వంత పనిగా భావించాలి, నిర్వహించాలి. ఈ పాఠ్యక్రమంలో భాగస్వామ్యం వహించి వ్యక్తి నిర్మాణమే కాక కుటుంబ నిర్మాణ, సమాజ నిర్మాణ బాధ్యతలను కూడా స్వీకరించాలి. ఇలా చేయడం వలన మన దేవకుటుంబానికి కొత్త గుర్తింపు వస్తుంది. మన ప్రజ్ఞా పాఠశాలల ద్వారా అన్ని వర్గాలు, అన్ని వయస్సులలో వారికి సురక్షితమైన సంవేదనాత్మక జీవనం నేర్పించ గలమని మనమందరం ప్రకటించగలగాలి.

- అఖండజ్యోతి, జులై 2013
అనువాదం: శ్రీ ఎం.వి.ప్రసాద్, జయలక్ష్మి

తల్లి వేదన

తుఫాను గాలి వేగానికి వేళ్ళతో సహా లేచి వృక్షం క్రింద పడిపోయింది. వృక్షానికి భూమిపై చాలా కోపం వచ్చింది. గలగలా అన్నది - "నేటి నా దుర్గతికి నీవే బాధ్యత వహించాలి. నీవు నా ఆహారాన్ని ఆపివేశావు. ఒకటి రెండు రోజులైతే నేను సహించగలను. నేను ఆకలితో దప్పికలతో అలమటించి ఎండిపోతున్నాను. నీవు నిర్ణయంగా ఉన్నావు. నేను నేలపై పడిపోతే నీ గుండె చల్లబడింది."

వృక్షం చేసిన ఈ అనవసర ప్రసంగానికి భూమాత దుఃఖించింది. సమాధానమిస్తూ అంది - "తల్లి ఎక్కడైనా తన సంతానం దుర్గతి చూసి సంతోషిస్తుందా? నేను మీ అందరికోసం నా లోపల జలం, ఇతర పౌష్టిక తత్వాలు దాచి ఉంచుతాను. ఏ విధంగా మీ వృక్షాలు, ఫలాలు మీ కోసం ఉపయోగించుకోకుండా ఇతరులకు ఇస్తున్నారో నేను కూడా ప్రోగు చేసిన ఆహారాన్ని మీ కోసమే ఉంచుతాను. అవసరాన్ని బట్టి ఇస్తాను. కానీ నీ వ్రేళ్ళు నిస్సారమైపోయాయి, దీనికి నేనేమి చేయగలను?"

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీ సావిత్రి

అనుబంధాలను కాపాడుకోవలసిన బాధ్యత మన మీదే ఉన్నది

ఆరోగ్యమే మహాభాగ్యం - 30

హోమియో వైద్య సేవ

స్త్రీల సమస్యలు

నా వయస్సు 40 సంవత్సరాలు. నాకు ఈ మధ్య నెలసరి ఎక్కువగా 8 నుంచి 10 రోజుల వరకు అవుతుంటే డాక్టరుగారు నాకు గర్భాశయంలో గడ్డలు ఉన్నాయి అవి fibroid అని ఆపరేషన్ చేయాలని అన్నారు, హోమియోలో దీనికి చికిత్స ఎలా ఉంటుందో తెలియచేయగలరు?

చాలామంది నడివయస్సు స్త్రీలలో రక్తస్రావము ఒక సాధారణ సమస్య. నెలసరి 4-5 రోజులు ఏ బాధాలేకుండా ప్రవించే ఋతుస్రావము సహజమైనది. అది నొప్పితోనో, క్రమం లేకుండానే, అధికంగానో ఎక్కువ రోజులు ఉంటే అది వ్యాధి లక్షణము. అందులో ఎక్కువ రోజులు ప్రవిస్తూ మనిషి నీరసం పడుతుంటే బహు కారణాలలో గర్భాశయంలో గడ్డలు (uterine fibroids) ఒక కారణం కావచ్చును.

గర్భాశయంలో ఏర్పడే గడ్డలను యుటెరైన్ ఫైబ్రాయిడ్స్ అని అంటారు. యుటెరైన్ ఫైబ్రాయిడ్స్ తో 15 నుంచి 20 శాతం మంది బాధపడుతున్నారు. సాధారణంగా గర్భాశయ గడ్డలు 35 సంవత్సరాలు పైబడిన వారిలో ఎక్కువగా వచ్చే అవకాశాలు ఉంటాయి. చికిత్స అనేది ఫైబ్రాయిడ్ సైజుని బట్టి, అది ఏర్పడిన స్థానాన్ని బట్టి నిర్ణయించవలసి ఉంటుంది. స్త్రీలకు సంతానం కలుగకపోవడానికి ముఖ్య కారణం యుటెరైన్ ఫైబ్రాయిడ్స్. సాధారణంగా ఈ వ్యాధి పిల్లలు కనే వయసులో ఉన్న వారిలోనే ఎక్కువగా కనిపిస్తూ ఉంటుంది.

గర్భాశయ గడ్డలు గర్భాశయ గోడలను ఆధారం చేసుకుని ఎదుగుతాయి. కేవలం గర్భాశయ కండరాల సహాయంతో వృద్ధి చెందుతూ, మిల్క్వీటర్ నుంచి సెంటిమీటర్ వరకు పెరుగుతాయి. గర్భాశయ రక్తనాళాల నుంచి వీటి ఎదుగుదల ఆరంభమవుతుంది. మృదుకణ జాలంతో నిర్మితమై గులాబీ వర్ణంలో ఉంటాయి. నీటిని చుట్టూ కప్పి ఉంచే పొరలవంటి భాగం ఏమీ ఉండదు. గర్భాశయంలో ఒక గడ్డే ఉంటే (ఫైబ్రాయిడ్) అది పరిమాణంలో పెద్దదిగా ఉండొచ్చు. లేదా చిన్న చిన్న గడ్డల రూపంలో ఒకటి కంటే ఎక్కువగా కలిసి ఏర్పడవచ్చు.

ఈ విధంగా ఏర్పడే గడ్డలు గర్భాశయ కుహరాన్ని శిథిలం

చేస్తాయి. అందువల్ల ఫైబ్రాయిడ్స్ ఉన్నవారిలో సంతానం కలుగదు. సాధారణంగా గర్భాశయ గడ్డలు 4 రకాలుగా ఉంటాయి. వాటిలో కార్నూయల్ ఫైబ్రాయిడ్ గా పిలువబడే గడ్డల కారణంగా గర్భాశయ అంచుకు ట్యూబ్స్ ను కలిసే భాగాన్ని మూసివేస్తాయి. అలాగే ఫలదీకరణ చెందిన అండం ఫైబ్రాయిడ్స్ పై (సబ్ మ్యూకస్ ఫైబ్రాయిడ్స్) న పొదిగినట్లయితే ఎండోమెట్రీయం కుదించుకు పోతుంది. తద్వారా గర్భాశయంలో ఎడగవలసిన పిండానికి పోషణ సరిగ్గా అందకపోవడం వల్ల గర్భం దాల్చిన మొదటిరోజుల్లోనే అబార్షన్ అయిపోయే అవకాశాలు ఉంటాయి.

కారణాలు:

- ఈస్ట్రోజన్ హార్మోన్ల విడుదలలో హెచ్చుతగ్గులు.
- అధిక బరువు, ఊబకాయం.
- ఋతుచక్రం పది సంవత్సరాలకే ప్రారంభం కావడం.
- వంశపారంపర్యత

లక్షణాలు:

- రక్తస్రావం అధికమవడం, ఋతుస్రావం ఎక్కువ రోజులు ఉండటం, రక్తం ముద్దులుగా (బ్లడ్ కాట్స్) పడటం జరుగుతుంది.
- ఫైబ్రాయిడ్స్ వల్ల మూత్రాశయం మీద ఒత్తిడి పెరుగుతుంది. దీనివల్ల తరచుగా మూత్రానికి వెళ్ళాల్సి వస్తుంది.
- మలాలయం మీద ఒత్తిడి వల్ల మలబద్ధకం ఏర్పడుతుంది.
- పెల్విక్ భాగంలో ఒత్తిడి పెరగటం వలన ఉదరమునకు కింది భాగములో బరువుగా అనిపిస్తుంది. నొప్పి ఉంటుంది.
- నడుము భాగము పెరగటం, ఉదరము రూపు మారిపోవడం జరుగుతుంది.
- సంతానలేమి ఉంటుంది.
- మత్తుగా ఉండటం, శ్వాసలో ఇబ్బంది, ఛాతిలో నొప్పివంటి లక్షణాలు ఉంటాయి.
- ఋతుస్రావం ఆగిపోవడం లేక ఋతుస్రావం ఎక్కువ కావడం కనిపిస్తుంది.

బద్ధకం, నిర్లక్ష్యం అందరి కన్నా పెద్ద శత్రువులు

- అధిక మోతాదులో రక్తస్రావం, తీవ్రమైన పొత్తికడుపు నొప్పి వల్ల ఎమర్జెన్సీ చికిత్స అవసరమవుతుంది.
- ఫైబ్రాయిడ్స్ వలన రక్తహీనత, ఆయాసం, గుండెదడ మొదలైన లక్షణాలు కూడా ఉంటాయి.

నిర్ధారణ:

ఫిజికల్ ఎగ్జామినేషన్ తోపాటు పెల్విక్ ఎగ్జామినేషన్ చేయడం ద్వారా ఫైబ్రాయిడ్స్ ను గుర్తించవచ్చు. ట్రాన్స్ వజైనల్, పెల్విక్ అల్ట్రాసౌండ్ ఎగ్జామినేషన్ చేయడం ద్వారా గర్భాశయంలో ఏర్పడే కణితుల సంఖ్యను, సైజును, ఆకారాన్ని నిర్ధారించుకోవచ్చు.

ఎండోమెట్రియల్ బయాప్సీ: ఇందులో గర్భాశయం నుంచి కణాలను తీసుకొని పరిశీలించడం జరుగుతుంది. సర్వైకల్ ద్వారా చిన్న ఇన్స్ట్రుమెంట్ ను ప్రవేశపెట్టి కణాలు సేకరిస్తారు. బయాప్సీ ద్వారా ఫైబ్రాయిడ్స్ ను నిర్ధారించుకోవచ్చు.

హిస్టరోసోపి: చిన్న ఫైబర్ ఆప్టిక్ కెమెరాను సెర్విక్స్ ద్వారా ప్రవేశపెట్టి గర్భాశయమును పరిశీలించడం జరుగుతుంది.

హిస్టరోసాల్పింజోగ్రఫీ: లోపలి నిర్మాణాలను పరిశీలించడానికి ఒకరకమైన రంగును గర్భాశయం, ఫాలోపియన్ ట్యూబ్ లోకి ప్రవేశపెట్టి ఎక్స్రే తీయడం జరుగుతుంది.

లాప్రోసోపి: ఫైబర్ ఆప్టిక్ కెమెరాను ఉదరంలోకి ప్రవేశపెట్టి లోపలి ఉన్న భాగాలను పరిశీలించడం జరుగుతుంది.

లక్షణాలు:

గర్భాశయంలో కణితి ఉండి లక్షణాలు లేకపోయినా, సైజు తక్కువగా ఉన్నా, మెనోపాజ్ దశలో ఉన్నా చికిత్స అవసరం లేదు. ఫైబ్రాయిడ్స్ వల్ల రక్తస్రావం అవుతున్నప్పుడు గర్భాశయమును డీ అండ్ సీ పద్ధతి ద్వారా క్లీన్ చేయాల్సి ఉంటుంది. ఫైబ్రాయిడ్స్ క్యాన్సర్ కి సంబంధించినవి కాకపోతే హార్మోనల్ మెడికేషన్ ద్వారా రక్తస్రావాన్ని అరికట్టవచ్చు.

హోమియో మందులు:

కాల్చేరియా కార్బ్: గర్భాశయంలో కణితులు, ఋతుస్రావం త్వరగా రావడం, ఎక్కువ రోజులు ఉండటం, రక్తహీనత, తలనొప్పి, ఉదరం క్రింది భాగంలో నొప్పి, వికారం, వాంతులు, తలపైన చెమటలు, మలబద్ధకం తదితర లక్షణాలు ఉన్నవారికి ఈ మందు బాగా ఉపకరిస్తుంది.

కాల్చేరియా ఫ్లోరీ: ఋతుస్రావం ఎక్కువగా కావడం, నిద్రలేమి,

మలబద్ధకం, నడుం నొప్పి, డిప్రెషన్, ఉదరం క్రింది భాగంలో నొప్పి, తొడ భాగంలో నొప్పి, విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నప్పుడు సమస్య ఎక్కువ కావడం వంటి లక్షణాలు ఉన్నవారికి ఇది దివ్య ఔషధం.

సెపియా: ఋతుస్రావం త్వరగా రావడం, కొన్నిసార్లు ఆలస్యంగా రావడం, ఋతుచక్రానికి, ఋతుచక్రానికి మధ్యలో రావడం, శ్వాసలో ఇబ్బంది, నాభి వరకు నొప్పి, వాసనను భరించలేక పోవడం, ఏ పనీ చేయాలనిపించకపోవడం, జుట్టు రాలడం, తలనొప్పి, పచ్చళ్ళు, స్వీట్లను ఇష్టపడుతుండటం వంటి లక్షణాలు ఉన్నప్పుడు ఈ మందు ఉపయోగించవచ్చు.

ఫాస్ఫరస్: గర్భాశయంలో కణితులు, తరచుగా రక్తస్రావం కావడం, గర్భాశయ క్యాన్సర్, ఎడమ వైపు పడుకుంటే నొప్పి ఎక్కువ కావడం, చల్లని నీరు తాగాలని అనిపించడం, ఐస్ క్రీమ్, ఉప్పును ఇష్టపడటం వంటి లక్షణాలకు ఈ మందు వాడవచ్చు.

క్రోటాలస్: గర్భాశయంలో కణితులు, రక్తస్రావం, వాసన ఉండటం, రక్తహీనత, ఉదరం క్రింది భాగంలో నొప్పి, చర్మం పొడిబారడం, కుడి వైపున నొప్పి ఎక్కువగా ఉండటం, సాయంత్రం, ఉదయం పూట, పడుకుని లేచిన తరువాత సమస్యలు ఎక్కువ కావడం వంటి లక్షణాలు ఉన్న వారు వాడదగిన మందు.

థలాస్సిబర్నా: గర్భాశయంలో నొప్పి, అధిక రక్తస్రావం, వాంతులు, రక్తం ముద్దలుగా పడటం, ఋతుస్రావానికి ముందు తెల్లని స్రావం కావడం, వాసన ఉండటం, మూత్రాశయ సమస్యలు వంటి లక్షణాలు ఉన్నప్పుడు ఈ మందు వాడవచ్చు.

టర్బెంథిన్: గర్భాశయ కణితులకు వాడదగిన ముఖ్యమైన మందు. అధిక రక్తస్రావం, మూత్రాశయ సమస్యలు, మూత్రంలో రక్తం, జీర్ణాశయ సమస్యలు, రక్త విరేచనాలు కావడం మొదలైన లక్షణాలు ఉన్నప్పుడు వాడదగిన మందు.

సలహాల కొరకు సంప్రదించవచ్చిన చిరునామా

డా॥ టి. నీలవేణి, బి.హెచ్.ఎమ్.ఎస్.

ఆర్.ఎన్.జి. అడ్వాన్స్డ్ హోమియో క్లినిక్,

ఇ.నెం. 3-211, యశోద గార్డెన్స్ దగ్గర, శాంతినగర్,

కూకట్ పల్లి, హైదరాబాద్ - 500 072.

ఇ-మెయిల్: drneelaveni@gmail.com

ఈ శీర్షిక హోమియో వైద్య విధానం మీద అవగాహన పెంచు కోవడానికే. దయచేసి స్వంత వైద్యం ప్రయత్నించవద్దని మనవి.

కష్టపడేవారే సమయాన్ని సద్వినియోగపరచగలరు

సత్సాహస - సంఘర్షణ ప్రకరణం

ఐశ్వర్యంతు సమాదాయ చారిత్ర్యంచాపి కేవలమ్ ।
సామర్థ్యమాత్మనా బాహ్య నౌకాత్మీయే దృశైర్వరైః ॥ 82

సత్ శీలము, సచ్చరిత్రము అనే సంపదలను మాత్రమే కోరుతు, భగవత్ సేవలో జీవితాన్ని గడిపే మానవుడు ఈ సంసార సాగరంలో సురక్షితంగా, స్థిరంగా పయనించే ఓడవలే ముందుకు సాగుతాడు. అత్యశక్తి, లౌకిక సామర్థ్యం అనే గుణగణాలు తోడుగా ఉన్నప్పుడే పరిపూర్ణత లభిస్తుంది. దైవాన్ని ప్రతినీత్యం మనం కేవలం ఆధ్యాత్మికత సంపద, సేవాసమర్థత, అందరికి ఉపయోగపడే మంచి ఆలోచనలను కల్పించమని కోరుకొన్నప్పుడే దైవబలం తోడుగా నిలుస్తుంది.

వినా సహగామినో ప్యేతే విన్యవ చ సమర్థనమ్ ।
నీతి మార్గ్యేభయం యాంతి న గచ్ఛంత్య సమంజసమ్ ॥ 83

సన్నిత్రుడు, మనం పయనించే మార్గంలో మనకు తోడుగా ఉంటూ, మనతోపాటు కలిసి నడిచే సహచరుడు తోడుగా ఉన్నప్పుడు, వారి సహకారంతో నీతి మార్గంలో ఎటువంటి ఆటంకం లేకుండా ముందుకు సాగిపోగలం. అంటే మనం నడిచే మార్గం ఎటువంటిదో పరిశీలించి మనకు మార్గదర్శనం చేసేవాడే యదార్థ మిత్రుడు. మనం ఆచరించే పనులలో ఎటువంటి పొరబాట్లు జరిగినా, వాటిని మనకు తెలియజేసి, ఆ పొరపాట్లు, మరల చేయకుండా జాగ్రత్తను తెలిపే సన్నిత్రుని సహకారం మన పురోగతికి తోడ్పడుతుంది. అనుచిత కార్యాల నుండి, అసమంజస ఆలోచనల నుండి మనస్సును దూరంగా ఉంచి నీతి మార్గంలో నడిపించే సహచరుడు, సన్నిత్రుడు యదార్థ నేత్రాలవలె సన్మార్గాన్ని చూపుతాయి.

యాంతి సాహసికా హ్యగ్రే సఫలాః స పరాక్రమాః ।
భవంతి ప్రతికూలాభిః స్థితిభిర్యుద్ధమాచరేత్ ॥ 84

పరాక్రమవంతుడు, సాహసవంతుడు అగ్రభాగాన నడిచినప్పుడు, అనుచరులకు ఆత్మస్థైర్యం కలిగి విజయోత్సాహంతో ముందుకు పయనించే అవకాశం ఉంది. ఎన్ని ఆటంకాలు ఎదురైనా, ప్రతికూల వాతావరణంలో కూడా యుద్ధాన్ని ఆచరించి విజయాన్ని పొందగలిగే నేతలు అవసరం. మనస్సు అకుంఠిత దీక్షను కలిగి ఉన్నప్పుడు, బుద్ధ స్థితిప్రజ్ఞతకు (ఎటువంటి ఆకర్షణకు లోబడనప్పుడు) పరాక్రమం, సాహసం అనే గుణాలు తోడుగా నిలిచి లక్ష్యసిద్ధిని కలిగిస్తాయి.

అనీత్యాయుద్ధమానైర్న హానిలాభౌ తు గణ్యతామ్ ।
ప్రఖరతాయావినాఃకోపిక్షేత్రే కుత్రాపి ప్రోత్సవేత్ ॥ 85

లాభనష్టాలను అంచనా వేయకుండా, హాని ఉపకారాలను బేరీజు వేయకుండా అవినీతిని ఎదుర్కొనే ఉద్యమస్ఫూర్తిని కలిగి ఉండాలి. అన్యాయాన్ని ఎదిరించే ధైర్యంతో మెలగాలి. అటువంటి శక్తియుక్తులు తోడైనప్పుడు, ఎటువంటి అపజయం కానీ, అపాయం కానీ కలుగవు. నిస్వార్థత, నిజాయితీ, నిష్కామకర్మ అనే గుణాలు కలిగి ఉన్న (నేతలకు) మానవులకు అన్ని విధాలుగా లక్ష్యసిద్ధి కలుగుతుంది. పరమార్థత తప్ప లౌకిక తపనలేని వారే యదార్థ మానవులుగా కీర్తించబడతారు.

పరాక్రమః శ్లాఘనీయః సార్థం సాహసికైర్మితేత్ ।
సౌజన్యం శోభతే స్థితం జాయతే సాహసేన చ ॥ 86

పరాక్రమం, సాహసం అనే గుణాలతోబాటు సౌజన్యం, సత్ప్రవర్తనలు తోడైనప్పుడే లక్ష్యసిద్ధి తప్పనిసరిగా లభిస్తుంది. మహాత్మాగాంధీ, గోపాలకృష్ణగోఖలే, వావిలాలగోపాలకృష్ణయ్య వంటి సమరయోధులు తమ ఆదర్శ ప్రవర్తనతో, స్థిరచిత్తంతో ఉద్యమ స్ఫూర్తిని కలిగించి అనుచరులకు, అనుయాయులకు స్ఫూర్తినిచ్చి ఆశయసాధనకై కృషి చేశారు. ఈ ఆదర్శ ప్రవర్తనే ప్రతి మనిషికి అవసరం. సద్బుద్ధి-సత్శీలత, సదాచారము మొదలైన గుణ గుణాలు మానవ జీవిత పరమార్థానికి యదార్థ సోపానాలుగా గ్రహించి, అలవర్చుకోమని గురుదేవుల సందేశము.

- పూజ్యగురుదేవుల వాఙ్మయం ప్రజ్ఞోపనిషద్ నుండి
అనువాదం: సాధన నరసింహాచార్య

వృక్షో రక్షతి రక్షితః

చెట్లు కార్చునడయాక్కైడ్ని స్వీకరించి ప్రాణవాయువును అందించడంతోపాటు వర్షం నుంచి భూమికోతను కాపాడతాయి. భూగర్భ జలాలను పెంచుతాయి. పరిసరాలను పచ్చదనంతో ఆకర్షణీయంగా మార్చడంతోపాటు అనేక జీవరాశులకు ఆవాసంగా ఉపయోగపడతాయి. ఒక చెట్టు ఏడాదిలో 48 పౌండ్ల కార్బన్ డయాక్సైడ్ని గ్రహించి ఇద్దరికి సరిపడా ఆక్సిజన్ను విడుదల చేస్తుంది. అందువలన చెట్లు పెంచటం అంటే మనలను మనము రక్షించుకొనటమే.

గమ్యం నుండి దృష్టి మరలితే అవరోధాలు భయపెడతాయి

నరసింహ శతకం-నవనీత సూక్తం - 1

నవవిధ భక్తి మార్గాలలో 'స్మరణ' ద్వారా పరిపూర్ణతను, మానవ జీవిత పరమార్థానికి దారితీసే శతకమే నరసింహ శతకం. 'శరణాగతికి' ప్రతిరూపంగా అనన్యభక్తితో స్వామిని ఆరాధించి, తరించిన 'శేమూషీమూర్తి' మన శేషపు కవి. జీవితంలో అతిదీన స్థితిని, పేదరికాన్ని అనుభవించి, కేవలం 'హరిపాదాలనే నమ్ముకున్న అసలైన భక్తుడు. తన అనుభవాన్ని రంగరించి, ఆధ్యాత్మికతత్వాన్ని అలతి అలతి పదాలతో, అందమైన సీసపద్యాలలో అందించిన అమృతమూర్తి శేషపుకవి.

దుష్టశిక్షణకు, శిక్షరక్షణకు ప్రతీకగా, ప్రహ్లాదునివంటి అచంచల భక్త వరేణ్యుని రక్షించడానికి హిరణ్యకశిపుని దర్శాన్ని దండనతో శిక్షించడానికి అవతరించిన అద్భుత అవతారమూర్తి అయిన లక్ష్మీనరసింహస్వామితో తన మొరను వినిపించే నెపంతో, లోకంలో అధర్మం, అవినీతి, అరాచకం, అక్రమాలు హిరణ్యకశిపుని ప్రతినిధులుగా, మానవ ప్రవృత్తిపై దాడిచేసి, దానవత్వాన్ని దశదిశల వ్యాప్తిచేస్తున్న ఈ తరుణంలో స్వామి మరోసారి అవతరించి, ధర్మరక్షణ చేయమని, ఆర్తులను కాపాడమనే నేపథ్యమే నరసింహ శతకం.

'ధర్మపురి' క్షేత్రంలో వెలసిన శ్రీలక్ష్మీనరసింహ స్వామితో మొర పెట్టుకునే రీతిలో 'భూషణ వికాస' శ్రీ ధర్మపురి నివాస! దుష్ట సంహార! నరసింహ! దురితదూర! అనే పంచపదాల మకుటంతో అవతార తత్వాన్ని అతిసులభమైన రీతిలో తెలియచేసి కృతకృత్యుడయ్యాడు కవి.

శంఖ, చక్రాలనే భూషణాలు, కేవలం ఆభరణాలుగా పరిగణించక, అన్యాయాన్ని, అధర్మాన్ని ఎదుర్కొనే సమయంలో ఆత్మశక్తితో, భజనశక్తిని రంగరించి, చేయవలసిన సమయంలో, సంయమనాన్ని పాటించి, వంద తప్పులను సహించి, చివరగా శిరస్సును ఖండించే చక్రాన్ని స్ఫురింపచేసేది ధర్మచక్రం. స్వామి వారి ధర్మరక్షణకు చిహ్నంగా భాసిల్లుతుంది. ప్రతి మానవుడు ఆత్మశక్తిని ప్రకటిస్తూ, అన్యాయాన్ని, అధర్మాన్ని నాశనం చేసే మార్గంలో లక్ష్మీనరసింహస్వామిని ఆదర్శంగా తీసుకోవాలి అన్న తత్వాన్ని గ్రహించాలి.

ధర్మం ఎక్కడ ఉంటే అదే ధర్మపురి. అటువంటి ధర్మపురి నివాసిగా (కేవలం కరీంనగర్ జిల్లా ధర్మపురి అని మాత్రమే కాక) భక్తుల హృదయాలను ధర్మపురంగా తీర్చిదిద్ది అందులో కొలువైన

ధర్మమూర్తి శ్రీలక్ష్మీనరసింహస్వామి వారు 'దురితదూరుడు' అంటే పాపములను దూరం చేసేవాడు అని అర్థం. పంచమహా పాతకాలు (బ్రాహ్మణహత్య, శిశుహత్య, స్త్రీహత్య, గోహత్య, గురుహత్య) మన మనస్సులను చేరనీయకుండా, ధర్మ మార్గాన్ని, న్యాయపథాన్ని చూపే అవతారమూర్తి దైవదూషణతో, అధర్మపాలనతో, అకృత్యాలతో అందరినీ హింసించే హిరణ్యకశిపుల వంటి రాక్షస గణాలను, పైశాచిక గుణాలను అంతమొందించే ఆపద్ధర్మ, ఆప్త ధర్మ పారాయణుడని నరసింహతత్వాన్ని బోధించిన అశేషభక్తి తత్పరుడు మన శేషపు కవి.

సీసపద్యం, తేటగీతి, ఆటవెలదిలలో సాగే శతకం సులభ శైలిలో అటు భక్తిని, ఇటు ముక్తిని, ధార్మిక శక్తిని మనసా, వాచా, కర్మణా త్రిగుణాత్మకంగా, త్రికరణశుద్ధిగా అందించాయి.

సీ॥ శ్రీమనోహరా! సూరార్చిత! సింధు గంభీర!
 భక్తవత్సల! కోటిభానుతేజ!
 కంజనేత్ర! హిరణ్యకశ్యపాంతకాశూర!
 సాధురక్షణ! శంఖచక్రహస్త!
 ప్రహ్లాదవరద! పాపధ్వంస! సర్వేశ
 క్షీరసాగరశయన! కృష్ణ వర్ణ!
 పక్షినాహన! నీలభ్ర మరకుంతలజాల!
 పల్లనారుణ పాదపద్మయుగళ!

తే॥ చారు శ్రీచందనాగురు - చర్చితాంగ!
 కుందకుట్టలదంత! వైకుంఠధామ!
 భూషణ వికాస! శ్రీధర్మపురి నివాస!
 దుష్ట సంహార! నరసింహ! దురితదూర!

“మంగళదీని, మంగళమాధ్యాని, మంగళాంతని చ కావ్యాని శోభంతే” అన్న ఆర్యోక్తి ప్రకారం శేషపు కవి “శ్రీ” కారంతో శతకాన్ని ఆరంభించి, దివ్యమాంగళ, మనోహరమూర్తిని వర్ణిస్తూ, అవతార నేపథ్యాన్ని అందంగా వివరించారు పై పద్యంలో. సముద్రంవలె ఎన్ని ఆటుపోటులెదురైనా, చలించక, గంభీర హృదయంతో ఆర్తులను రక్షించేవాడా! అంటూ లౌకిక కష్టాలకు, సమస్యలకు బెదరక, స్థిరచిత్తంతో ఉండాలన్న తత్వాన్ని వివరించారు. “సింధు గంభీర” అనే పదప్రయోగం ద్వారా “భక్త వత్సల” అనే పదం ద్వారా భక్తుల పట్ల వాత్సల్యం, ప్రేమ, దయ మొదలైన గుణాలు కలిగినవాడా! అంటూ ప్రహ్లాద చరితంలోని ప్రహ్లాదుడిని, కాలకూటవిషం నుండి, ఏనుగుల బారినుండి, లోతైన

కోపం ఆరోగ్యానికి చరమగీతం పాడుతుంది

సముద్రంలో విసిరివేయబడినప్పటికీ, స్వామి దయాంతరంగుడై రక్షించిన వృత్తాంతాలను శేషప్పకవి స్ఫురింపచేశారు.

“షక్తివాహన” అనే ప్రయోగం ద్వారా మాతృభక్తి పరాయణుడైన గరుత్మంతుని వాహనం కలిగి, వాయువేగంతో భక్తులను ఆదుకొనే భక్త రక్షకుడు అనే అంశాన్ని “కోటిభానుతేజ” అనడం ద్వారా కోటి కిరణాల వెల్లువగా అజ్ఞాన చీకటిని తొలగించి, విజ్ఞాన కాంతులను వెదజల్లే వేలుపు నీవు అంటూ, స్వామి వారి సర్వాంగ వర్ణనలతోబాటు, తత్వార్థ చింతనను తెలియజేసే ఇతర విశేషాలతో ఉగ్రనరసింహుని, ఉత్తేజ రూపాన్ని ఉత్సాహ తత్వాలను వివరిస్తూ, స్వామీ! ఎంతో సుందరమైన నీ రూపం, భక్తుల రక్షిస్తూ, ఉగ్రరూపం రాక్షసులను కంపింపచేసే రీతిలో ఉన్నదన్న చమత్కార భావాన్ని అందించారు మొదటి పద్యంలో

నీ॥ పద్మలోచన సీసపద్యముల్ నీ మీద
జెప్పబూనితినయ్య చిత్రగింపు
గణయతి ప్రాసలక్షణముంజూడను లేదు
పంచకావ్య శ్లోక పఠన లేదు
అమరకాండ త్రయంబరసి చూడగలేదు
శాస్త్రీయ గ్రంథముల్ చదువలేదు
నీ కటాక్షంబున నే రచించితింగాని
ప్రజ్ఞనాయదిగాదు ప్రస్తుతింప

తే॥ తప్పుపడనేమి సద్భక్తి తక్కువౌనె!
చెఱకునకు వంక పోనేమి చెడునె తీపి?
భూషణ వికాస! శ్రీధర్మపురనివాస!
దుష్ట సంహార! నరసింహ! దురితదూర!

కాళిదాసు తన రఘువంశ కావ్యంలో వెలువరించిన వినయ విధేయతలు, శేషప్ప కవి ఈ విధంగా ప్రకటించాడు.

ఛందస్సును నేర్వలేదు. పంచకావ్యాలు గురుముఖత నేర్చిన వాడను కాదు. ‘అమరకోశం’ చదివినవాడను కాను. అయినా నిన్ను భక్తితో స్మరించాలన్న తపనతో శతకాన్ని రచించి తరించాలన్న కోరికతో వ్రాస్తున్నాను. ఇది నా ప్రజ్ఞ, ప్రతిభా పాటవాల కావు. కేవలం నీ కటాక్షం మాత్రమే. నీ దయతో చేసే ప్రయత్నమే ఇది. అంటూ “తత్త్వమసి అన్న అర్థాన్ని స్ఫురింప చేశారు.

కవికి ముఖ్యంగా అమరకోశ పఠనం, పంచకావ్యాల శిక్షణ, శాస్త్ర పరిజ్ఞానం అవసరమన్న నియమాన్ని సూచనాప్రాయంగా తెల్పుతూ, తనకు అవి లేకున్నా, స్వామి వారి దయ ఉన్నదన్న చమత్కారంతో పాఠకులను అలరించిన కవి శ్రేష్ఠుడు మనశేషపు కవి.

- సాధన నరసింహాచార్య

కర్తవ్యము అనివార్యం

దేవబుషి నారదుడు మరియు అంగీరసుడు ప్రయాణిస్తున్నారు. మార్గమధ్యంలో వారికి ఒక మిరాయి దుకాణం వద్ద ఒక దృశ్యం కనిపించింది. దుకాణం సమీపంలో ఎంగిలి విస్తళ్ళు పడవేసి ఉన్నాయి. ఆ ఎంగిలి విస్తరాకులలోని ఆహారాన్ని తినుటకై ఒక కుక్క అచ్చటికి వస్తున్నది. ఆ కుక్క వచ్చినప్పుడల్లా ఆ మిరాయి దుకాణం యజమాని దానిని కర్రతో తరిమి కొట్టుతున్నాడు. ఆ కుక్క వచ్చినప్పుడల్లా దెబ్బలు తిని ఏడ్చుచున్నదే కాని, ఆ ఎంగిలి విస్తళ్ళలోని ఆహారాన్ని అందుకొనలేకపోవుచున్నది. దీనిని చూచిన నారదునికి నవ్వు వచ్చింది. నారదుని వెంట ఉన్న అంగీరసునకు ఇది అర్థము కాక, “మీరు నవ్వుటకు గల కారణమేమిటని” నారదుని ప్రశ్నించాడు.

నారదుడు ఇట్లు బదులిచ్చాడు. “బుషివర్యా! ఈ మిరాయి దుకాణం పూర్వము ఒక లోభిది. అతడు ఎంతో ధనాన్ని అర్జించాడు. దీనితోపాటు ఇతరులను అదే రీతిలో బాధించాడు. ఈ జన్మలో అతడు కుక్కగా జన్మించాడు. ఆనాటి ఇతని పుత్రుడు, ఈ జన్మలో మిరాయి దుకాణం యజమానిగా జన్మించాడు. పూర్వజన్మలో ఏ పుత్రుని కొరకై ఇతరులను బాధించి ధనాన్ని కూడబెట్టాడో, ఆ పుత్రుడు నేడు దుకాణానికి యజమానిగా జన్మించి, తనను (ఈ జన్మలో కుక్కగా పుట్టిన తండ్రిని) కనీసం ఎంగిలి విస్తరాకులలోని ఆహారాన్ని కూడా తిననీయకుండా కర్రతో మోదుట కర్మఫలానికి పరాకాష్ట. ఈ విధిలీలను చూచిన నాకు నవ్వు వచ్చింది. మనుష్యుడు తను చేసే కర్మలకు తగిన ఫలితాన్ని అనుభవించుట అనివార్యం.

- అఖండజ్యోతి మే 2013

అనువాదం: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

శాంతం లేక సౌఖ్యం లేదు

రాష్ట్రంలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు

చీరాలలో

గాయత్రీ జయంతిని పురస్కరించుకొని గాయత్రీ పరివార్ చీరాల శాఖ వారి ఆధ్వర్యంలో డి.టి.ఆర్. మెమోరియల్ పాఠశాల ఆవరణలో జూన్ 18వ తేదీ ఉదయం 7 గం||ల నుండి రాత్రి 7 గం||ల వరకు అఖండజపం జరిగింది. దీనిలో 100 మంది పాల్గొని లక్షాయాభైవేల జపాన్ని పూర్తి చేశారు. మరుసటి రోజు జూన్ 19వ తేదీన పంచకుండీ గాయత్రీ యజ్ఞము నిర్వహించారు. దీనిలో 200 మంది పాల్గొన్నారు. శ్రీయుతులు డి.వి.ఆర్.మూర్తి మరియు డి.బాపయ్యగార్లు యజ్ఞాన్ని నిర్వహించగా, శ్రీయుతులు చలపతిరావు, లక్ష్మణరావు, ఆంజనేయులు, ఆండాళ్ళమ్మ మున్నగువారు చేయూతనందించారు. పాఠశాల యాజమాన్యం సంపూర్ణ సహకారం అందించి, కార్యక్రమాన్ని జయప్రదంగా నిర్వహించుటకు తోడ్పడినారు.

ఒంగోలులో

18.06.2013న గాయత్రీ జయంతి సందర్భమున ఒంగోలు నందుగల బాపూజీ గోసంరక్షణ సంఘము నందు నవకుండీ గాయత్రీ మహాయజ్ఞమును ప్రకాశం జిల్లా కన్వీనర్ శ్రీ మలసాని

వెంకటేశ్వర్లుగారి ఆధ్వర్యంలో నిర్వహించబడింది. అధ్యక్షులు శ్రీ నాగేశ్వరరావు, కార్యదర్శి శ్రీ సుబ్బారావుగారు, ఎమ్మెల్యే బాలినేని గారి సతీమణి శ్రీమతి శచిదేవి ఇంకా 250 మంది పరిజనులు ఈ యజ్ఞ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

ఉత్తరాఖండ్ లో శాంతికుంజ్ సహాయ కార్యక్రమాలు

ఉత్తరాఖండ్ లో సంభవించిన పెను ప్రమాదంలో చిక్కుకున్న అశేష జనవాహినికి తమ వంతు సహాయంగా శాంతికుంజ్ రంగంలోకి దిగింది. అనుభవజ్ఞులైన కార్యకర్తలను ఛమాలి, రుద్ర ప్రయాగ్, తిహారి, ఉత్తరకాశి, అలమెరా, హరిద్వార్, డెహ్రాడూన్ జిల్లాలలో సర్వేకి పంపింది. సర్వేతో పాటు ఆహార పదార్థాలు, పాత్రలు, వస్త్రములు, మందులు, టెంట్స్ పంపిణీకి విస్తృత ఏర్పాటు చేసింది. జులై 3వ తేదీ వరకు 20 ట్రక్కుల ఆహార పదార్థములు, 1 ట్రక్కు టెంట్స్ పంపింది. శాంతికుంజ్ నుండి, దేవ సంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయం నుండి 1000 పైగా కార్యకర్తలు ఈ సహాయ కార్యక్రమాలలో పాలుపంచుకున్నారు. ప్రమాదంలో చిక్కుకుని బయటకు వస్తున్న వేలాదిమందికి శాంతికుంజ్ ఆశ్రయం ఇచ్చి, భోజన సదుపాయాలు ఏర్పాటు చేసింది.

హజారీ తోట

బీహారు ప్రాంతాల్లో ఒక చిన్న గ్రామంలో హజారీ అను పేరుగల ఒక రైతు తన పొలం గట్లమీద మామిడిచెట్లు నాటేడు. పెరిగిన ఆ చెట్లపై పక్షులు గూళ్ళు కట్టి నివసిస్తూ మధురంగా పాడేవి. మామిడిపూత మొదలవగానే కోయిలలు రాకపోకలు మధురగానాలు మొదలయ్యేవి. ఇక కాయలు, పండ్లు రావటం మొదలవగానే గ్రామవాసులంతా వచ్చి అడిగి తీసికొని వెడుతూ ఆనందాన్ని వ్యక్తపరచేవారు. ఇదంతా చూస్తూ ఆ చెట్ల క్రింద నీడలో చాపపరచుకొని కూర్చునే రైతు అనిర్వచనీయమైన ఆనందానుభూతికి లోనవుతూ ఉండే వాడు. ఇంతలో అతని కుమారుడు పెరిగి పెద్ద వాడయ్యేడు. స్వంత వ్యవసాయం పనులు కుమారునికి అప్పగించి రైతు తనకున్న అనుభవముతో గ్రామగ్రామాలలో మామిడి మొక్కలు నాటి ఇటువంటి ఆనందమయ వాతావరణాన్నే నిర్మించడంలో లీనమయ్యాడు. వయస్సు మళ్ళీకొలిది స్వకుటుంబం నుంచి విశ్వ కుటుంబం వైపు వ్యక్తి యొక్క పయనం సాగాలి. వానప్రస్థం అంటే ఇదే. ఒక సాధారణమయిన రైతు కూడా ఈ సత్యాన్ని గుర్తించి మామిడిచెట్ల నర్పరీని తయారుచేసి గ్రామగ్రామాలు తిరిగి మామిడిచెట్లు నాటడంలోని పరమార్థాన్ని తెలియచెప్పతూ ఆనందమయ వాతావరణాన్ని నెలకొల్పటం అనేది చిన్న విషయమేమీ కాదు. ఈవిధంగా అతడు వార్ధక్యంలో ఆరంభించి చనిపోయేసరికి వేలాది మామిడి మొక్కలతో పెద్దతోట నిర్మాణానికి కారకుడయ్యాడు. ఆ క్షేత్రానికి ఈ రైతు జ్ఞాపకార్థంగా ప్రజలు గౌరవంతో 'హజారీ తోట' అని పేరు పెట్టి ఇతని పరమార్థాన్ని శాశ్వతంగా జీవింపచేశారు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీ సావిత్రి

నాలుకను అదుపులో ఉంచుకునేవారికి ఆరోగ్యం స్వంతమవుతుంది